XXXVI. ÉVFOLYAM, 21. SZAM
Ára: 2,80 Ft
1980. MÁJUS 22.

Ludas Matyi

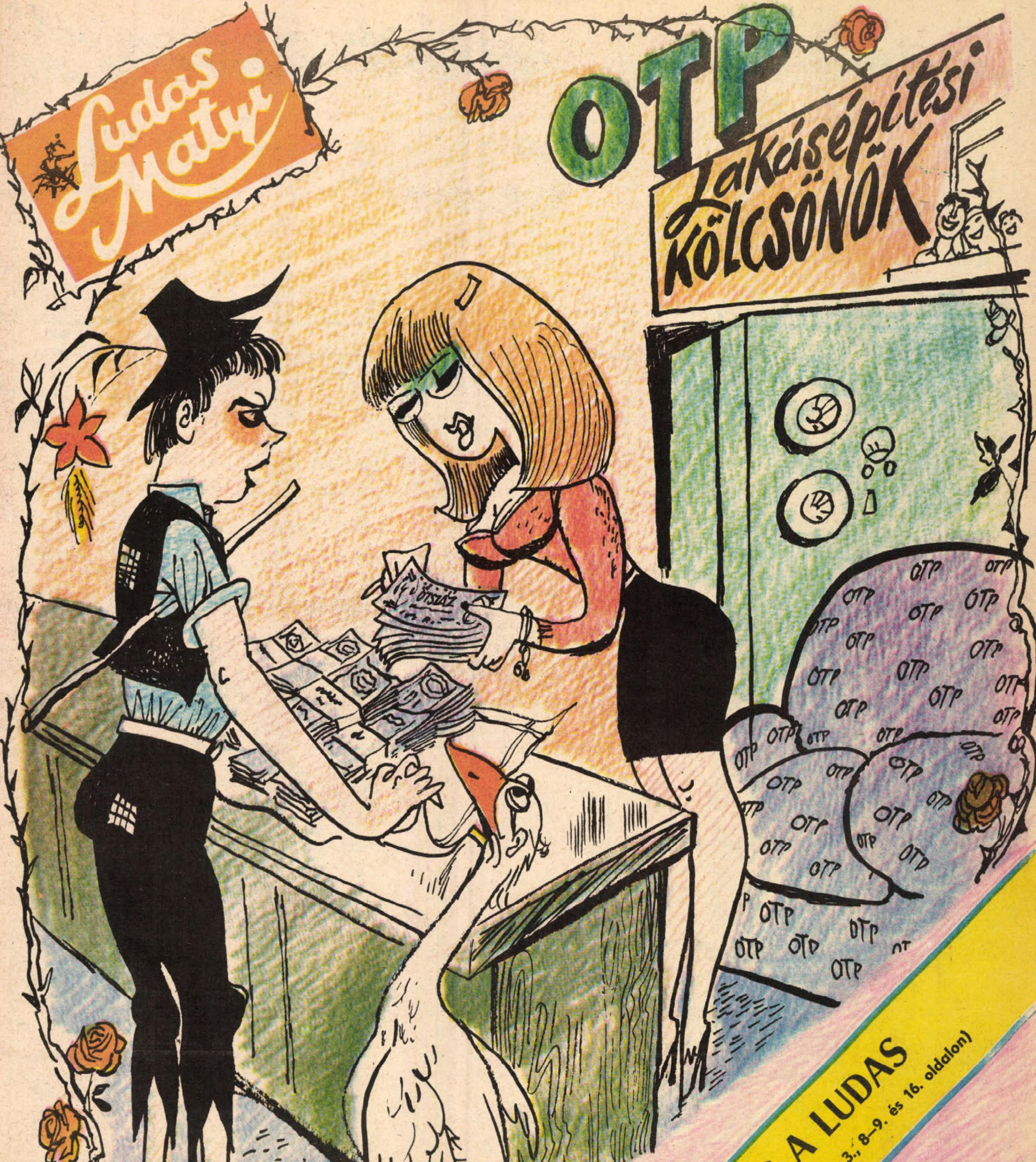
OTP
Lakásépítési
KÖLCSÖNÖK
ÖTSZÁZ
OTP
Sz

35 ÉVES A LUDAS

(Születésnapi összeállításaink a 3., 8–9. és 16. oldalon)

**– Háromszor fizeti ezt kendnek
Ludas Matyi vissza!...**

Szűr-Szabó József rajza

mondjuk a magunkét

Humanitás

Szívet-lelket melegítő az, amit a Magyar Nemzet ez évi május 4-i számában a vastüdőben élő rokkantak munkájáról, keresetéről, terveiről írnak. A jámbor olvasó arról értesül, hogy az 1957-es gyermekparalízis-járványban végtag- és rekeszbénulást szenvedett, éppen ezért tolókocsiban élő, gép segítségével lélegző fiatalemberek a „Humanitás Szövetkezet"-nél bedolgozóként busás jövedelemként havi 5–600 forintokat vágnak zsebre. És e busás jövedelem menten lángra lobbantja fantáziájukat: beosztanak, terveznek, vásárolnak. Ennyi jégözönből is kinövő életösztön láttán az újságolvasó szíve körül melegség támad. Szeméből néhány könny is csordulna, ha nem olvasná tovább Koller Istvánnak, a szövetkezet elnökének jogos aggodalmaskodását. Az történt ugyanis, hogy megirigyelte valaki a mütyürkekészítésért havi 5–600 forintokat harácsoló vastüdősöket, mert „ebben a gazdasági évben megvonták a mozgássérültek foglalkoztatásáért járó adókedvezményeket".

Milyen szép lenne, ha Koller István, valamennyi mozgássérültet foglalkoztató szövetkezet és szerénytelenségem a közeljövőben arról értesülhetnénk, hogy a jövőben az illetékesek is segítenek biztosítani – akár adóelengedés révén is – a mozgássérülteket abban, hogy kézzel hajtható, lábbal hajtható, vagy netán motoros tolókocsiról álmodjanak. És mivel állítólag az álmoskönyv szerint, ha az ember kíván valamit, ostobaság kicsit vagy keveset kívánni, valósuljon meg a vastüdősök szerencsére kicsiny brigádjának az az álma is, hogy a taxik csomagtartójában az URH-berendezés mellé beférjen még a tolókocsijuk is. Úgy legyen! Ámen.

Dr. Szendei Ádám

LUDAS MATYI

Ami benne van a Koránban

Ha kasszát csinálsz eltelt 35 évedről, kedves barátunk, Ludas Matyi, elégedett lehetsz: a megbecsülés, a gondoskodás, a féltő szeretet jeleit láthatod mindenütt.

Hallom éppen a rádióban, mint dicsekszik a vendéglátós főember: a lebujszerű, ócska Ludas Matyi bisztrót kellemes sörözővé alakították át. Mi ez, ha nem a legteljesebb megbecsülés? Sörözőnek lenni nagy tisztesség egy olyan városban, ahol Vörösmarty is csak cukrászdáig vitte, ahol a szabadságról strandfürdőt, a békéről cipőjavító szövetkezetet, Kossuthról cigarettát neveztek el.

Hallom ugyanabban a rádióban, ugyanakkor, azt is, hogy már megint nincs zár a pesti boltokban. Nem is lesz, mondja zordonan a zárgyár illetékese, elég nekik a külföld igényeit kielégíteni! Valami hasonlót olvasok az ollóról is a lapokban. Vagy itt egy panaszoslevél postámból, az óbudai Kaszás utcából írták: irtják a fákat a környékükön. Lám, Matyi, hányan, s hányféleképp gondoskodnak arról, hogy ki ne fogyj a témákból újabb harmincötig! (Egyet azért tisztázzunk. Igaz, te annak idején, építésznek álcázva magadat, kivágattál egy kerek erdőt, hogy közben jól elverhesd Döbrögit. Szögezzük le világosan: a mostani pest-budai fairtásokhoz semmi közöd. Nem tudok szabadulni a gyanútól: megfordult a játék, most Döbrögi álcázza építésznek magát, s az ő keze forgatja a fairtó fejszét...)

A féltő, szerető aggódás jelei itt tornyosulnak asztalomon. Levelek, amelyekben azt kérdezik: nem lesz neked valami bajod abból, hogy mindenbe beleszólsz, olykor-olykor a megszokottnál élesebben, merészebben? Omár kalifa azzal az indoklással pusztította el a híres alexandriai könyvtár könyveit, hogy azok vagy megegyeznek a Koránnal, vagy ellenkeznek vele; ha megegyeznek, akkor elég a Korán, ha ellenkeznek, meg kell semmisíteni őket. Alexandria négyezer fürdőjét egy fél évig fűtötték könyvekkel...

Mi tagadás, a harmincötből volt néhány olyan év, amikor a Ludastól is megkívánták, hogy minden szava pontosan megegyezzen a Koránnal. De aztán rájöttünk, hogy akkor semmi szükség nincs rá, akkor tényleg elég a Korán. És közben arra is ráeszméltünk, hogy azért a Koránban sincs benne minden maradéktalanul...

Nyugtasd meg a téged féltőket, Matyikám, hogy semmi ok az aggodalomra.

Egyrészt: ma már merőben mások a kalifák.

Másrészt: a Ludas olyan silány papíron készül, hogy maradék kevés fürdőnket nem fél évig, fél óráig sem lehetne fűteni vele.

Radványi Barna

Utolsókból – elsők!

Olvasom, hogy az Egyesült Államokban filmfesztivált rendeznek az elmúlt harminc-negyven év *legrosszabb* filmjeiből. A fesztivál iránt óriási az érdeklődés: sok száz filmet neveztek be a versenybe és a közönség már elővételben elkapkodta az összes bemutatók jegyeit. A zsürinek nehéz munkája van, hiszen temérdek kegyetlenül rossz filmből kell kiválogatni azt a húsz-huszonöt legeslegrosszabbat, amit majd a döntőre javasol.

Nem hiszem, hogy a magyar filmgyártás ezen a fesztiválon megállná a helyét. Voltak rossz filmjeink az elmúlt évtizedekben, nem is egy igazán rossz filmünk is volt, mégsem hiszem, hogy a világ hatalmas filmterméséből nem múlják felül ostobaságban és unalomban százszámra mások a mi rossz filmjeinket. Lehet, hogy személyes elfogultság bennem, de ha emlékezetembe idézem filmrendezőink egy-egy istenverte rossz filmjét, mégsem tudom azt állítani azokról, hogy nem láttam ezeknél még sokkal rosszabb filmet is, akár olaszt, norvégot, vagy éppen amerikait, ahol a fesztivált rendezik és ahol a zsüri – ha nem is szándékosan – de mégiscsak elfogultabban bírál el egy saját pocsék filmet, és helyezi a mi versenyfilmünk elé rosszaságban.

Be kell látnunk, hogy filmjeinkkel bárgyúságban sem vehetjük fel a versenyt sok nagypénzű, a filmeket futószalagon előállító ország filmiparával. Lehet, hogy egyedül maradok a véleményemmel, de ha tőlem függne, én azt tanácsolnám: ne vegyünk részt ezen az amerikai filmszemlén. Nem azért mondom ezt, minthogyha nem tudnánk benevezni olyan magyar filmet, amelynek nincs se füle, se farka. Csak azért, hogy ott legyünk minden fesztiválon? Higgye el nekem a magyar filmgyártás, hogy a legrosszabbnak kiválasztott magyar versenyfilm sem lesz olyan vacak, hogy beleszólhatna a legrosszabbak vetélkedőjébe.

Viszont tanácsolok valamit:

Ne képviseljük magunkat versenyfilmmel ezen a fesztiválon. De küldjük el fiatal filmrendezőinket a fesztiválra, olyan rendezőinket, akik még csak négy-öt borzasztóan rossz filmet készítettek, és az önbizalmuk talán fogyóban van.

Hadd nézzék végig az évszázad legbugyutább filmjeit, és kiáltsanak fel lelkesülten, új erőre kapva: „Ilyen rossz filmet mi is tudunk csinálni!"

Somogyi Pál

Társadalmi munka?

Amikor társadalmi munkáról hallok, általában útépítésre, gyümölcsszedésre, parkosításra, óvoda, bölcsőde, iskola, orvosi rendelő, művelődési ház stb. építésére vagy más effajta közhasznú dologra gondolok. Társadalmi munkát végez továbbá a körzeti tanácstag, az önkéntes tűzoltó – és a társadalmi aktívák egész sora.

Ezeknek a társadalmi munkáknak közös vonása az, hogy alkotó tevékenységnek minősülnek, és hogy vállalóik önként, szívesen végzik. Az utóbbi időben azonban hallani olyan társadalmi munkákról is, amiket egyáltalán nem önként és nem lobogó lelkesedéssel végeznek. Ezek a társadalmi munkák ugyanis a mások hanyag munkája következtében keletkezett hibák, hiányosságok megszüntetésére irányulnak – vagyis azt kell elvégezni társadalmi munkában, amiért másokat egyszer már megfizettek.

Jó példa erre a békásmegyeri lakótelepen átadott néhány ház, ahol a nem kellően szigetelt lakások beáztak. Nosza, fölszólították a lakókat, hogy végezzék el maguk a szigetelést – persze társadalmi munkában. Másutt a szemetet nem hordják el, nosza vigyék a lakók – társadalmi munkában. Ezek szerint a mulasztások és a hanyag munka leghatásosabb ellenszer a társadalmi munka?

Ha így van, én máris alkalmazkodom az új korszellemhez, s fölajánlom, hogy megnyerem magunknak a mohácsi csatát. Annak idején ugyanis a kivitelezők itt is eltoltak valamit...

Vezda János

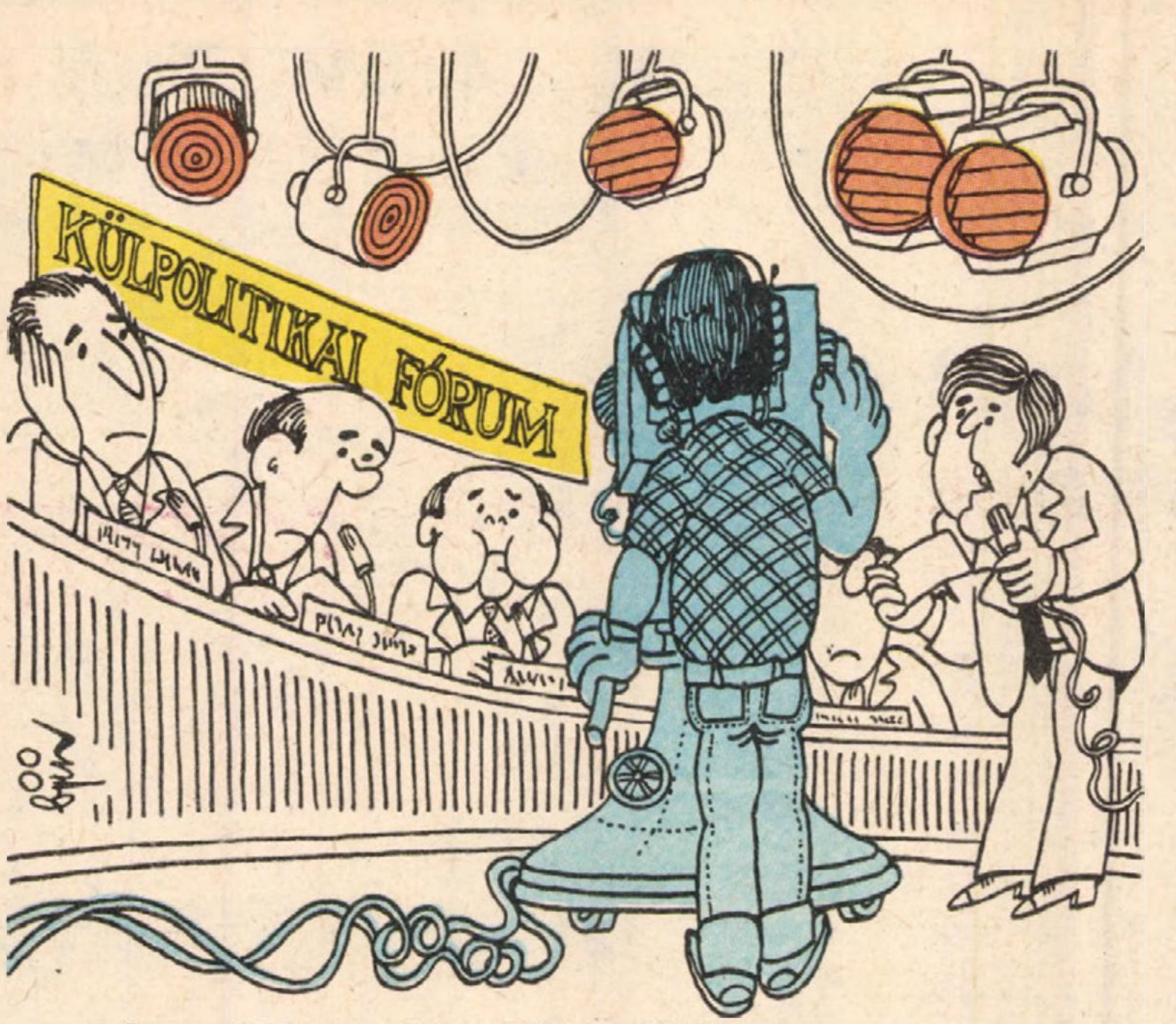

– Carter kérdezi a Fehér Házból: Önök hogyan oldanák meg az amerikai túszok ügyét?

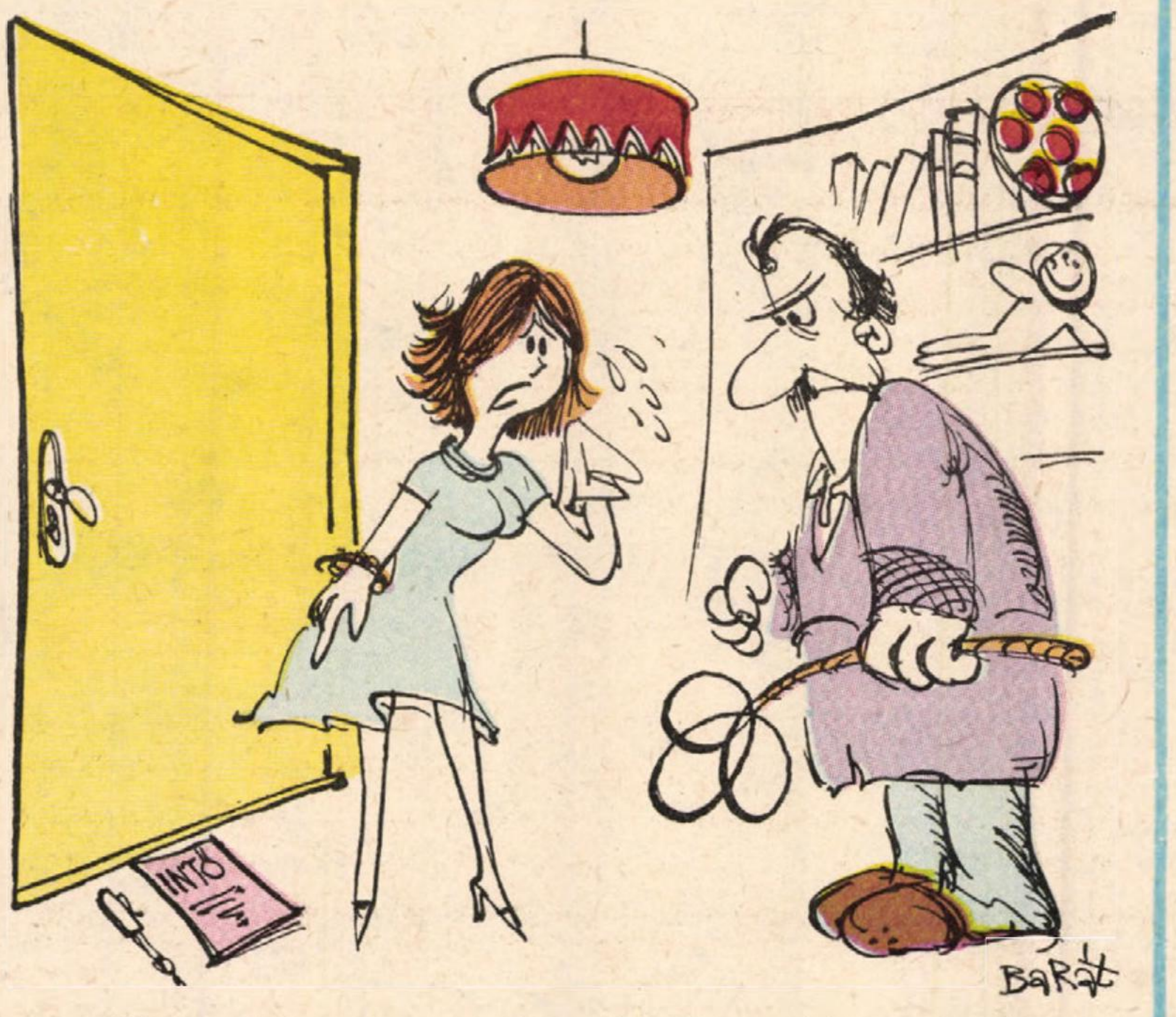

– Túszul ejtette a nagymamát, amíg alá nem írjuk az intőjét!

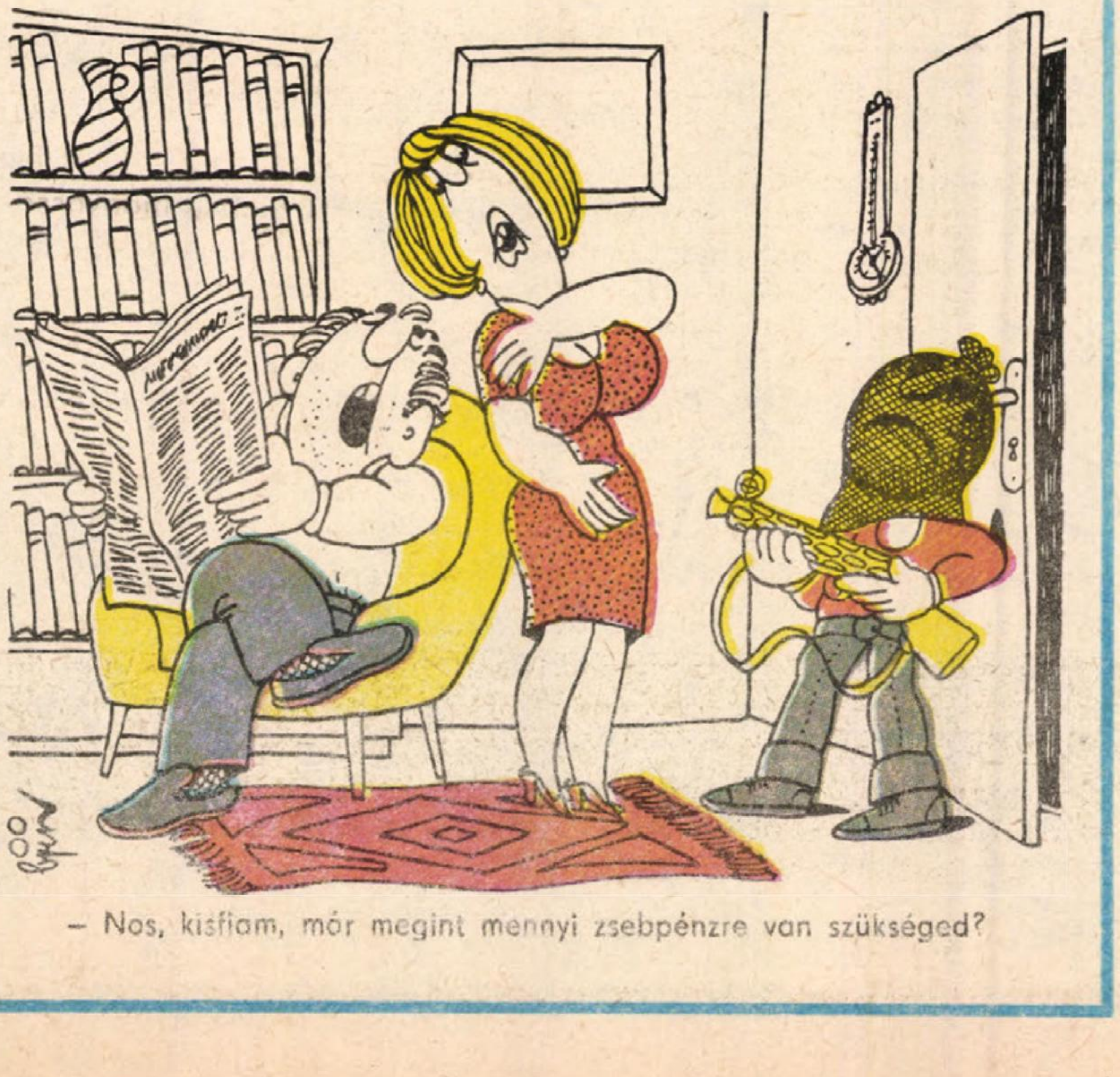

– Nos, kisfiam, már megint mennyi zsebpénzre van szükséged?

Számvetés

35 ÉV ALATT MEGJELENT KB. 90 EZER RAJZ.

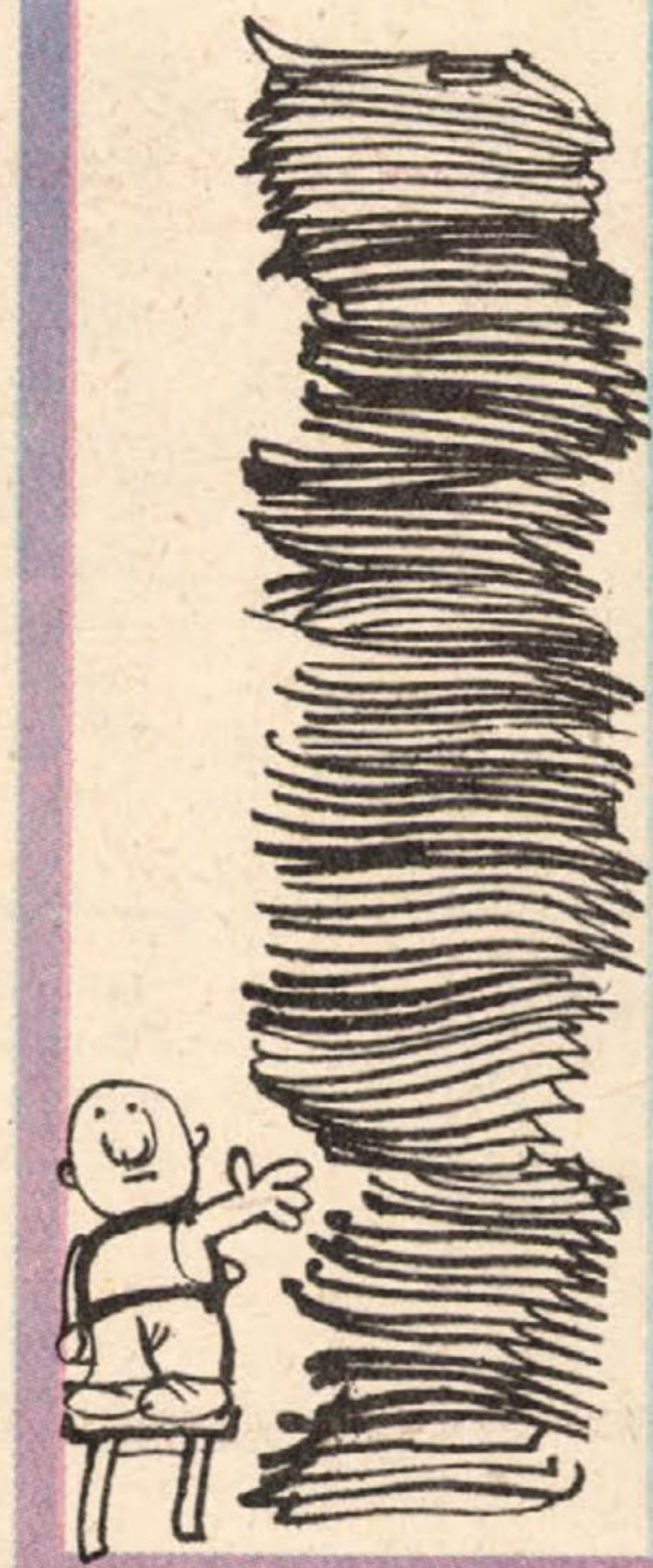

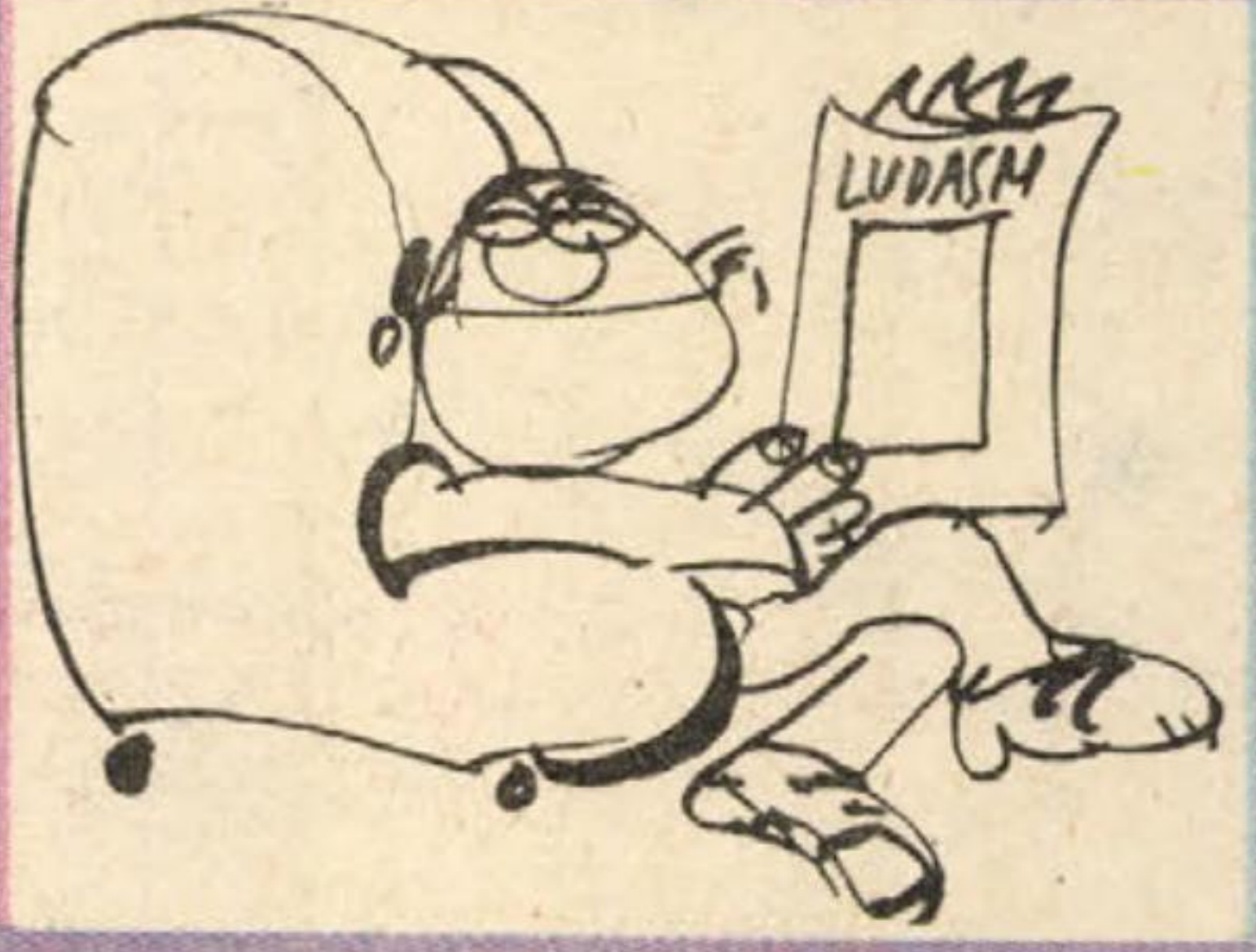

Ebből jó rajz 38 ezer.

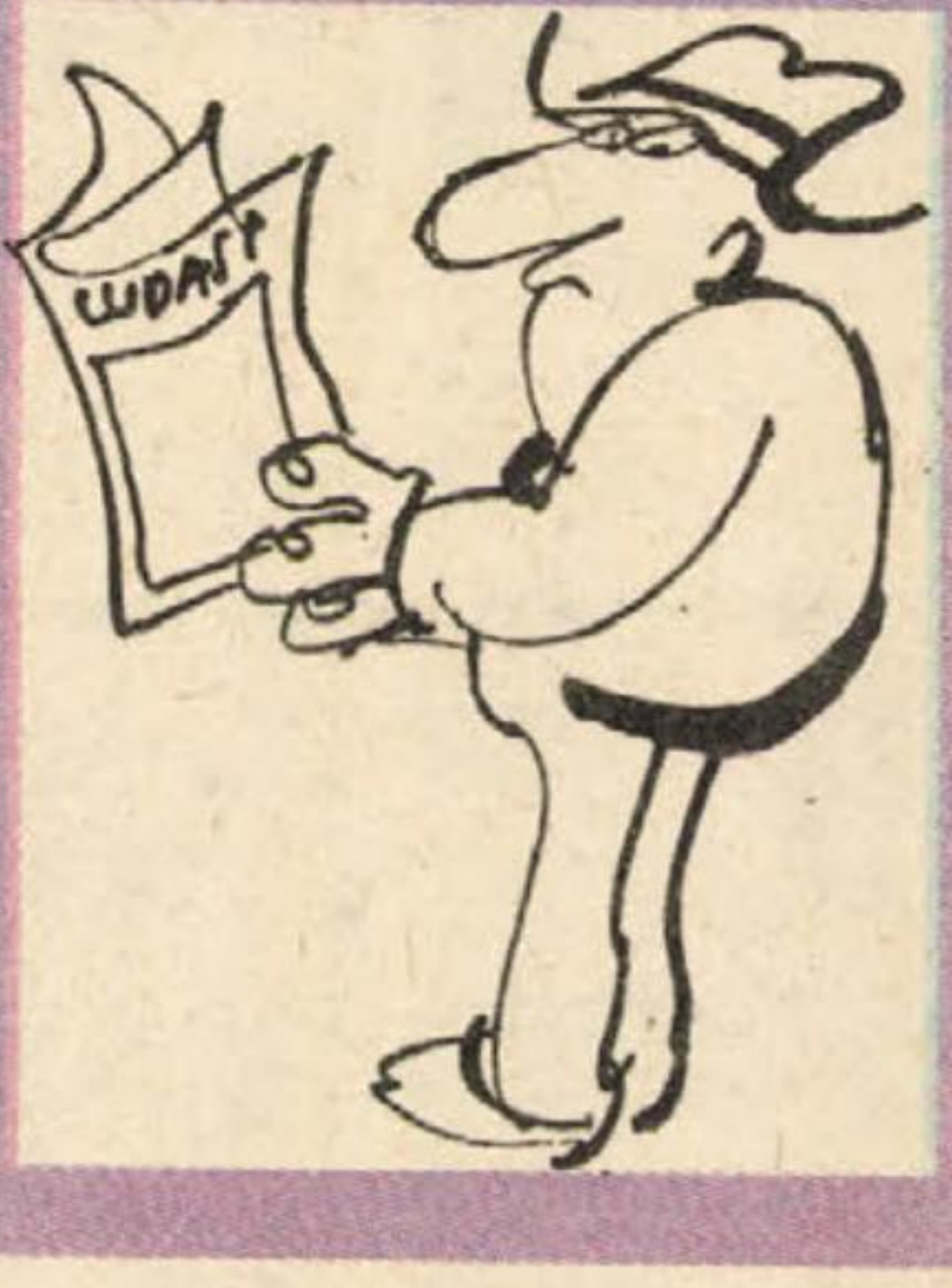

Gyenge 42 ezer.

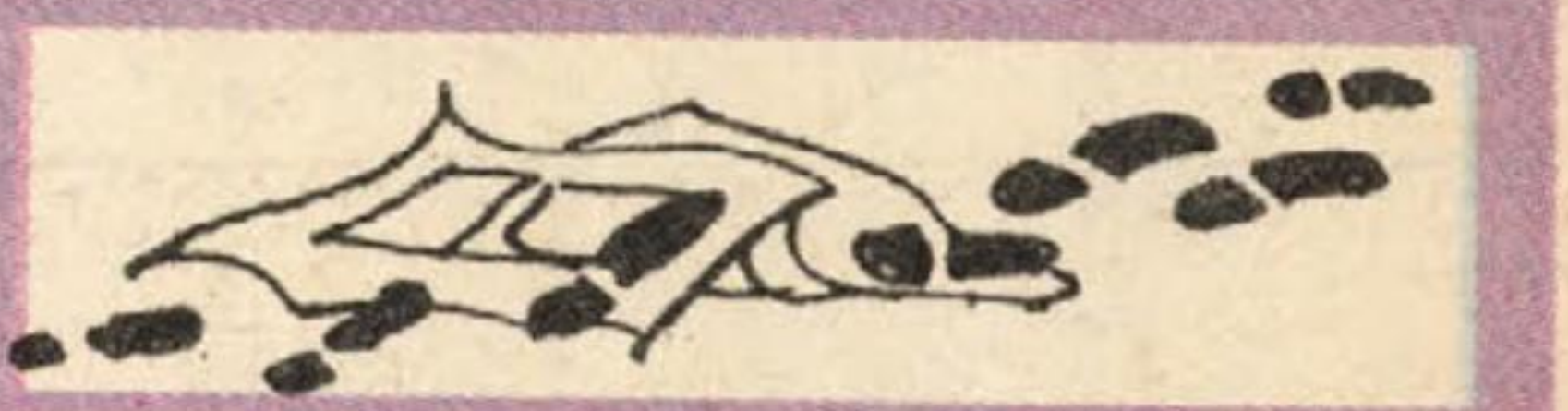

Egyéb 10 ezer.

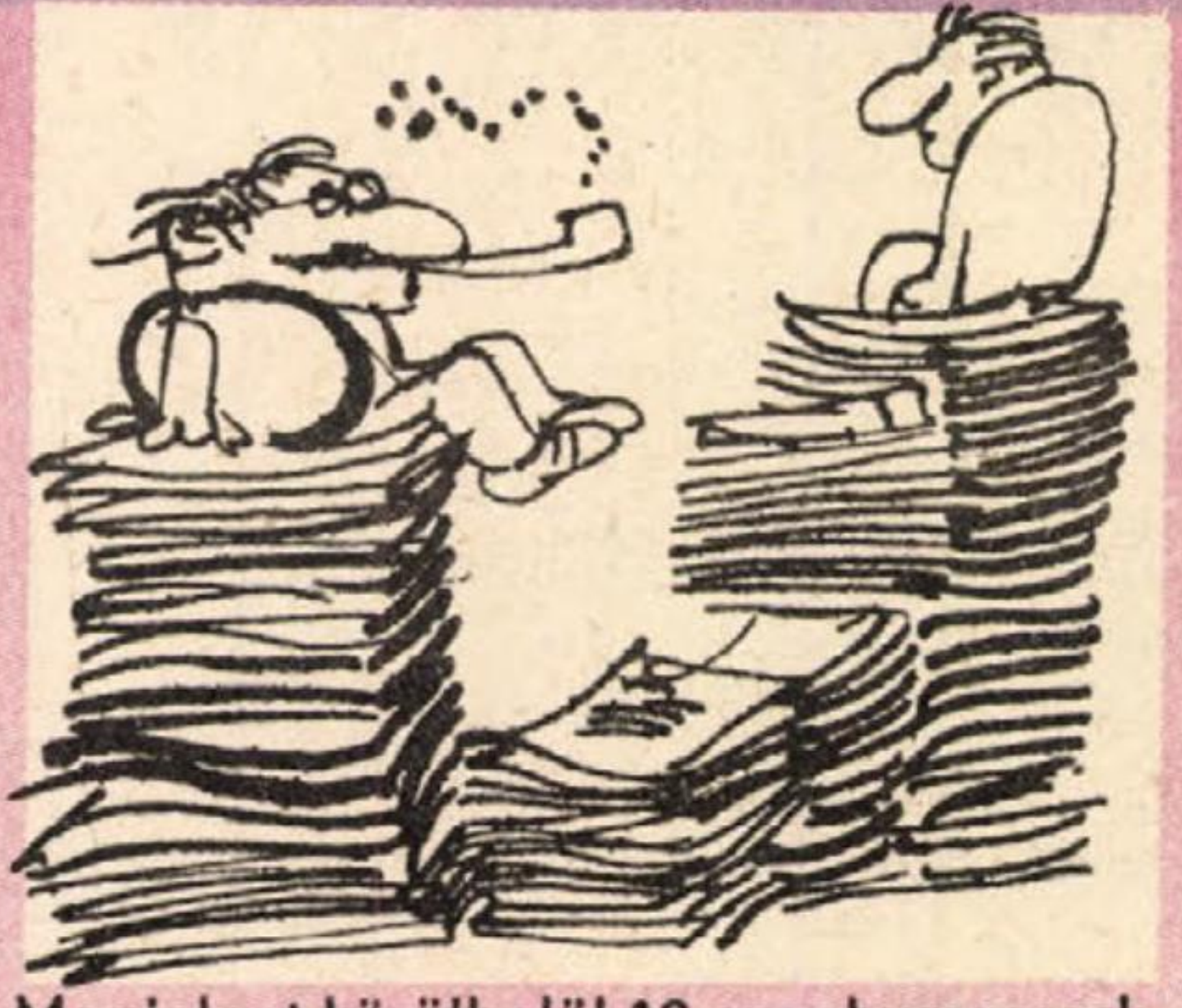

Megjelent körülbelül 10 ezer humoreszk.

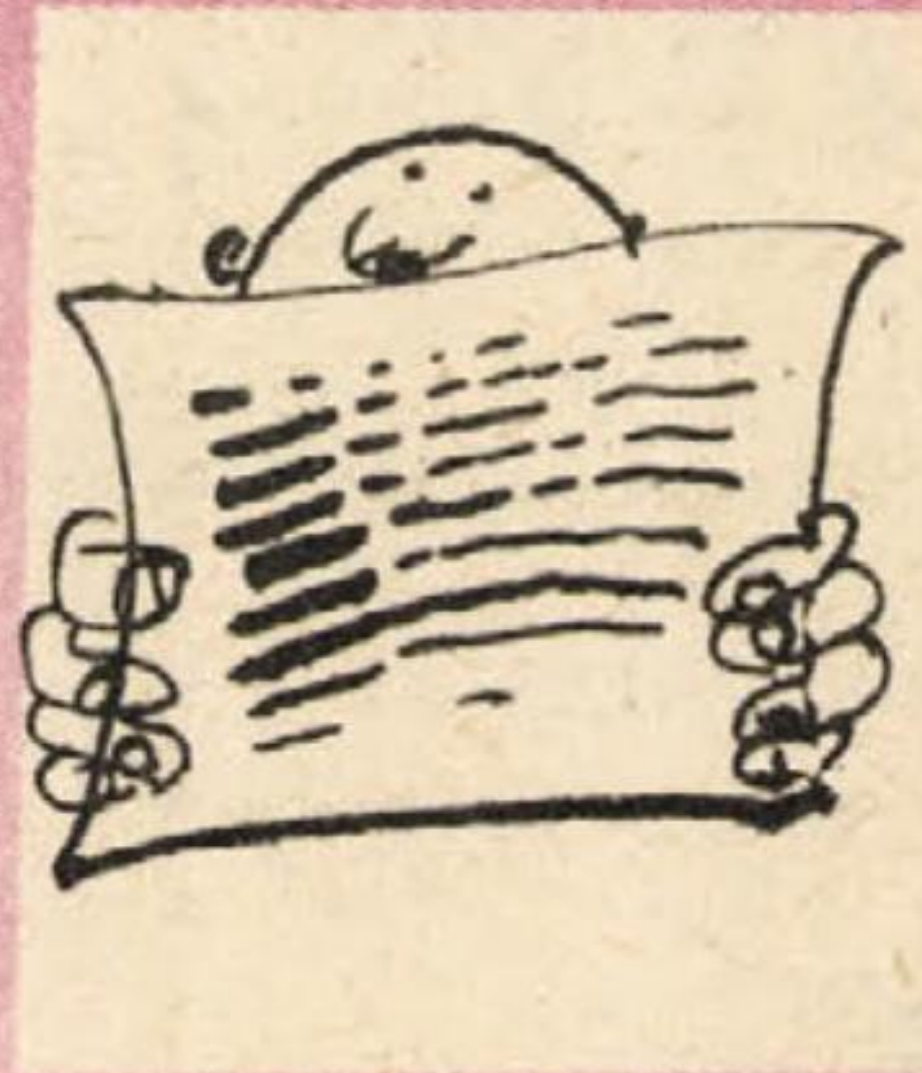

4000 poénnal.

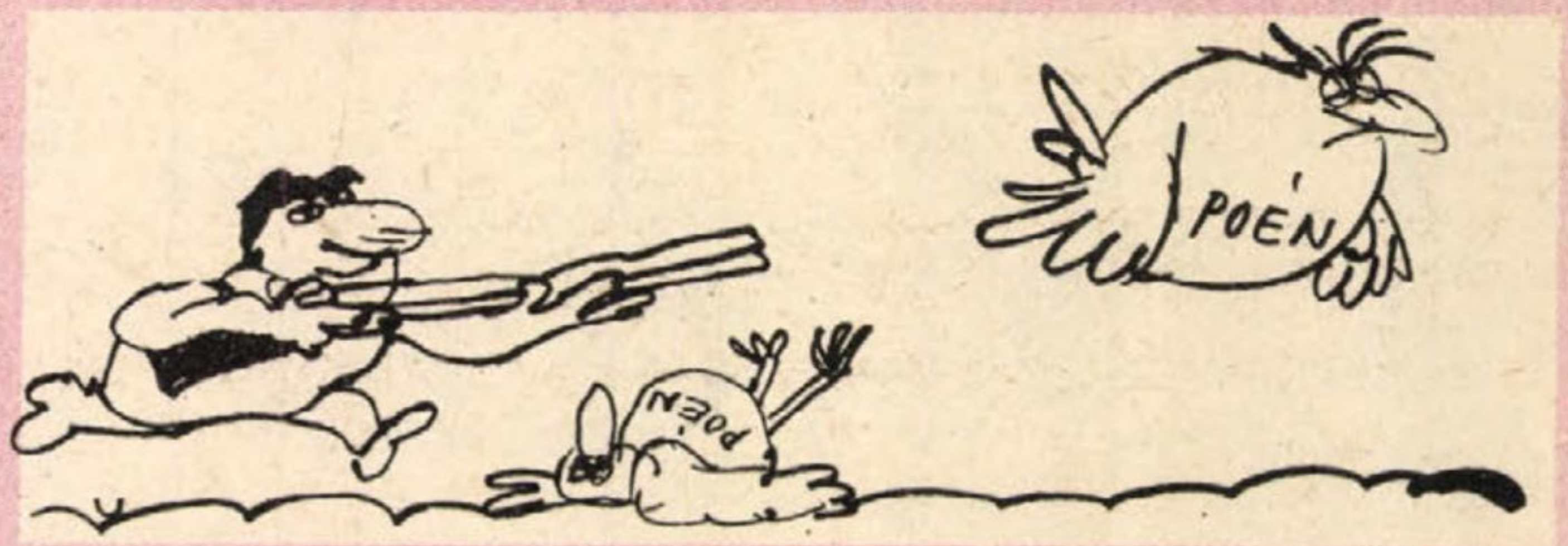

Ebből lelőttünk 300-at.

A 35 ÉV ALATT

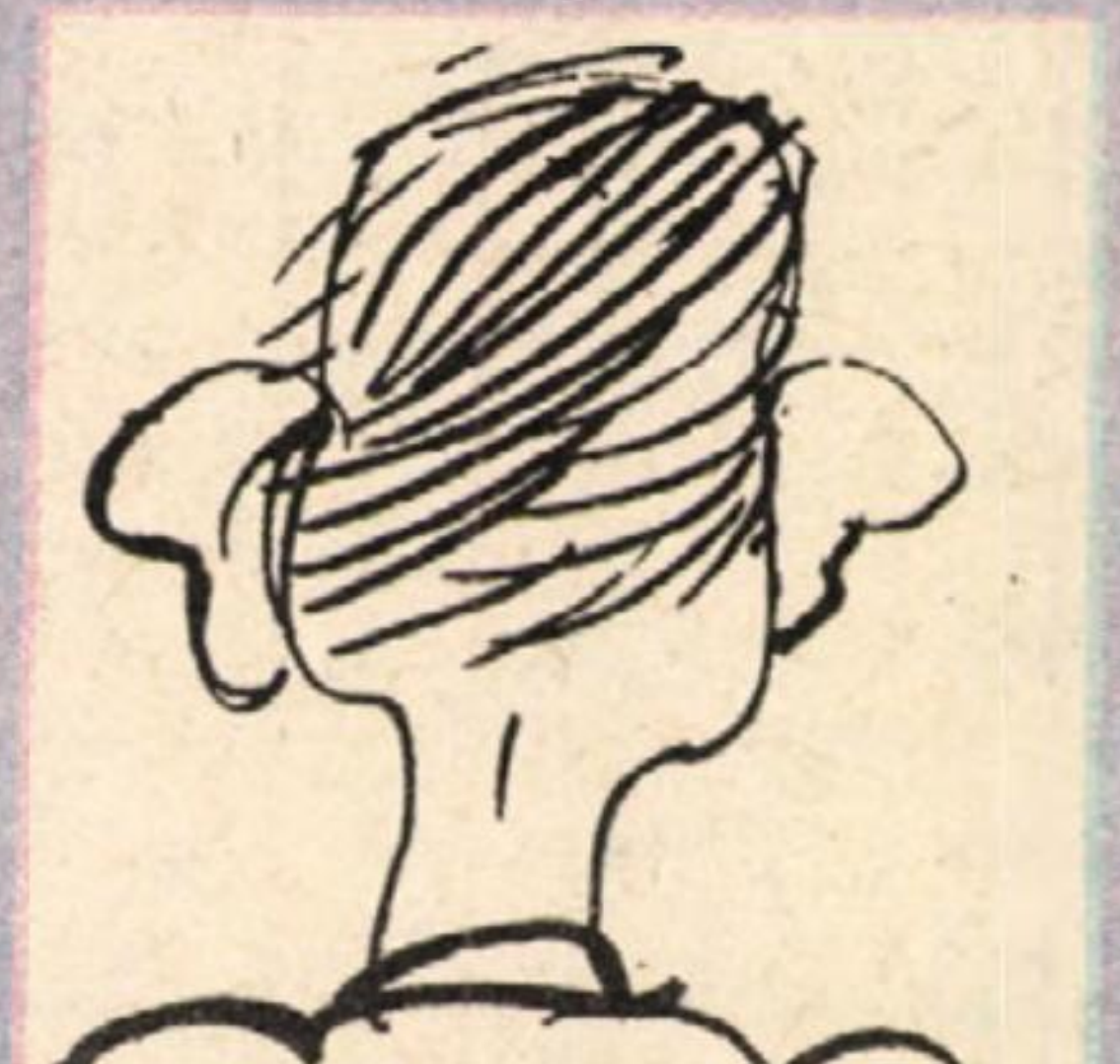

A munkatársaknak megőszült 93 millió hajszála.

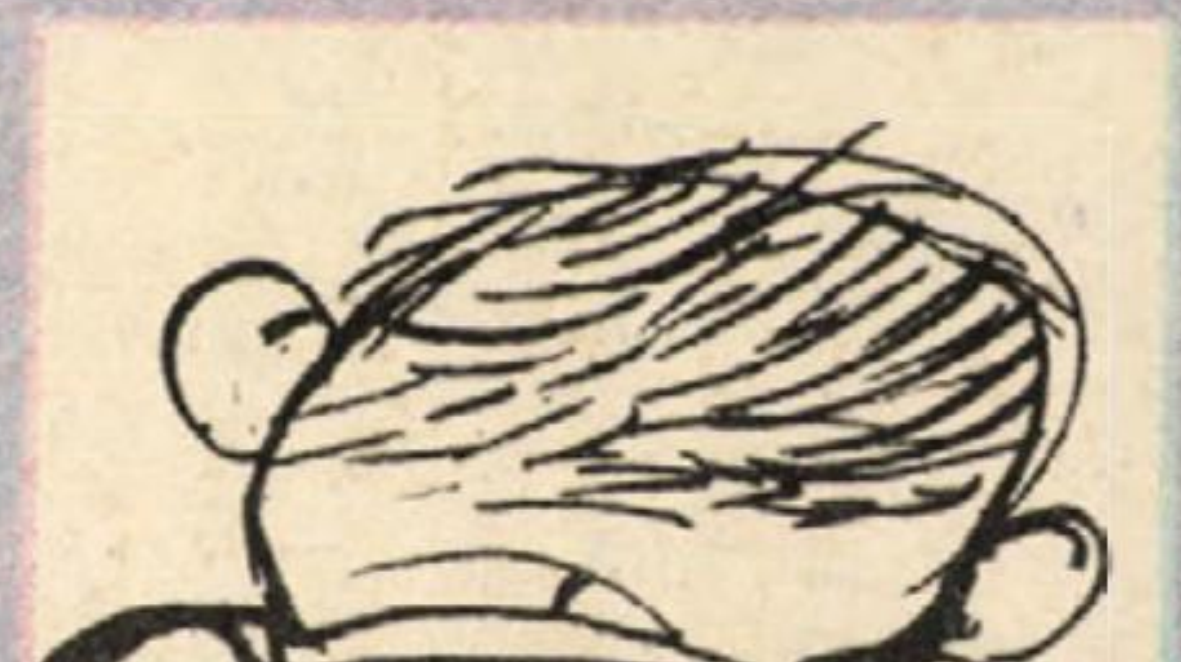

Az olvasónak 162 milliárd.

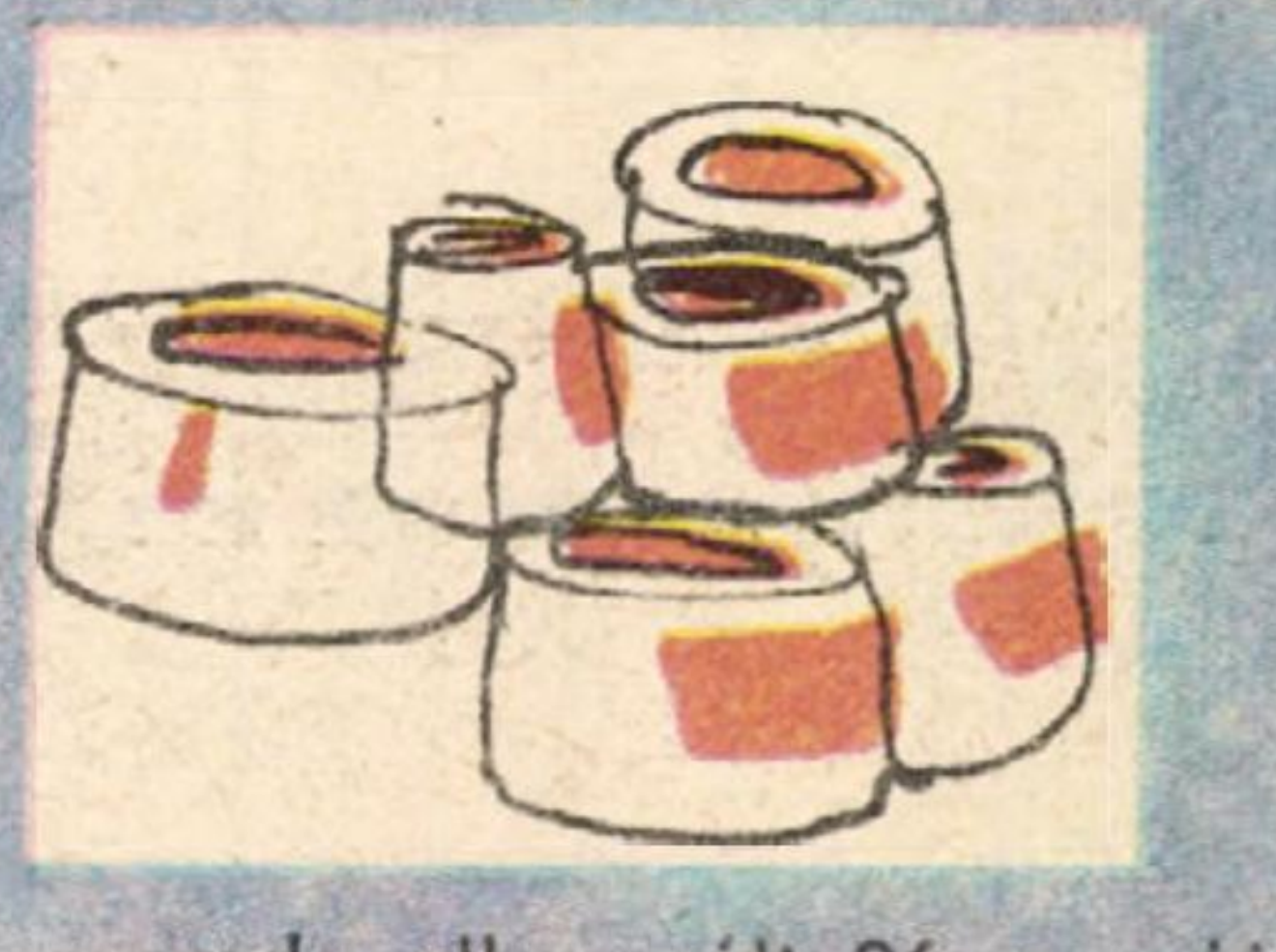

A nyomda elhasznált 26 ezer kiló piros festéket.

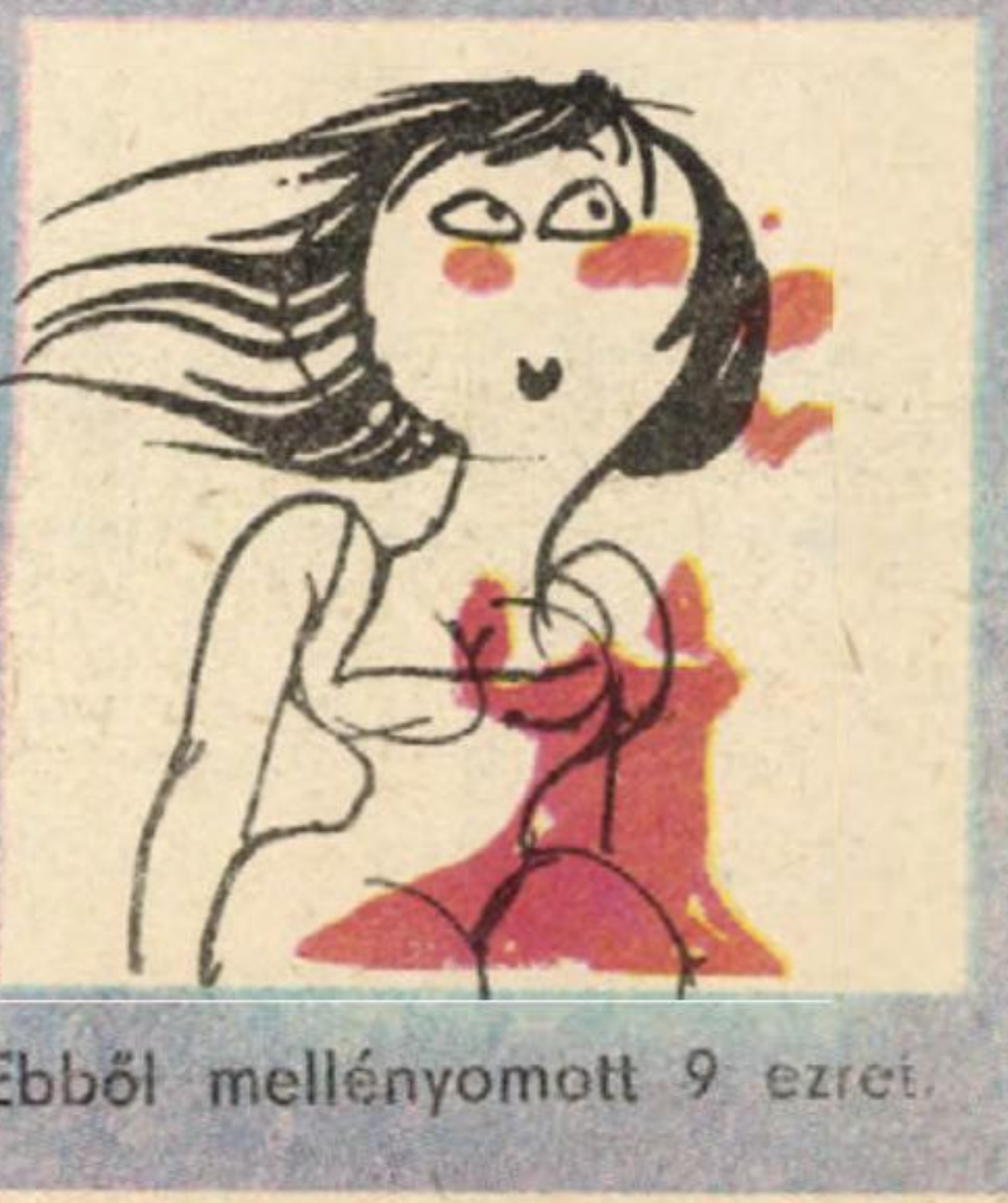

Ebből mellényomott 9 ezret.

Sajdik Ferenc rajzai

ÍRÓI KORSZAK

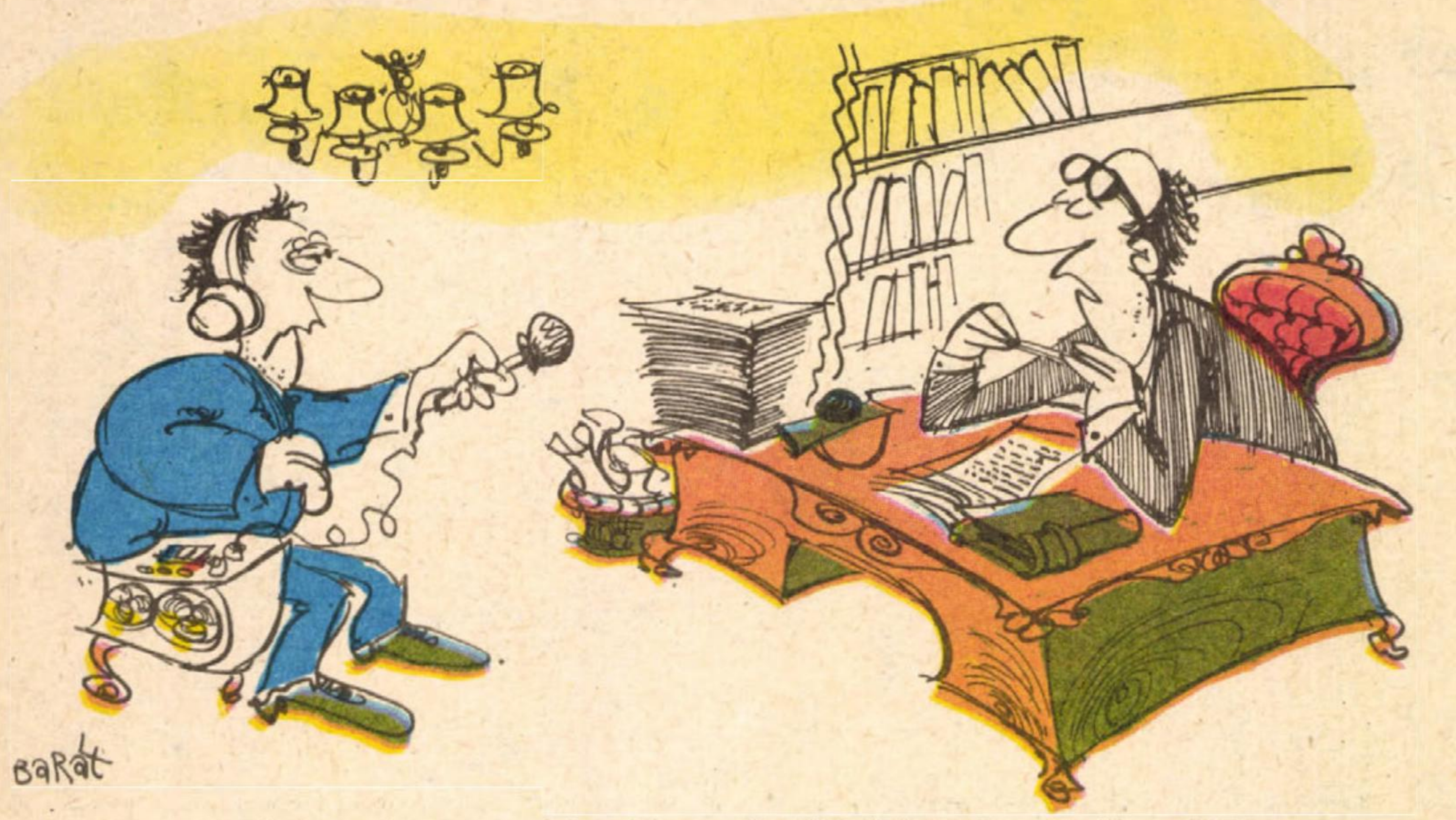

– Most rendezem nyomda alá az alkotói válságomban írt könyveimet.

MR. TOSHIBA

Sokáig azt hittem, hogy szőrösszívű és kegyetlen. Hogy hideg és számító. Legutóbb például azt találta ki, hogy a borítékot le kell ragasztani. Persze, ha holnap az jut majd az eszébe, hogy csak bal kézzel lehet felírni az irányítószámot, akkor a szemébe nevetek: amióta van irányítószám, így csinálom.

Mr. Toshiba, a posta alkalmazottja, a tőle telhető japánsággal fogadott. Kimonó helyett integrált áramkörei voltak.

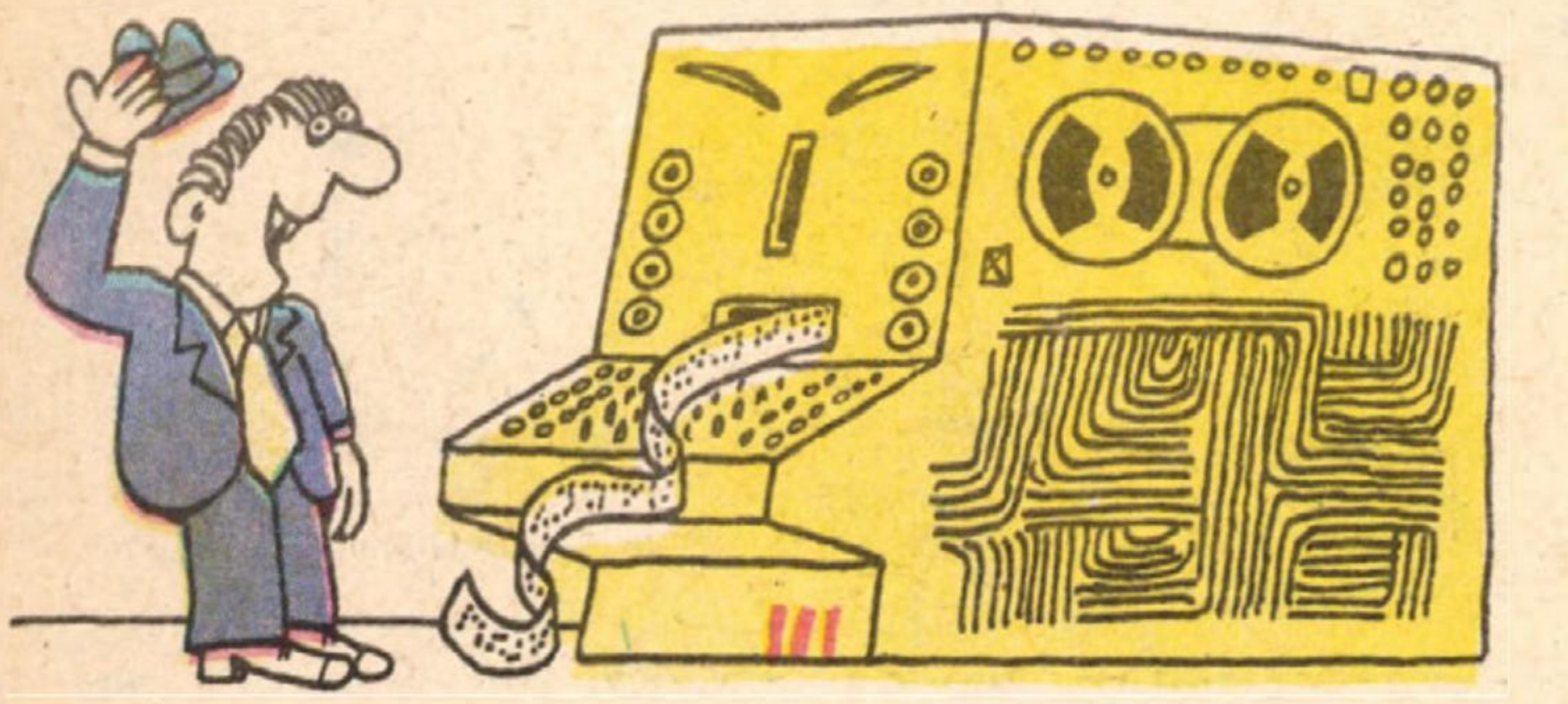

— Jó napot kívánok — köszöntem hangosan, mert mindig tiszteltem korunk csodáját, a technikát.

— Mivel szolgálhatok? — jött ki a száján egy lyukszalag, majd egy másodperc alatt szétválogatott nyolc levelet, mert ennyi volt a teljesítménye.

— Csak úgy — mondtam neki bátorítólag. — Látni szeretném munka közben.

Mr. Toshiba, aki munkanapokon nyolc termet foglalt el lakáshiányos világunkban, érdeklődve nézett rám.

— Mennyi az irányítószáma? — kérdezte.

— Nem erről van szó — válaszoltam. — Csak ismerkedni szeretnék az életünket szebbé, könnyebbé tevő új technikával.

— Mire gondol?

Közelebb hajoltam hozzá.

— Régebben magam címeztem a borítékokat — súgtam a fülébe.

— Oh, yes — fordította le japánról angolra saját szavait Mr. Toshiba. — Yes — folytatta több magyar nyilatkozó stílusában. — Értjük a problémát és meg is vizsgáltuk. A perspektivikus koncepciónk lineáris deszcegrense limitálja a szubsztanciális objektumok principitumait.

— Régebben magam címeztem a borítékokat — ismételtem egy indigó konokságával. — Az unokahúgomnak három diplomája van, mégsem tud egy borítékot segítség nélkül megcímezni.

— Oké — mosolyodott el a hazánkba szakadt japánfia tört angolsággal. — Mindig voltak, akik úgy féltek az újtól, mint a szappan a víztől.

Ránéztem. Már nem mosolygott. Másodpercenként szétválogatott nyolc levelet, volt, amelyiket ugyanoda címezték.

— Azt hiszi, nekem könnyű? — Az egyik lyukszalagból könnyek szivárogtak.

— Nem? — szögeztem neki a kérdést, hogy ne tudjon elmozdulni előle.

— Nézze csak — mondta. — A le nem zárt borítékokkal nem tudok mit kezdeni. Felfúvódnak és a vákuumos továbbítókamrákban fennakadnak.

Ez hatott rám. Kezdtem megérteni, egy időben nekem is voltak vákuumos kamráim, igaz, már kinőttem őket.

— Rendeletben kellene kötelezni az embereket, hogy nyalják le a borítékokat — mondtam neki.

— Naná — mondta Mr. Toshiba olyan stílusban, mint aki nyeregben érzi magát és már meg is szokta a lovat. — A boríték attól még nem ragad. Vagy a ragasztó nem jó, vagy a papír rossz. Nem hiszem, hogy éppen a nyalással lenne baj.

A friss, leginkább önmagára emlékeztető tavaszi levegő betódult az ablakon.

— Ne adja fel — mondtam Mr. Toshibának. — A technika csodálatos dolog!

Kifelé menet, az ajtóból egy pillanatra visszafordultam. Mr. Toshiba gépiesen válogatta a leveleket. Már alig szipogott.

Föld S. Péter

4 SOVÁNY VIGASZ AMERIKAI SPORTOLÓKNAK

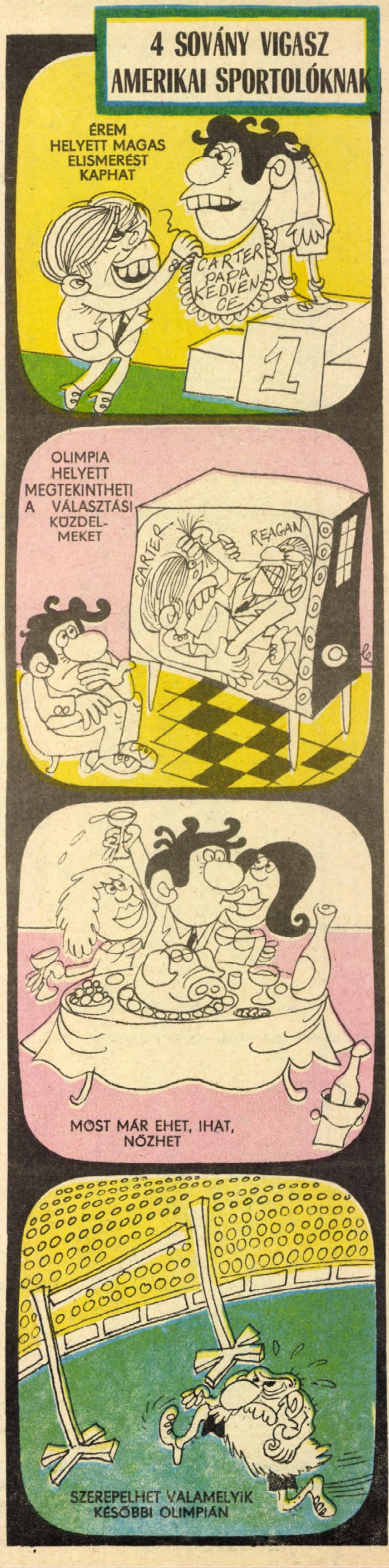
ÉREM HELYETT MAGAS ELISMERÉST KAPHAT
CARTER PAPA KEDVENCE
1
OLIMPIA HELYETT MEGTEKINTHETI A VÁLASZTÁSI KÜZDELMEKET
CARTER
REAGAN
MOST MÁR EHET, IHAT, NŐZHET
SZEREPELHET VALAMELYIK KÉSŐBBI OLIMPIÁN

Fülöp György rajzai

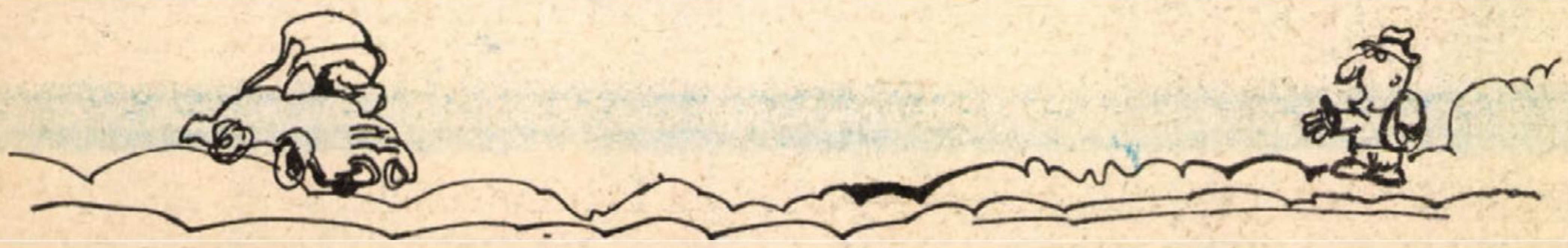

– Mit méltatlankodik? Ez az út már a jövőnek készült, lovaskocsinak!

FORMATERVEZETT TÉVÉ

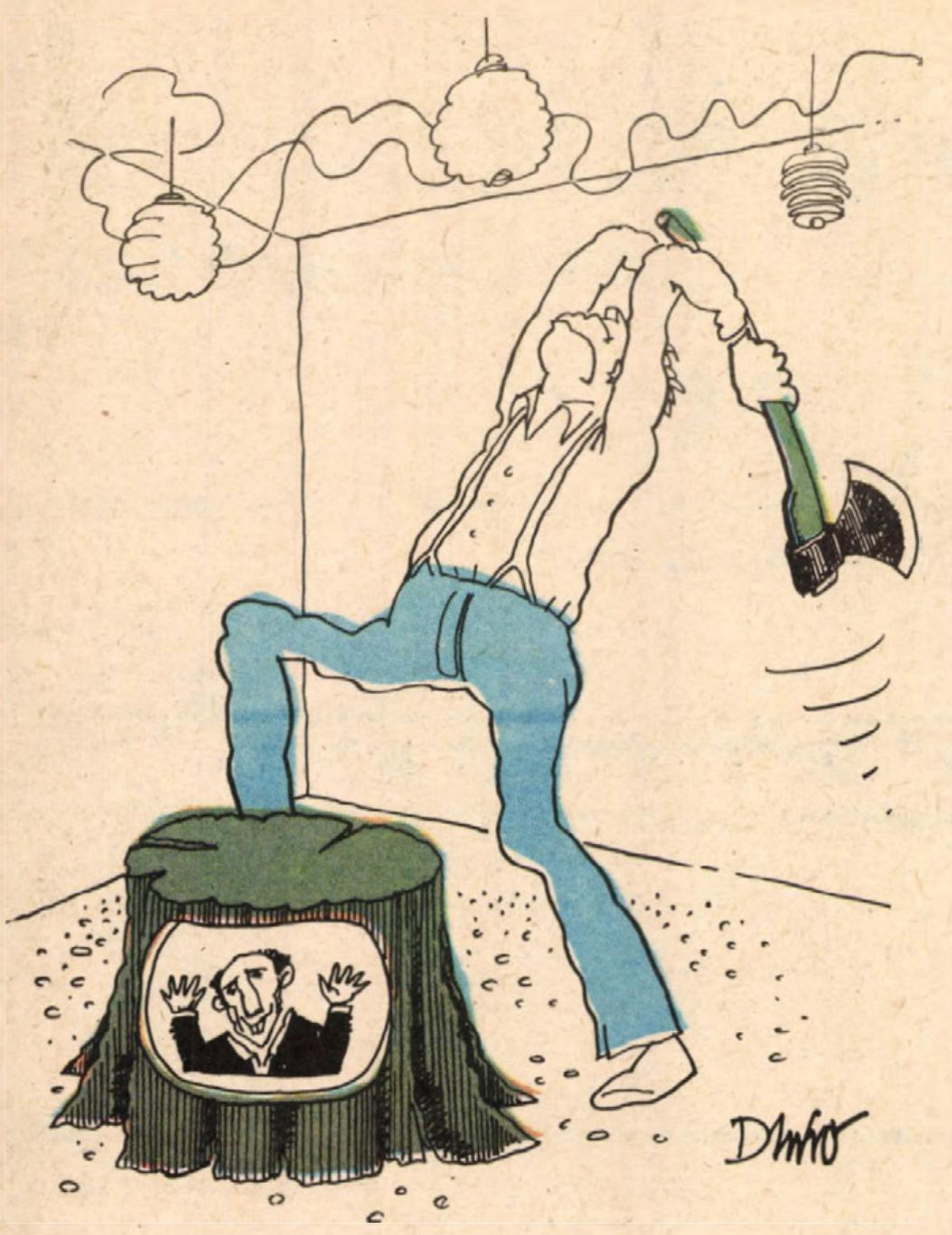

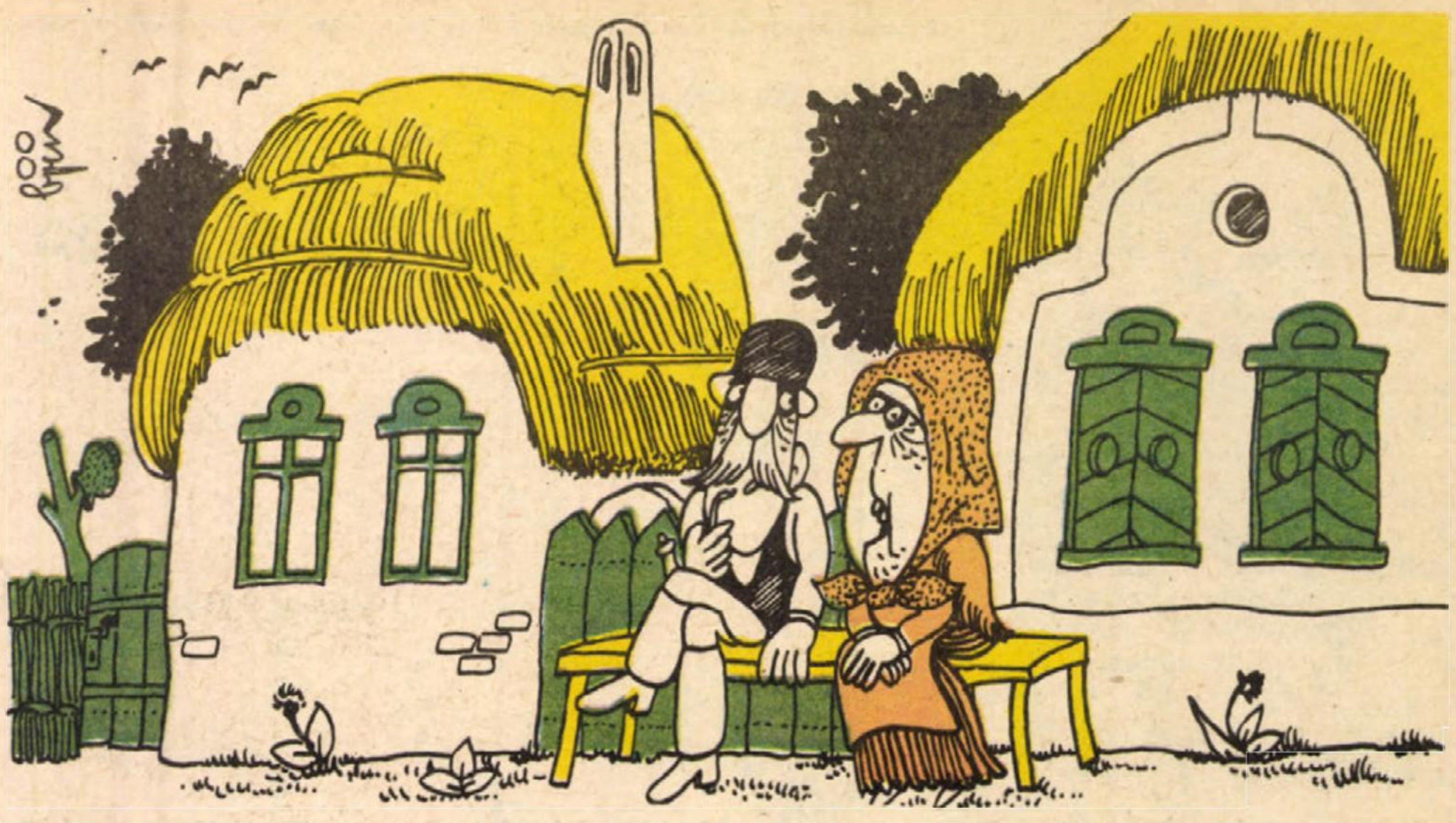

– Harangozóval álmodtam az éjjel, apjuk, megint jön egy szociológus népi hiedelmeket kutatni...

MESÉS FORDULAT

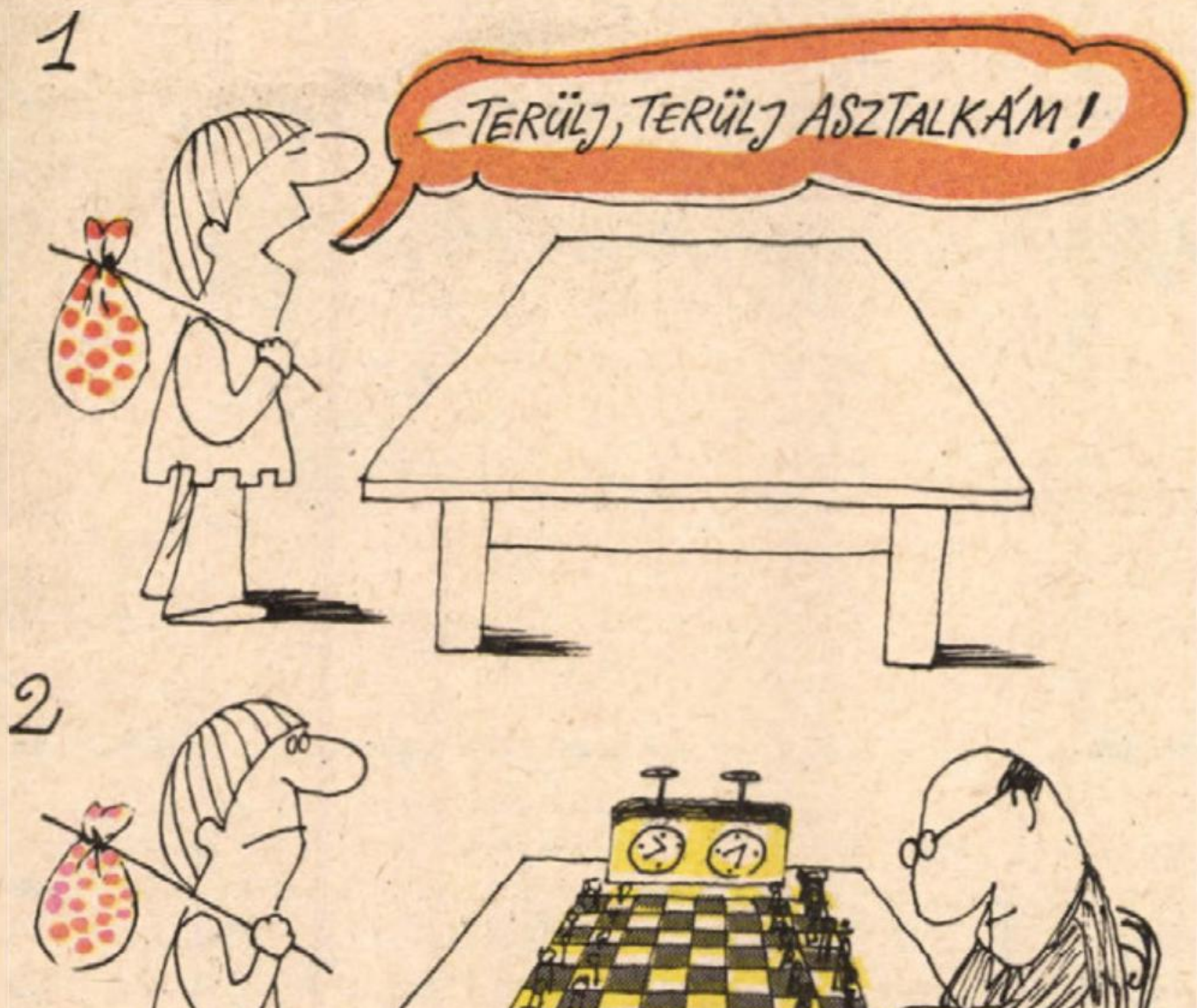

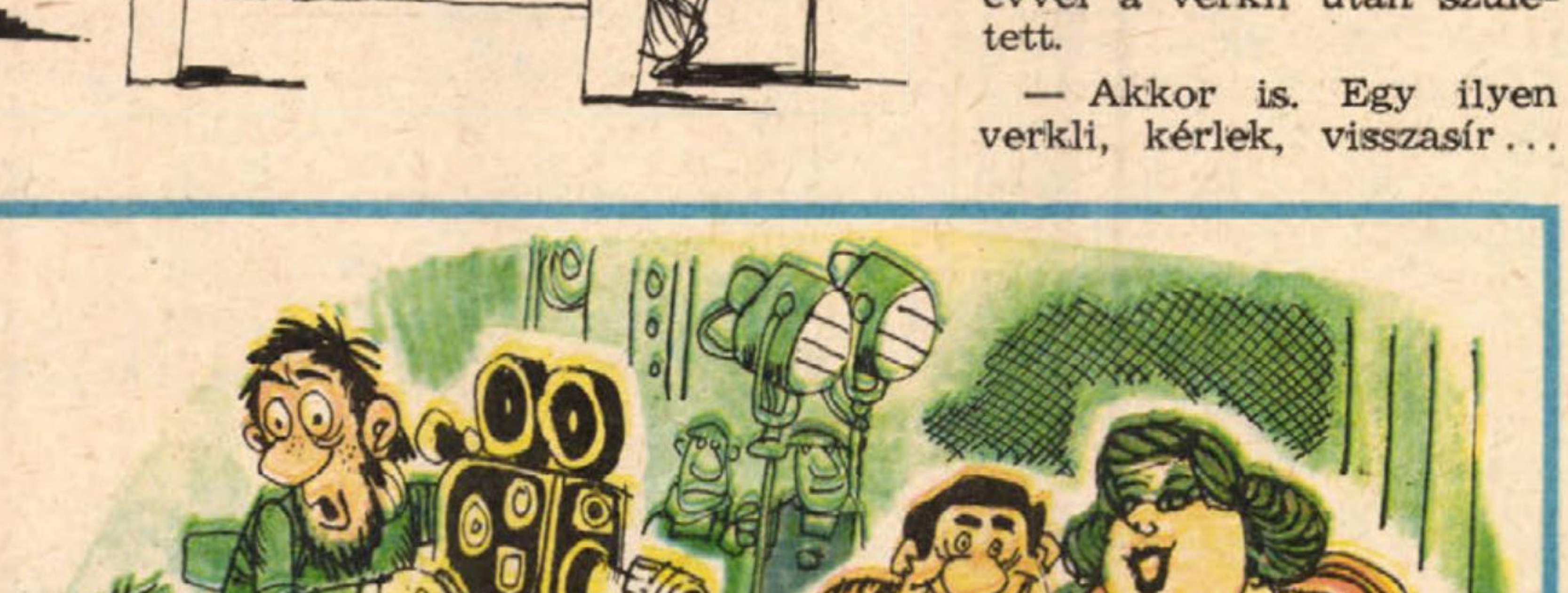

– Rémes, ha tovább híznak a színészeink, már a szélesvászonra sem fognak ráférni!

Műértők

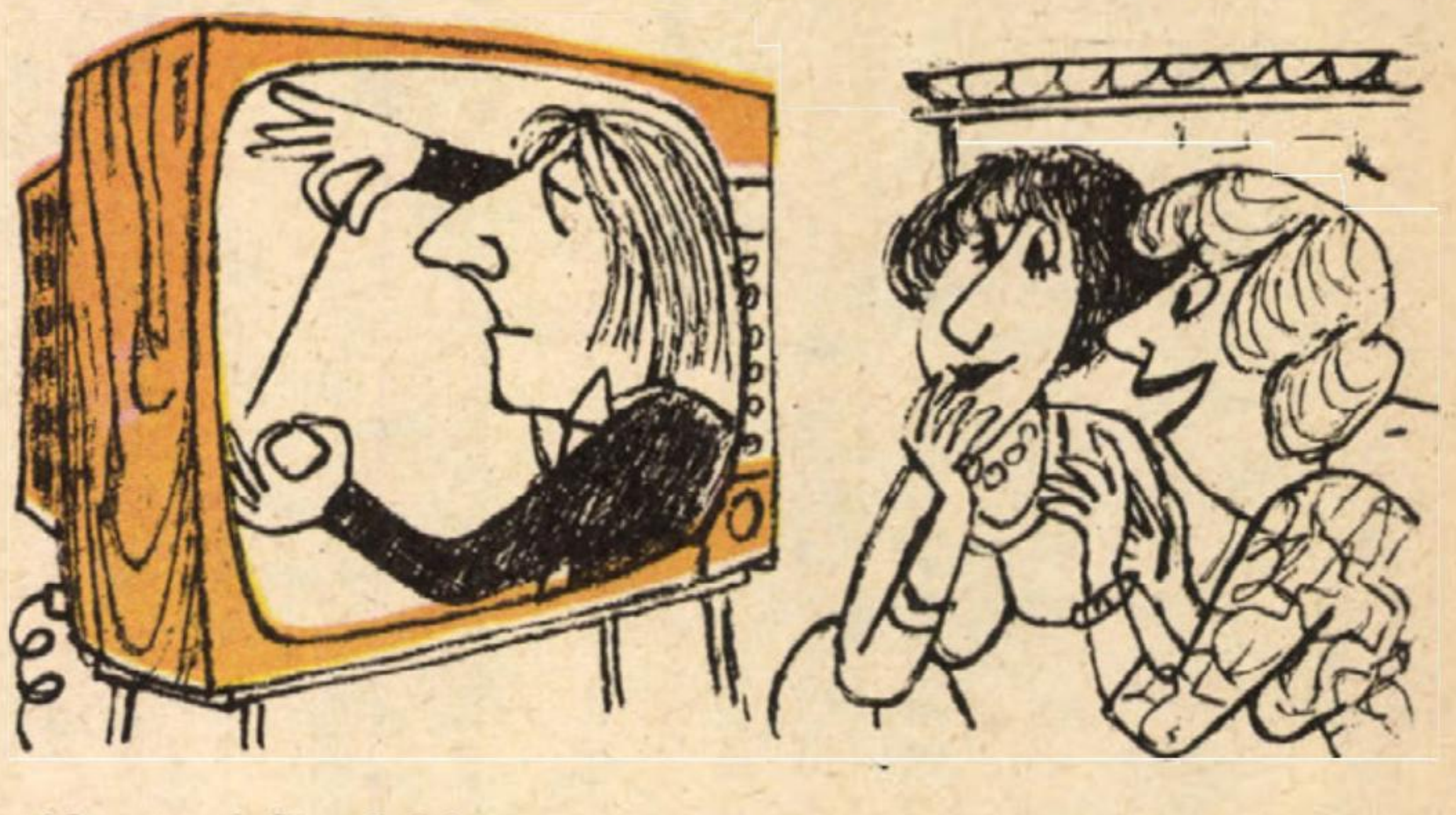

Két hölgy ül a tévé előtt. A karmesterversenyt nézik szinte teljesen elomolva. Ami a korukat illeti: még éppen innen vannak azon, hogy már mindenen túl legyenek.

— Nézd, itt van. Ő az. Odanézz. A szemét nézd.

— Ne viccelj. Ez még csak az Antal Imre.

— Na és? Az Antal Imrének nincs szeme? Jaj. Most. Odanézz. Ez ő. Ez ő. Nézd, kezet fog. Jaj nekem. Mintha rozsdás zsilettel borotválnák a libabőrömet, ahogy ez kezet fog.

— Azt hallom, az anyja morganatikus házasságot kötött a ragyás Jacques-kal, aki rendszeresen verklizett a lyoni búcsuban. És attól fogva együtt tekerték végig a III. köztársaság összes hetipiacát, mígnem a háború viharai elsodorták.

— A ragyás Jacques-ot?

— A verklit.

— Akkor hát innét a muzikalitása. A verklitől örökölte.

— Ugyan már. Ő jó öt évvel a verkli után született.

— Akkor is. Egy ilyen verkli, kérlek, visszasír... Oh, du lieber Augustin... plim-plim-plim... Ezt nézd. Most figyeld. Ahogy beharapja a szája csücskit. Őrülmény, ahogy így beharapja a szája csücskit azzal a bánatos szemivel.

— Szegény megboldogult Rezsőm akkor harapta így be, amikor valaki a lábára lépett a villamoson.

— Szegény megboldogult Vilmosom meg akkor, amikor a Remete doktor felpróbálta nekije az új hídját. Nézd. Most nézd. Ahogy hátradobja azt a szép, busa fejét. Egy téboly, ahogy hátradobja azt a szép, okos, busa fejét.

— Azt hallom, gyerekkorában egyszer megevett egy ólomkatonát, attól van az a rengeteg esze.

— Hogyhogy?

— Az ólom serkenti az agysejtek működését. A gyerek is tudja.

— Az a foszfor, ami serkenti.

— Na és? Lehet, hogy gyufát is ivott. Hallod, egy ilyen nagy művész... Odanézz, már sír. Csupa könny a homloka.

— Még csak izzad. Fölfele nem lehet könnyezni.

— Az mindegy. Az igazi művész útja homlokokkal van kikövezve.

— Azt mondják, a nők megőrülnek érte.

— Na hallod. Ahogy odaáll és elkezdi lengetni a pálcikáját, abba el kell gyengülni.

— Nézd. Odanézz. Már motyog is. Mit motyoghat magában oly művészmódra?

— Fogalmam sincs. Belgául motyog.

— Fix, hogy imádkozik.

— Vagy a négyjegyű logaritmust motyogja. Vagy a rózsaszín ködbe révedő gyermekkor kis falvédőinek versikéit. „Az én uram csak a vizet issza — Nem is sírom a lányságom vissza". Különben sem az a fontos, mit motyog, hanem hogyan motyogja.

— Azt hallom, egy orosz nagyhercegnő a puszta trojkáján siklott érte Pétervártól Antwerpenig.

— Ez valószínűtlen. Hiszen ma sincs több harmincnál. Mondd, hogy tizenhat éves korától érdeklik ezek a micsodák... ezek a puszta trojkák... Hát hol voltak már 1966-ban orosz nagyhercegnők?

— Akkor kishercegnő volt, ne hasogassuk a szőrszálakat. Odanézz. Most nézd. A szemit figyeld.

— Most hiába figyelem. Éppen behunyta.

— Hát ez az. Hanyatt kell tárnyadni, ahogy ez behúny. Most befelé néz. Abba a nagy művészlelkébe, ahol minden csupa muzsika, csupa fény és csupa tarkaság, akár a barlangvasút.

— Ezt nagyon szépen mondtad. Izé... nem kéne azért egyszer ráadnunk a hangot is? Csak úgy, a hecc kedvéért...

— Megőrültél? Kikérem magamnak, hogy tönkretedd a műélvezetemet...

Peterdi Pál

TRIBÜN

Érdekesen nyilatkozott a cserejátékosok szerepköréről Tommy Vardaman, a Louisiana Egyetem kosárlabdacsapatának edzője.

— Győzelem esetén — mondta —, hagyományos dolog, hogy a játékosok összeölelkeznek. Mármost mindig sokkal elviselhetőbb egy pihent játékost megölelni, mint olyat, aki ronggyá izzadva jön le a pályáról. Nos, erre jók a cserejátékosok.

* * *

A profi labdarúgó — mondta Max Merkel, a kitűnő edző — csak bizonyos ideig képes a figyelmét összpontosítani. Ebbe az időbe belefér tíz dicséret, hat ígéret, vagy egy taktikai megbeszélés.

* * *

Bill Rodgers, napjaink legkiválóbb maratonifutója ötször nyerte a híres New York-i versenyt. Legutóbb útvonalcsúcsot futott, pedig táv közben négy frissítőállomásnál ivott néhány korty teát és ehhez mindannyiszor meg is állt.

— Képtelen vagyok két dolgot egyszerre csinálni — magyarázta utóbb. — Az ember vagy fut, vagy iszik.

Hát persze.

* * *

Gordon Deyo mesélte a Reader's Digest munkatársának.

— Téli vadászatra indultunk Wyomingba. Az idő elromlott s a vezetőnk tanácsára két teljes napot a sátorban töltöttünk. Úgy döntöttünk hogy harmadnap, törik-szakad, nekivágunk. „Rendben van — mondta a vezetőnk —, de, ha pihenni akarnak, válasszanak ki egy kidőlt fatörzset, amelynek átmérője cirka egy méter, és arra hasaljanak rá." Megkérdeztük, hogy ez a módszer mennyire melegít fel bennünket? „Egyáltalán nem melegíti fel magukat — volt a válasz —, viszont ily módon olyan alakúra fagynak, hogy utóbb a ló hátára dobva könnyűszerrel elszállíthatjuk önöket."

* * *

Ed Temple, a kitűnő edző új leánycsapattal kezdett foglalkozni.

— Az első megbeszélésen — mesélte — elmondtam nekik, hogy a versenyen az óramutató járásával ellentétes irányban kell futniok. Mire megkérdezték, hogy az meg merre van. Kisült, hogy mindegyikük digitális órát viselt.

(p. p.)

DALLOS JENŐ

A BETŰ HATALMA

FORDÍTÓ

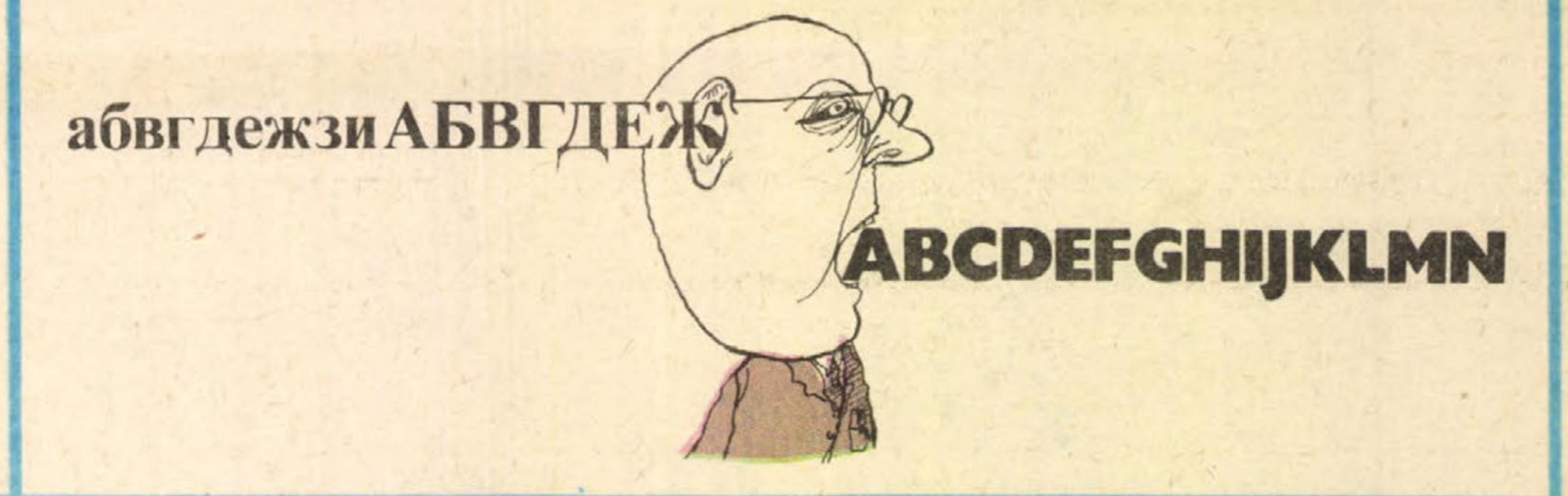

ELNÉMÍTVA

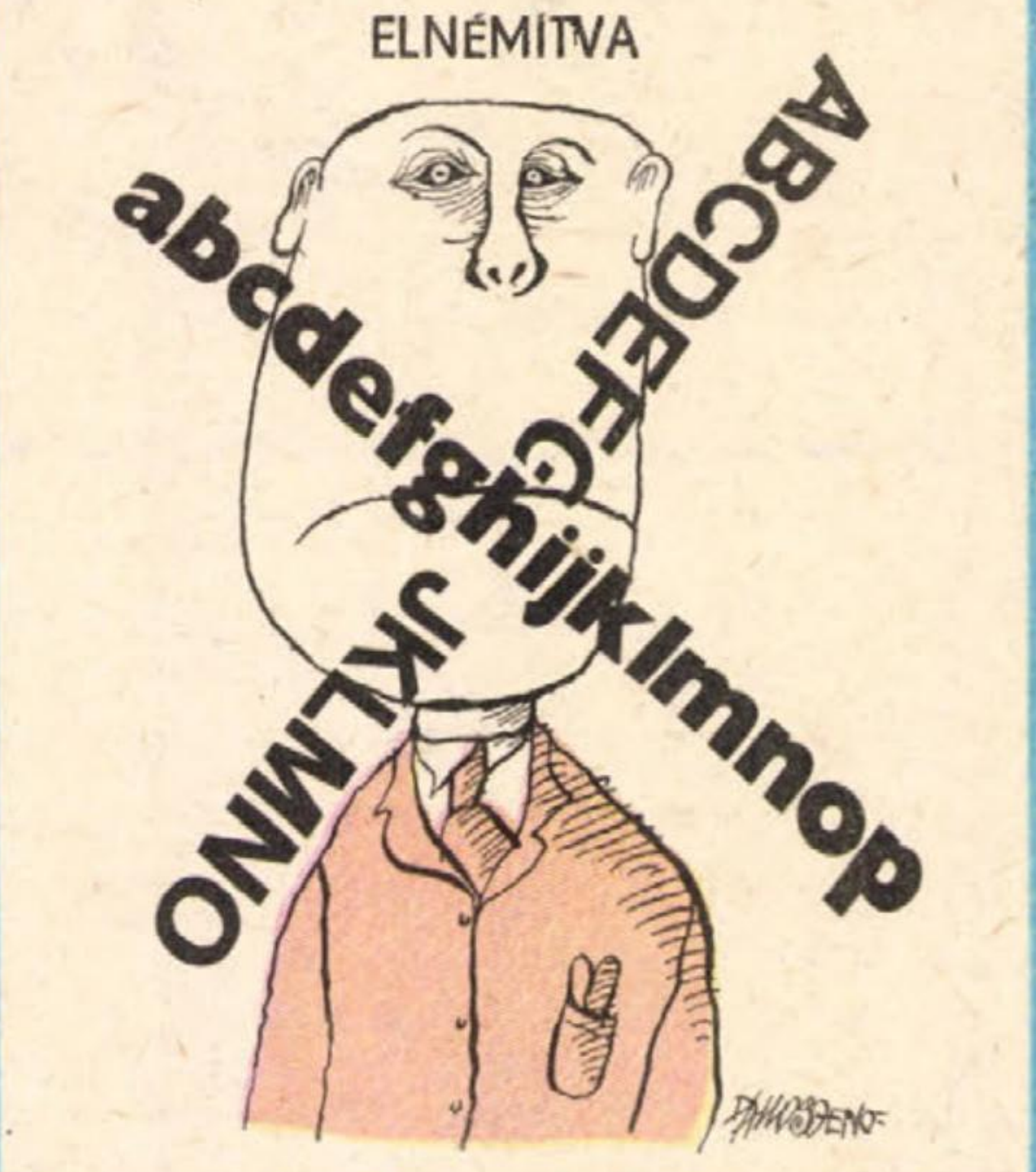

EGYENLŐTLEN KÜZDELEM

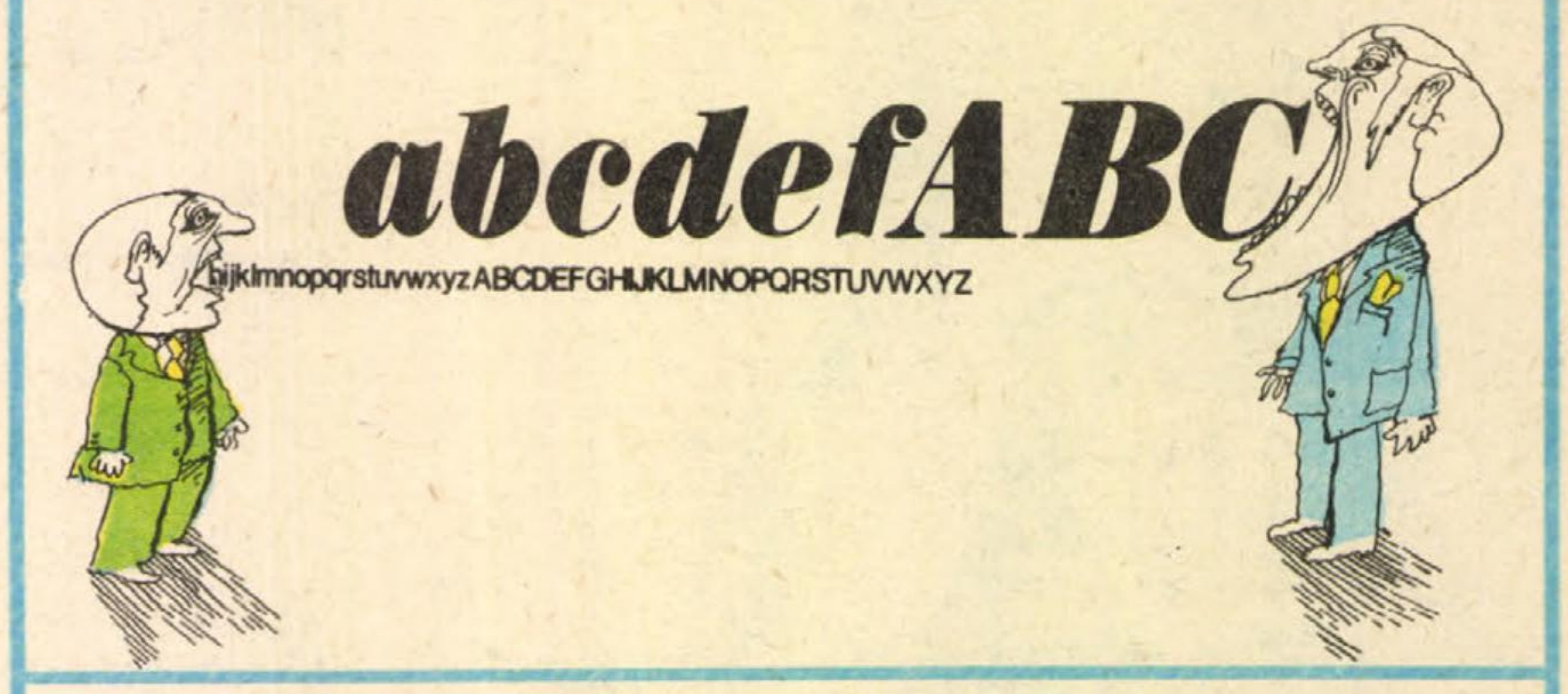

A NÉPMŰVELŐ

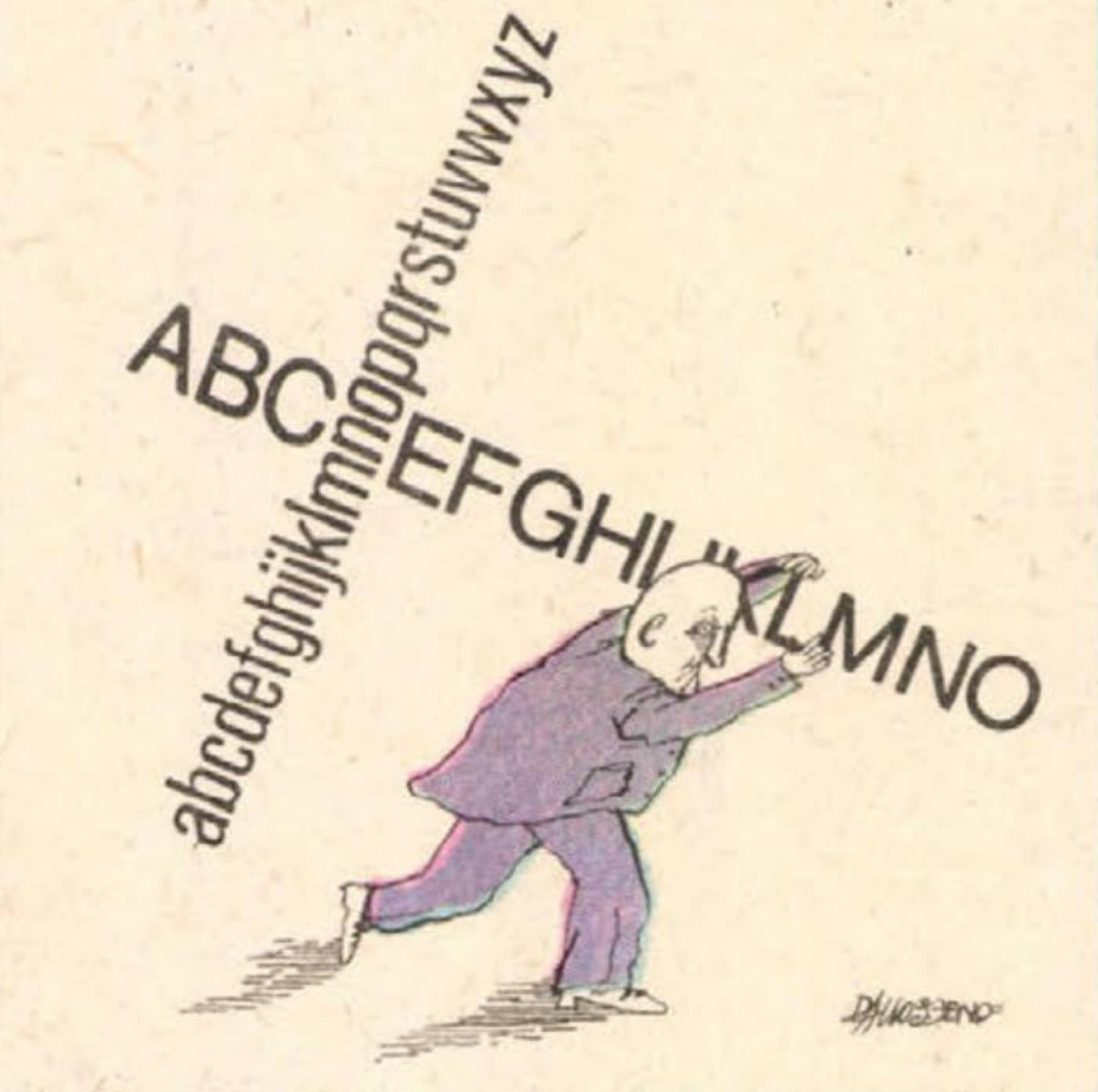

KIVÉGZÉS

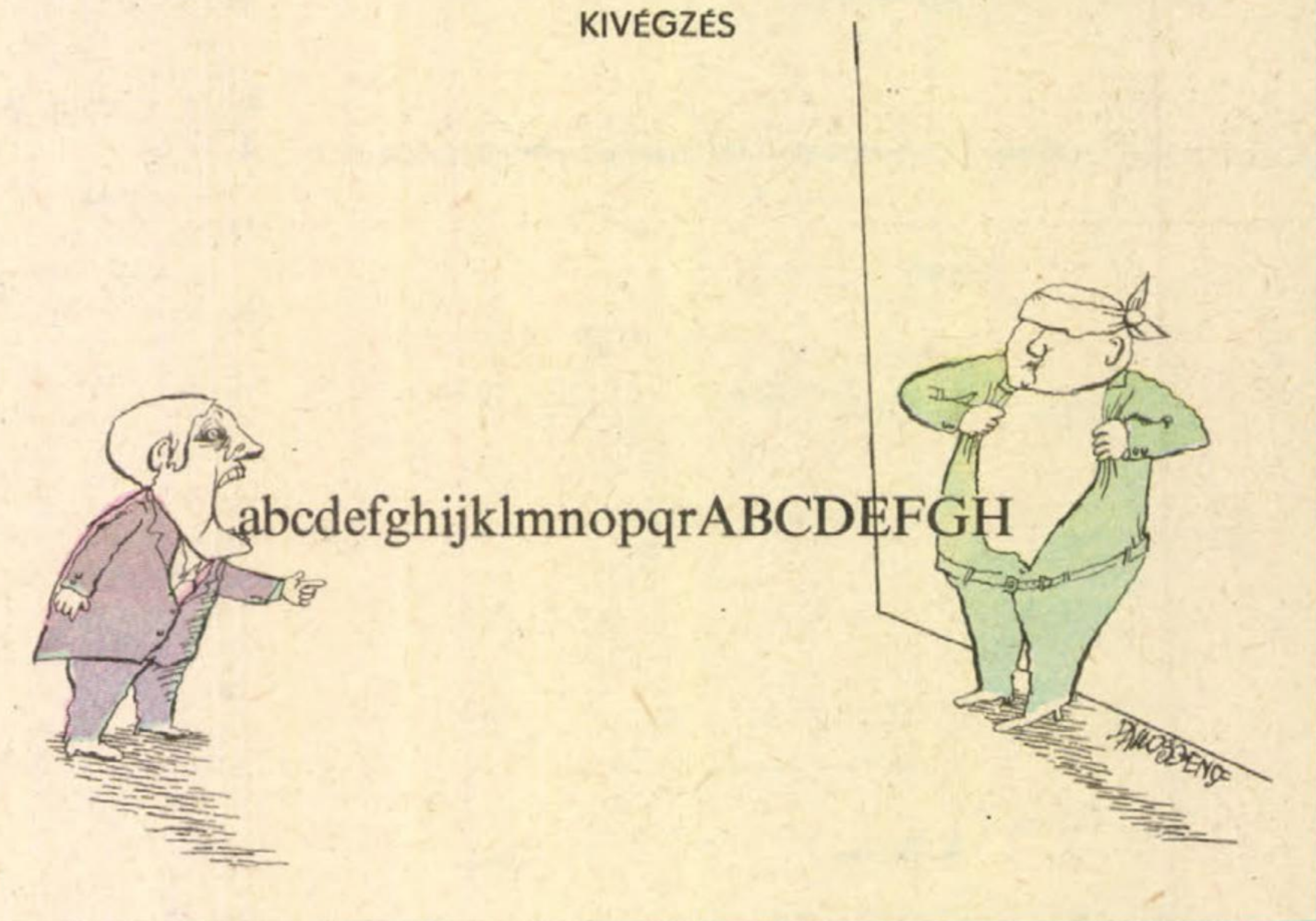

SZÖSZÖCSKÉK

Jégkorong-sportunkról elmélkedik egy napilapcikk. Szerzője szerint a televízió jóvoltából az egész magyar sportközvélemény nyomon követhette „a *mindent eldöntő olaszok* elleni összecsapást".

Nem láttam a szóban forgó mérkőzést, de furcsa küzdelem lehetett, ha egyszer a magyar hokisok az olasz *mestertekézőkkel* mérték össze tudásukat.

*

Hasonló furcsaság: „Az *első Európát* Afrikával összekötő gázvezeték elkészült."

Tisztelettel kérdem: összesen hány Európát tart nyilván a hírlapíró? Vagy netán a párizsi *Europe 1* rádióadó működik újabban gázzal? Akárhogy nézem, ebben a hírecskében mindenképpen gáz van. Gőz viszont nincs. Úgy értem: a kedves tolltársnak nincs gőze arról, hogy a mondat helyesen így hangoznék: *„Elkészült az Európát Afrikával összekötő első gázvezeték."*

*

Egy újkeletű magyar szólás: *„Kéz kezet olajoz."*

*

Mit nézzünk meg este a tévében? Az Önök kértéket, avagy a karmesterversenyt? Amint látom, egyre több családban akad nem csupán több rádió (a tranzisztorosokkal együtt sok helyütt négy-öt), hanem több tévékészülék is, az ilyesfajta házi viták elkerülése végett. Immáron kiveszőfélben az olyan torzsalkodások, melyek egyikénél mintegy negyedszázada magam is jelen voltam, a Bartók Béla zenei kollégiumban. Bennlakók és látogatók az intézmény egyetlen, ásatag rádiókészüléke köré gyűltek. Egyik részük a magyar—osztrák focimeccset kívánta hallgatni a Kossuthon; másik részük a Petőfire váltást követelte, ott ugyanis David Ojsztrah hegedült. Pokoli háborúság kerekedett, melynek során hol az egyik, hol a másik adóra vitte a keresőt egy-egy dühödt kéz. Minek folytán — kell-e mondanom? — sem a sportközvetítést nem kísérhettük folyamatosan figyelemmel, sem a zenében nem gyönyörködhettünk. A készülék előtt külön mérkőzés folyt: a *magyar—Ojsztrah.*

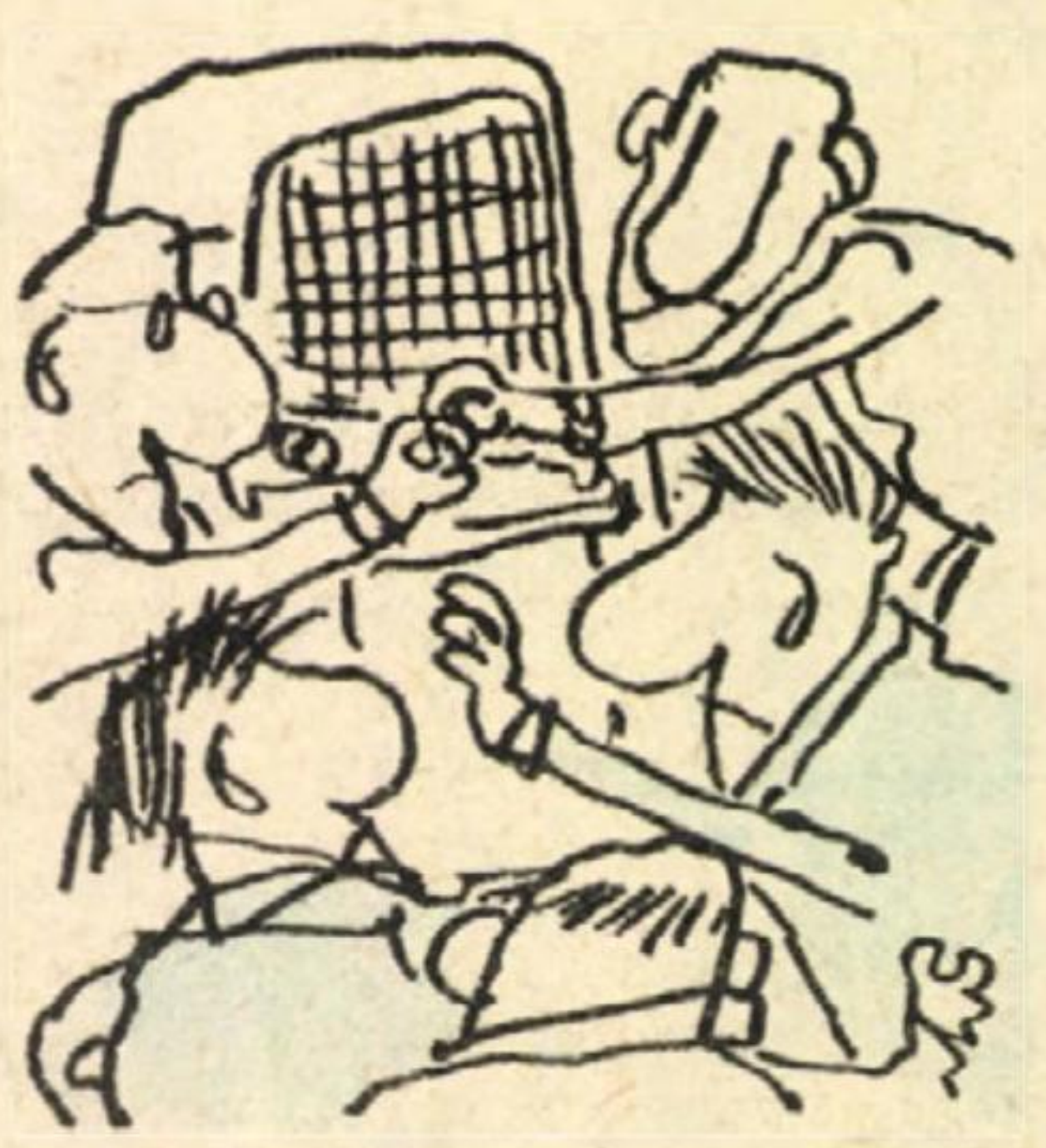

Édes istenkém, hol vagyunk már ettől! Hol van manapság olyan színvonalú játék, mint akkoriban? (Hogy melyik adóra gondolok, az a következő bekezdésig maradjon mélységes homályban.)

*

Nézem, nézem a magyar labdarúgók nemzetközi mérkőzéseit, s megállapítom, hogy labdarúgásunk egésze és focistáink túlnyomó többsége közt óriási a különbség.

Labdarúgásunk egésze ugyanis — tömören szólva — leírhatatlan. Válogatottjaink zöme viszont immáron — *leírható* . . .

Tímár György

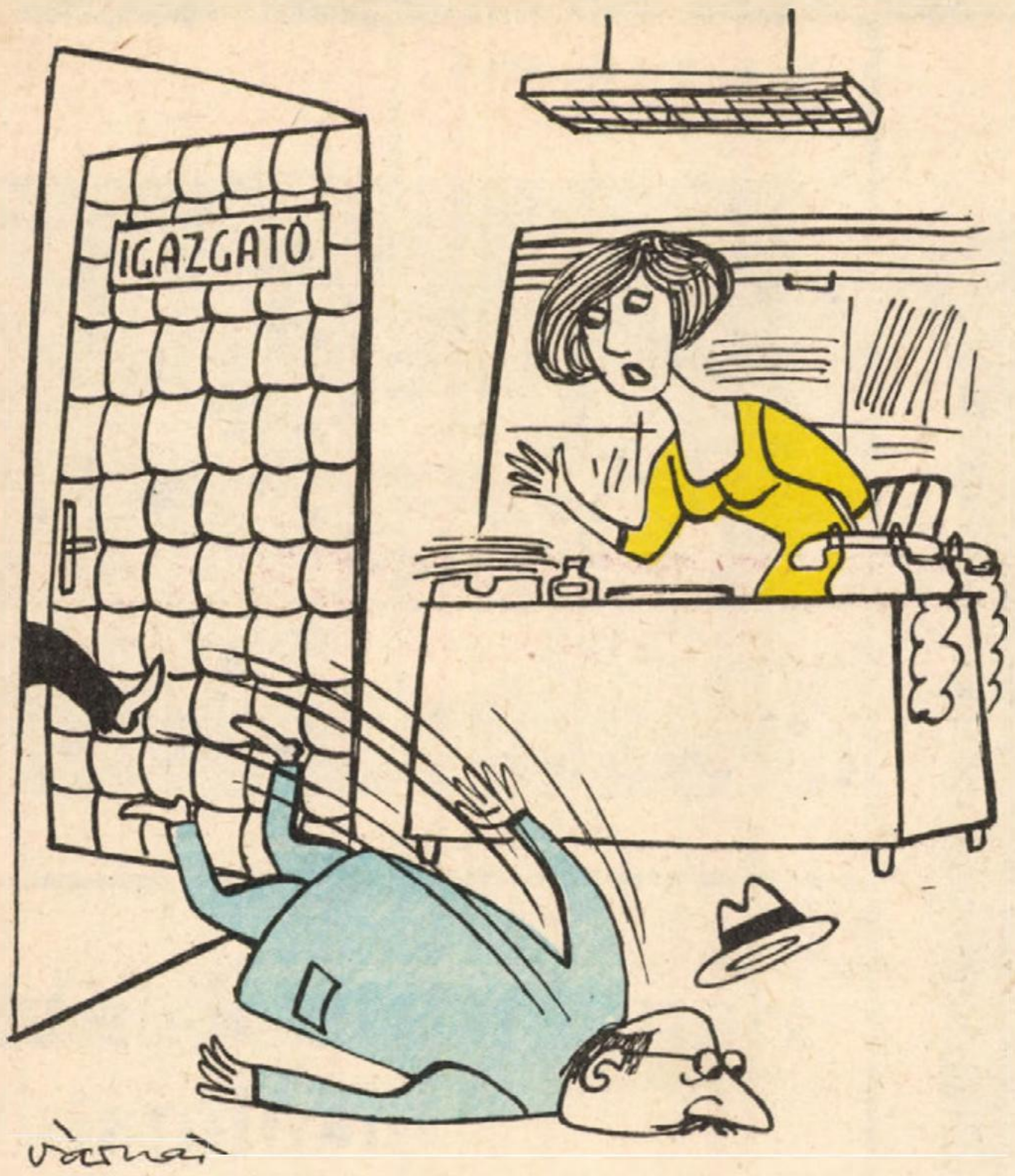

– Én mondtam önnek, hogy igazgató elvtárs házon kívül van . . .

ALAPOZÓ EDZÉS

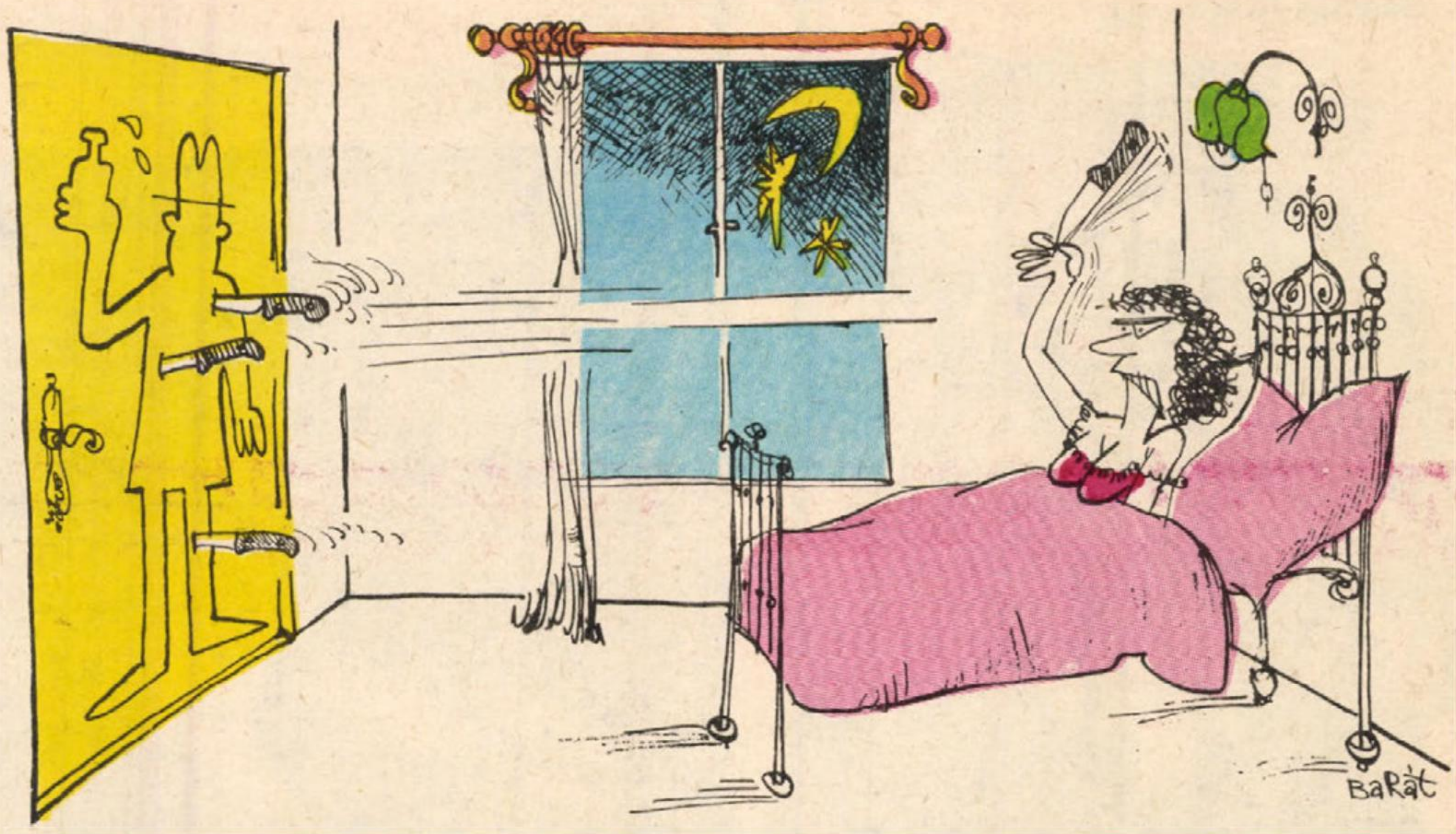

ELŐRELÁTÁS

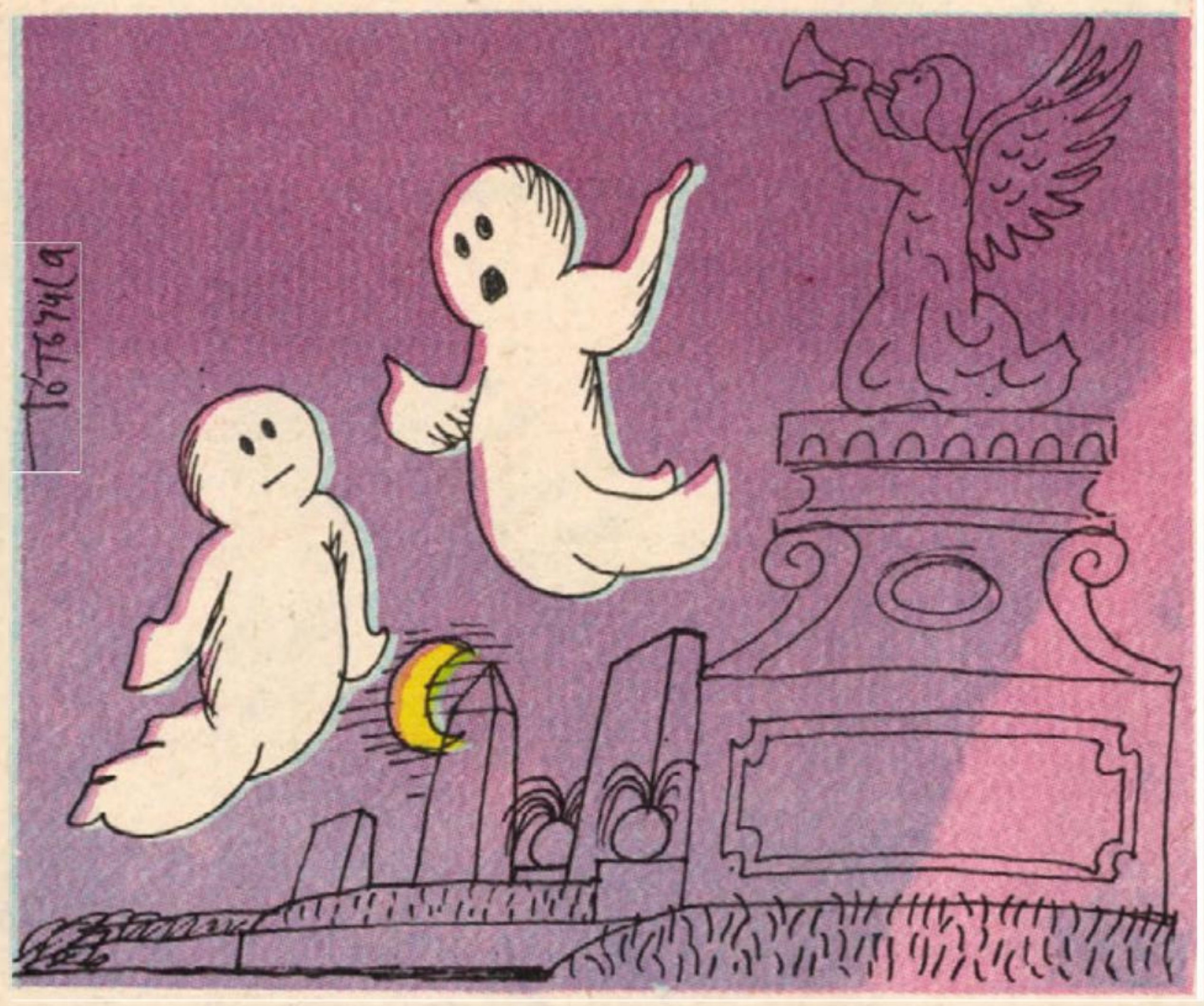

– Minden pénzemet a kriptába fektettem!

LAKÁSÉPÍTŐ SZÖVETKEZET

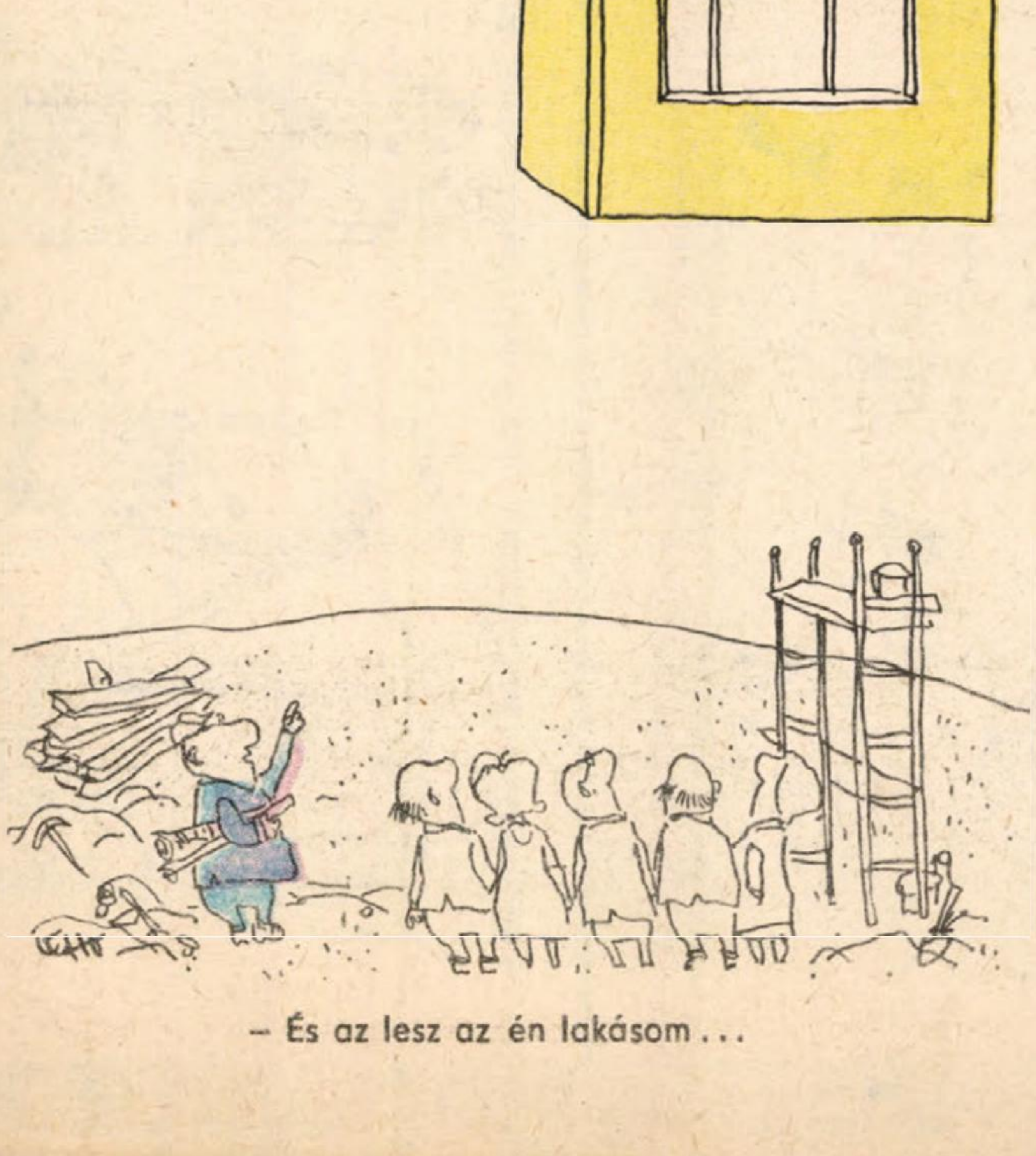

– És az lesz az én lakásom . . .

HOL VAN AZ ÁLLAM KABÁTJA?

Az állam kabátja a Bősz Nádor és a Fürtös Gyöngyike utca sarkán levő BÁV-eladóhelyen lóg. Én loptam be oda.

Az egész úgy kezdődött, hogy befordultam a Bősz Nádor utcából a Fürtös Gyöngyikébe, és megszólított egy borostás férfi a BÁV-felvevőhely előtt.

— Vegye meg uram, ezt a kabátot, kedvezményes vétel!

— Elnézését kérem, de lopott kabátot nem veszek! Az orgazdaságot a törvény bünteti! — mondtam neki, miközben tovább akartam menni.

Csakhogy a tömény leheletű finoman átkarolt és a fülembe súgta:

— Ha ilyen becsületes, akkor a bizalmamba fogadom!

— Köszönöm . . . — indultam volna most már tényleg tovább, de ő elrántott egy járdára álló taxi elől.

A taxiból egy spontán alakult építőipari brigád szállt ki, vadonatúj bakancsokkal és pufajkákkal a kezükben, karjukon. Aztán besiettek a BÁV-felvevőhelyre, gyorsan eladták használt áron az új cuccokat, majd kijöttek, beültek a várakozó taxiba, és elrobogtak.

— Látta? — nézett utánuk fátyolos szemmel a borostás. — Ezek az emberek reggel beléptek a vállalathoz, felvették a munkaruhát, munkacipőt, gyorsan eladták, és most estig elisszák munkaidőben az árát.

— Jobb, ha ilyen dolgokat nem lát az ember! — figyelmeztettem, de ő nem hagyta magát.

— Én mondom magának uram, ne bízzon itt senkiben! Vegye meg ezt a kabátot, nem bánja meg!

— Félek, hogy bajom lesz belőle — próbáltam erre ismét továbbmenni, de ő újra elrántott egy járdára álló taxi elől.

A taxiból egy építőipari raktáros ugrott ki, besietett a BÁV-eladóhelyre, gyorsan visszavásárolta az előbb eladott bakancsokat és pufajkákat, majd gyorsan visszaült a cuccokkal a várakozó taxiba, s elrobogott.

— Látta? — nézett utána ködös szemmel a borostás. — Viszi vissza a munkaruhákat, az új belépőknek újra kiadni. Így mégiscsak olcsóbb.

— Igen . . . — adtam neki igazat, nehogy még jobban a bizalmas dolgokba avasson.

— Sajnos, uram, én nem tudok lépést tartani az ilyen fejlett módszerekkel! Vegye meg ezt a kabátot!

— Az orgazdaságot a törvény . . . — kezdtem erre ismét, de nem tudtam befejezni, mert újra a járdára állt egy taxi és ő újra elrántott előle.

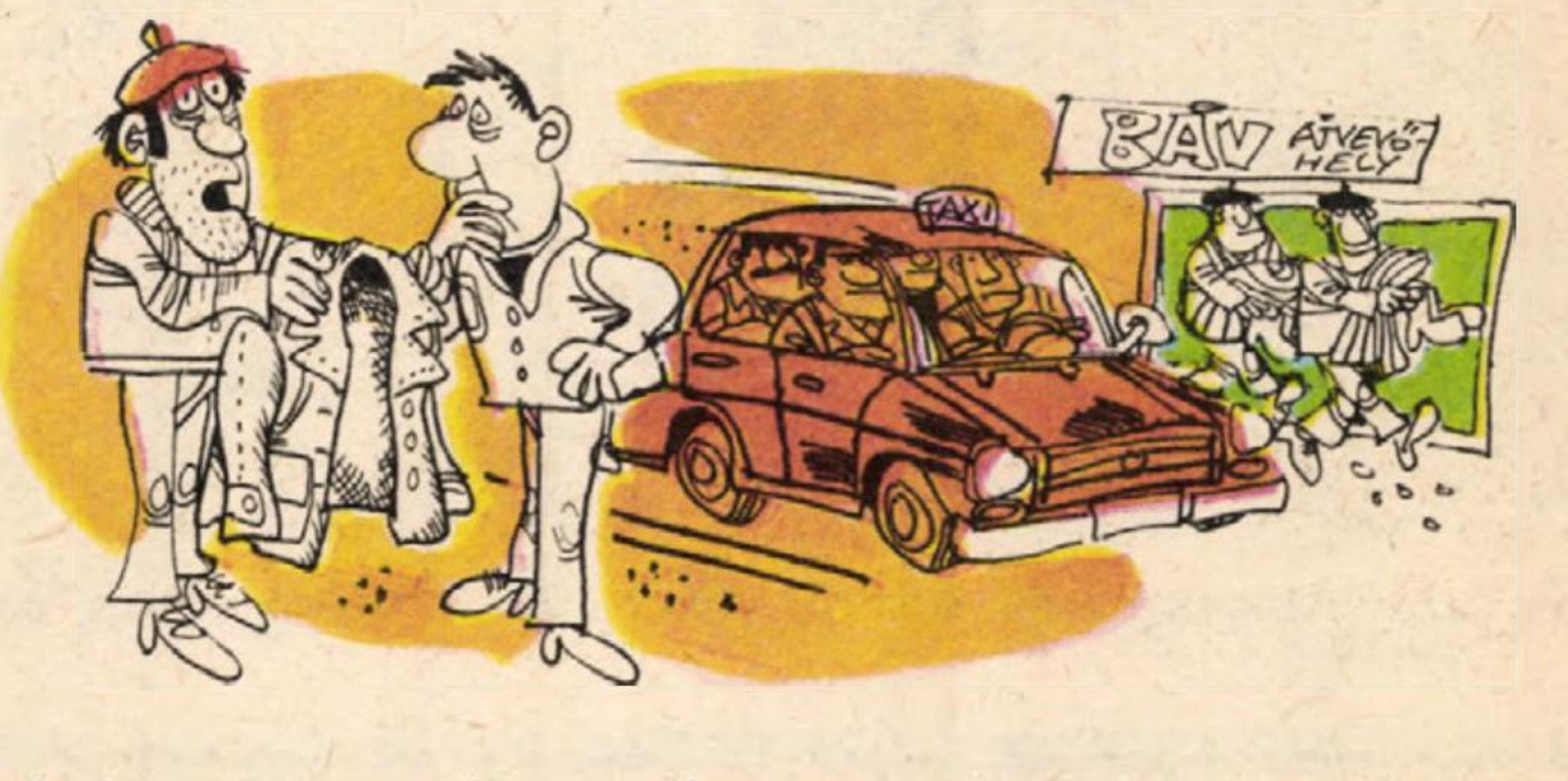

A taxiból egy spontán alakult áruházi munkaközösség szállt ki, öt-hat év priusszal a múltjukban és hat-hét vadonatúj bőrkabáttal a kezükben. Gyorsan túladtak odabent cuccon, majd kijöttek, beültek a várakozó taxiba, és elrobogtak.

— Látta? — nézett utánuk könnyes szemmel a borostás nepper. — A Skálában, meg a Centrum áruházakban lopkodták össze ezeket a kabátokat.

— Aha, kezdem már érteni a dolgot! — nyugtattam meg ezért. — Mindjárt megjön taxival az áruházi rendész és visszavásárolja a bőrkabátokat, mert így jobban jár az áruház, mintha más venné meg. Bár az lenne a legjobb módszer, ha a munkaruha-raktárak és az áruházi tolvajok mellett kihelyezett BÁV-felvevőhelyek működnének, mert így rengeteg felesleges energiát spórolhatnánk meg a népgazdaságnak!

— Na látja! — csókolt meg erre a szúrós állú nepper. — Nem hiába avattam a bizalmamba! Vegye meg ezt a kabátot, ha már így megjött az esze!

— De megesküszik rá, hogy nem lopta?! — adtam be a derekamat, hogy végleg lerázzam.

— Megesküszöm! Ez a kabát, uram, az állam kabátja! — mondta.

— Na, jó, ha az állam kabátja, és biztos, hogy nem lopta, akkor megveszem! — fizettem ki neki a kabát árát, bár nem voltam teljesen biztos abban, hogy rendes úton került hozzá.

Aztán hogy, hogy nem, áttettem a kabát egyik zsebéből száz forintot a másik zsebbe. Ami ebben a zsebben csak negyven forint lett. Hűha, gondoltam ekkor magamban, ez nem jó kabát, ez hibás! Ezt a kabátot ez a borostás alak itt szerezte. Ettől azonnal meg kell szabadulnom, mert az egyik zsebből a másikba rakva elfogy az összes pénzem. Ezért gyorsan berohantam a kabáttal a BÁV-eladóhelyre, és észrevétlenül felakasztottam egy fogasra.

Így az állam kabátja azóta is ott lóg, mert kinek kell manapság egy olyan kabát, amelynek egyik zsebéből a másikba rakva a pénzt, a pénz egyre kevesebb lesz!?

Tormai László

Harmincötödik évfordulónk alkalmából megkérdeztük rajzolóinkat:

MELYIK VOLT A KEDVENC RAJZUK?

Hegedűs István:

IDŐJÓSLÓ HÁZIKÓ

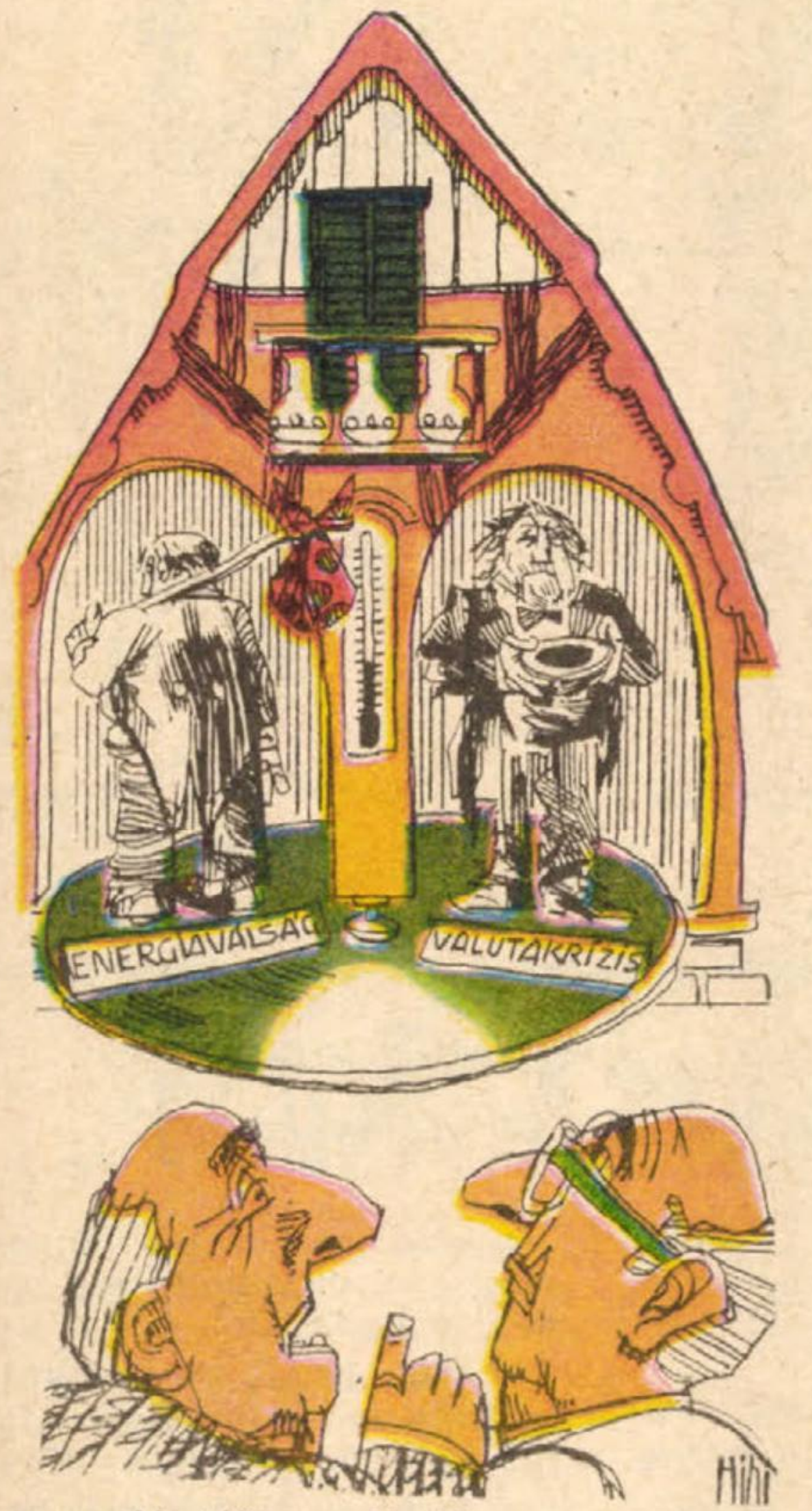
ENERGIAVÁLSÁG
VALUTAKRÍZIS

– Jó időt egyáltalán nem tud előre jelezni?

Tót Gyula:

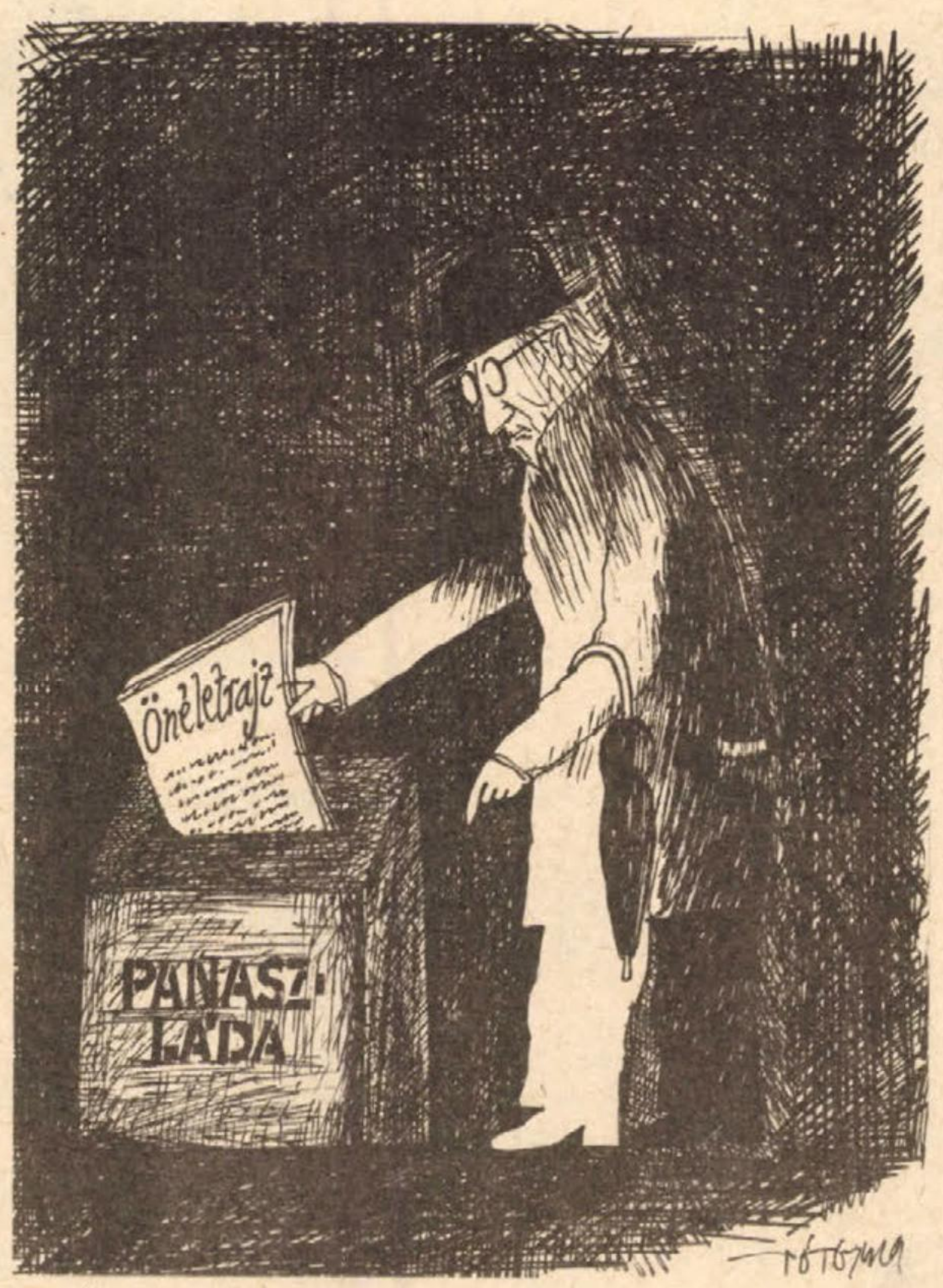
Önéletrajz
PANASZ-LÁDA

Balázs-Piri Balázs:

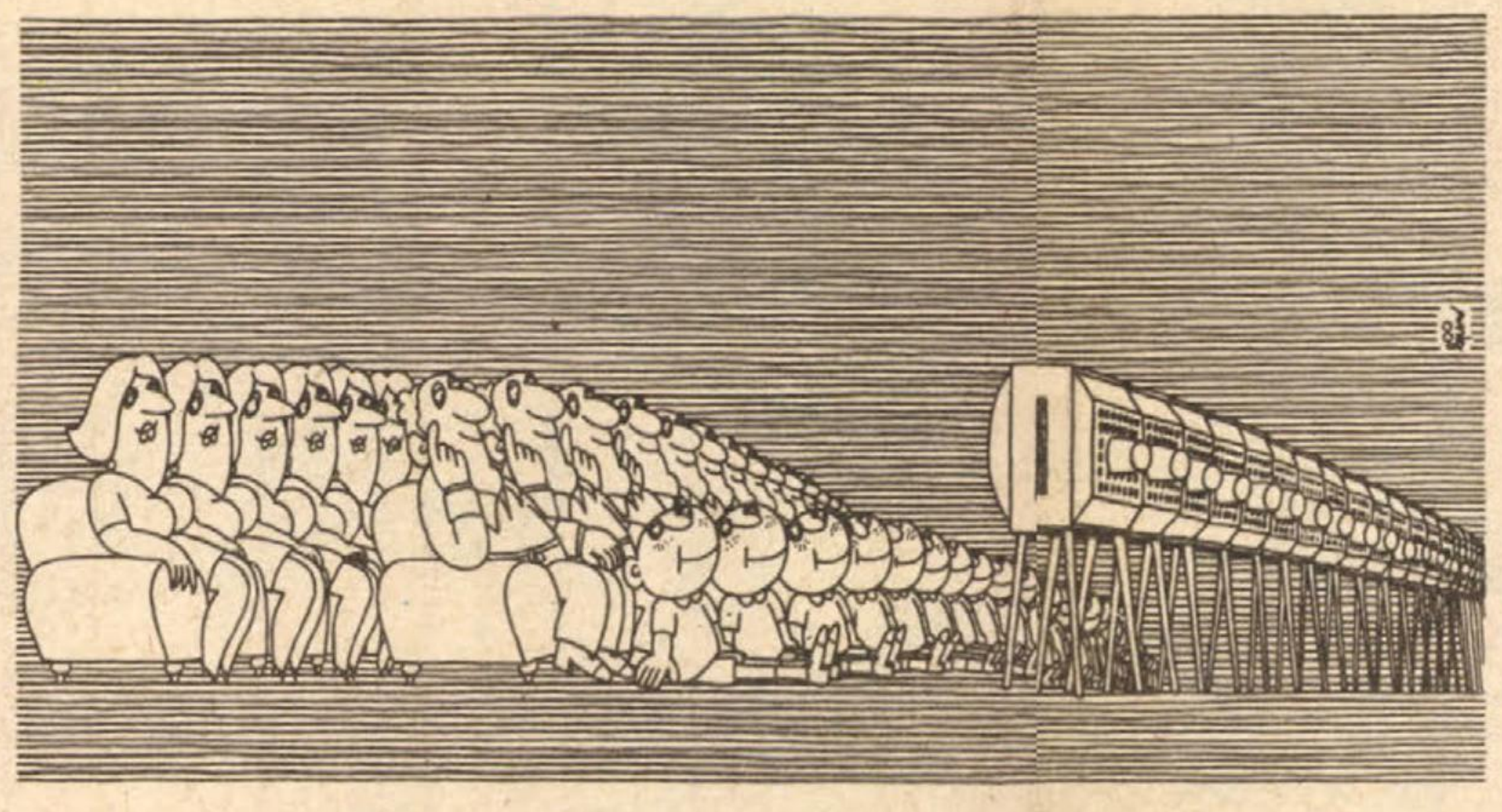

Sajdik Ferenc:

BOLONDOK

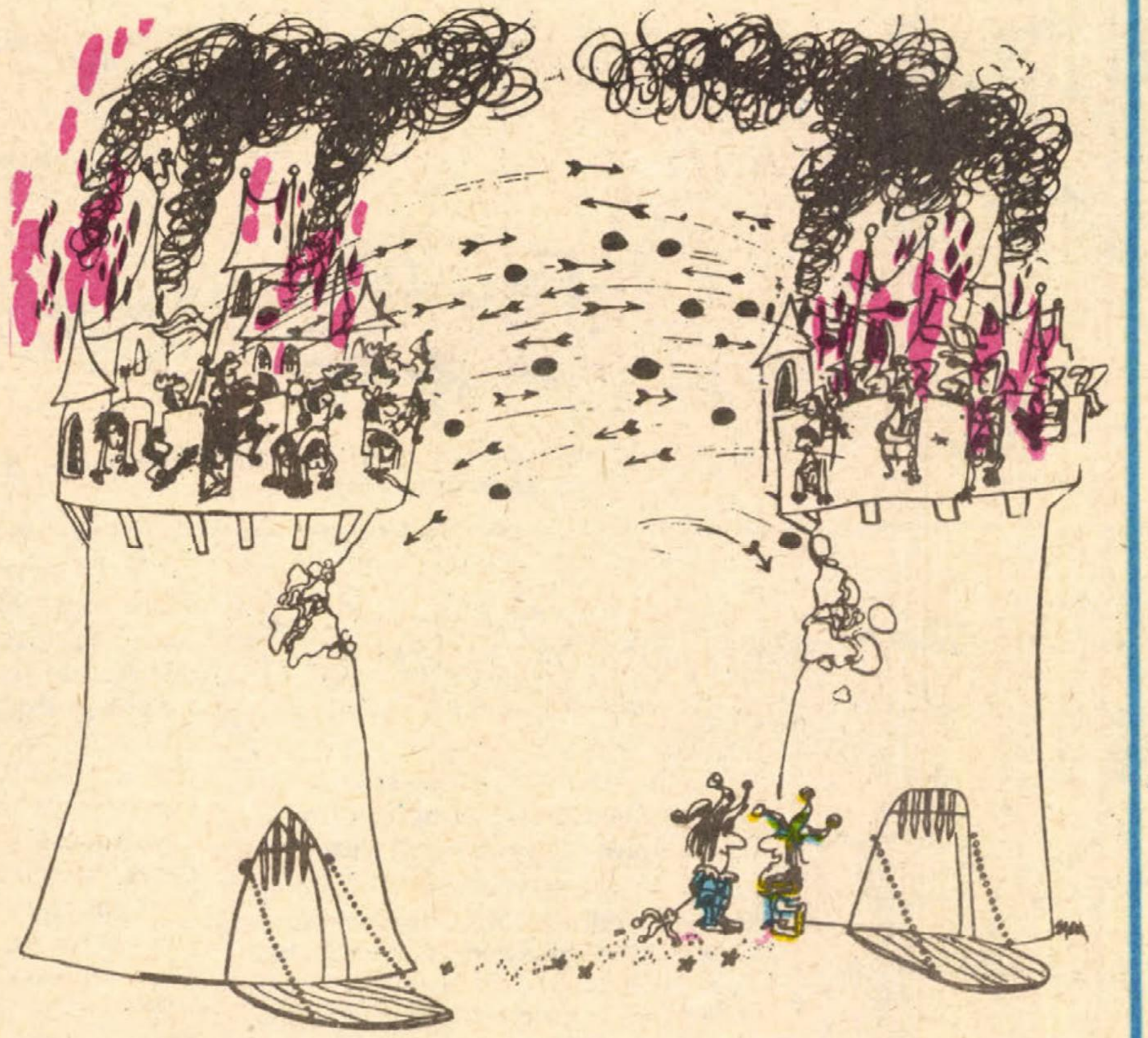

Vasvári Anna:

NŐI DOLGOK

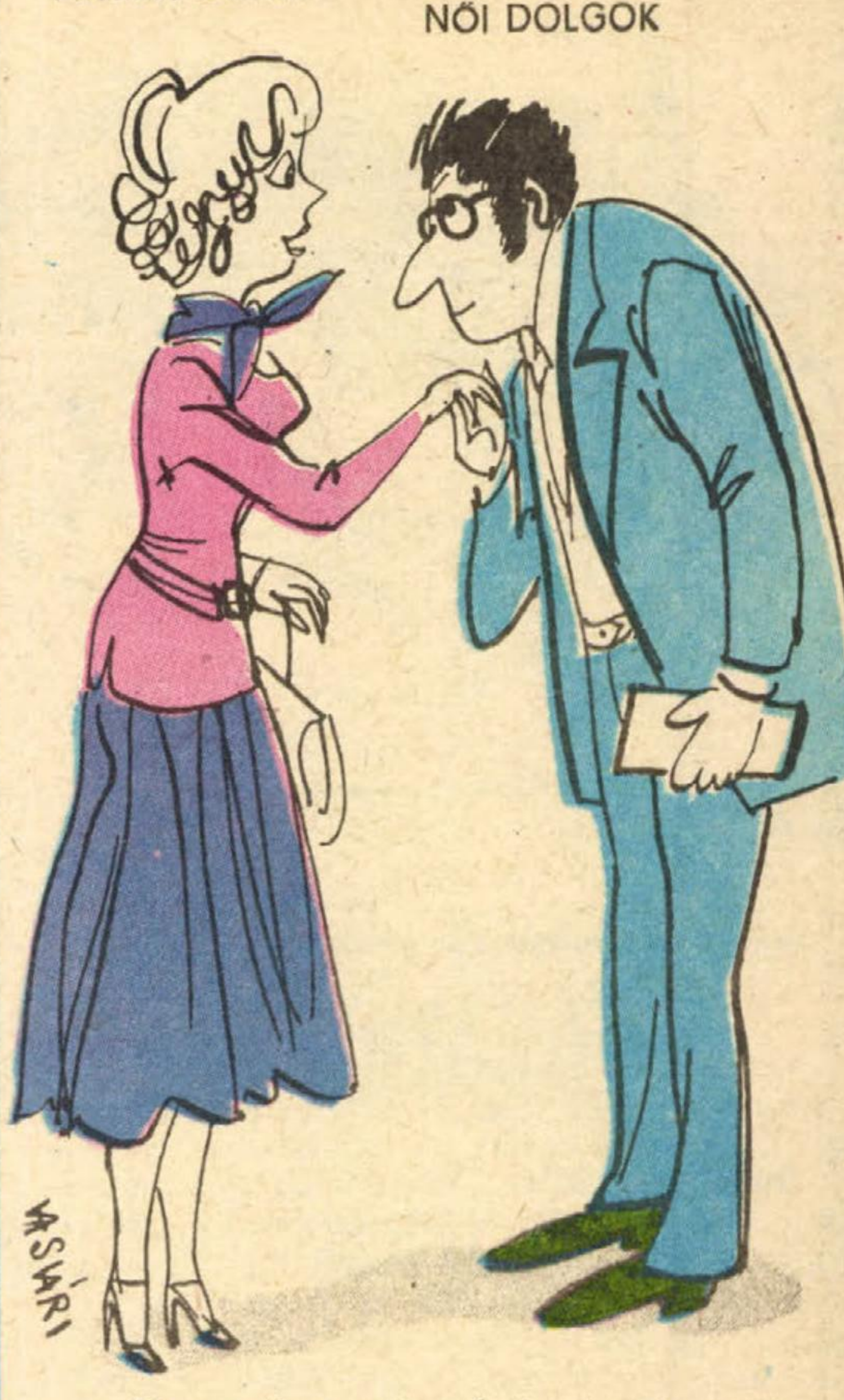

– Nem tudom, mikor érek oda, de pontos leszek!

Brenner György:

VILMA NÉNI

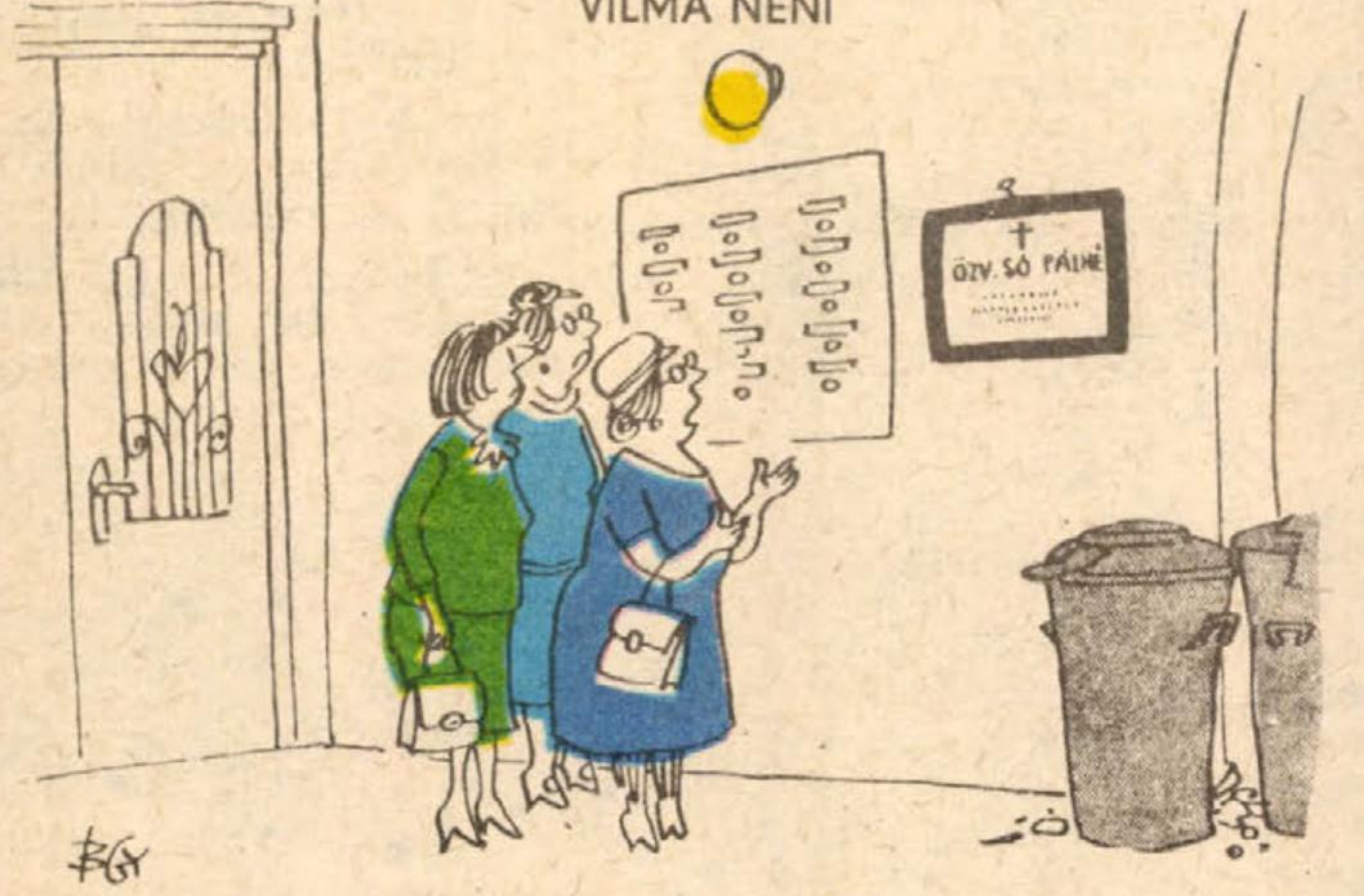
ÖZV. SÓ PÁLNÉ

– Istenem, pedig már 49 darab Márka-kupakja volt szegénynek...

Dallos Jenő:

OLAJHÁBORÚ

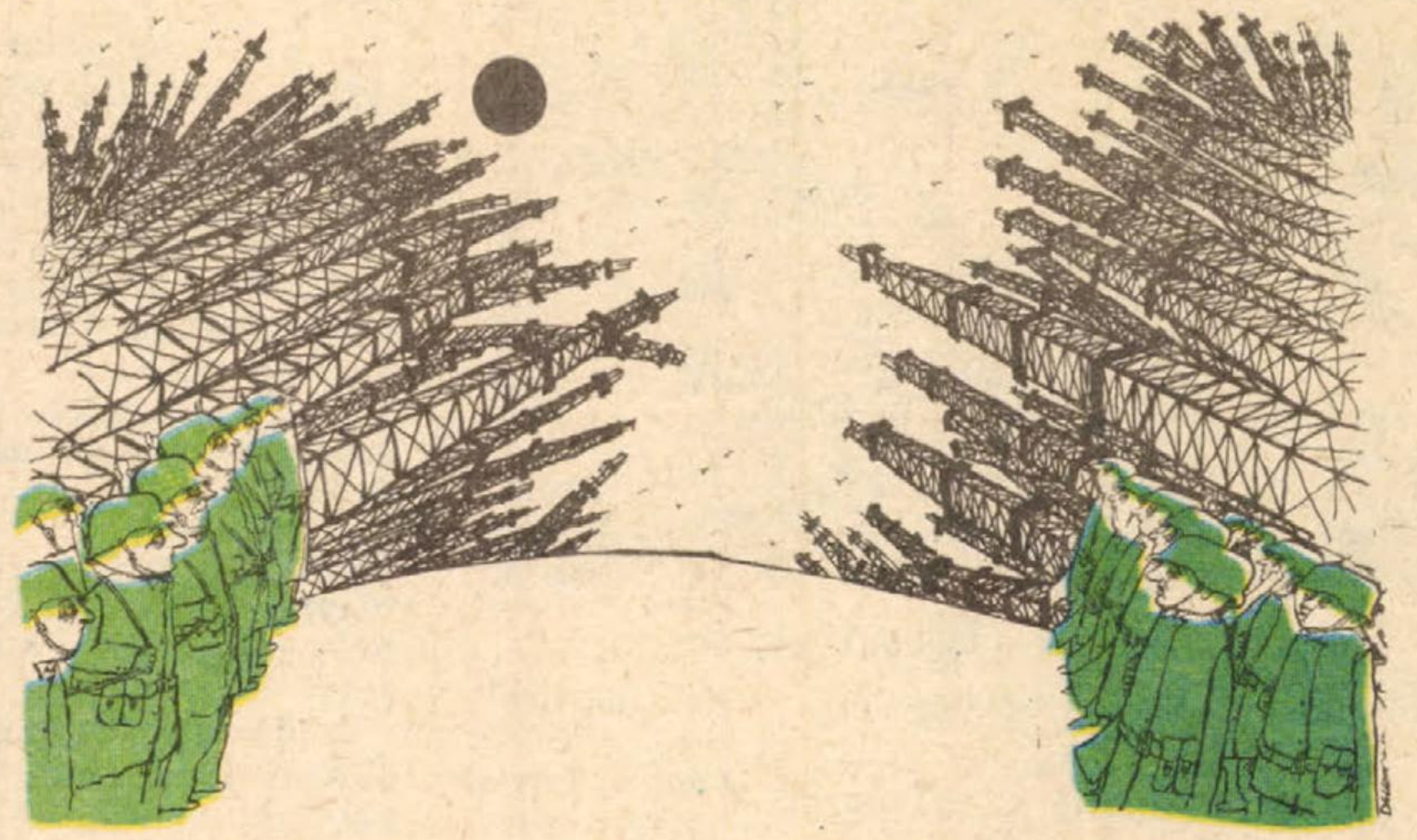

Barát József:

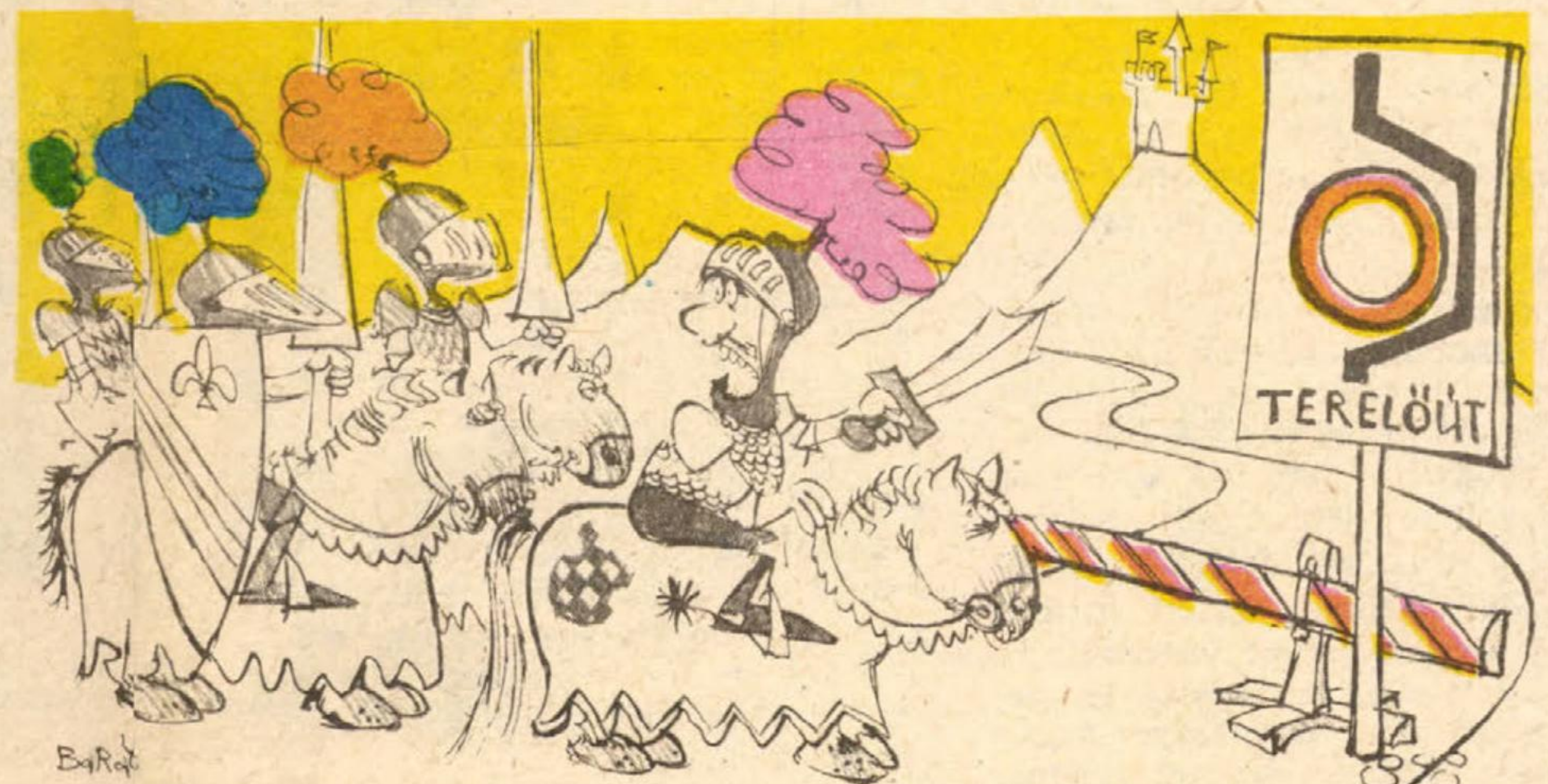

– Még két terelő út, és az összes csatából elkésünk...

Endrődi István:

ÜZLETI FOGÁS

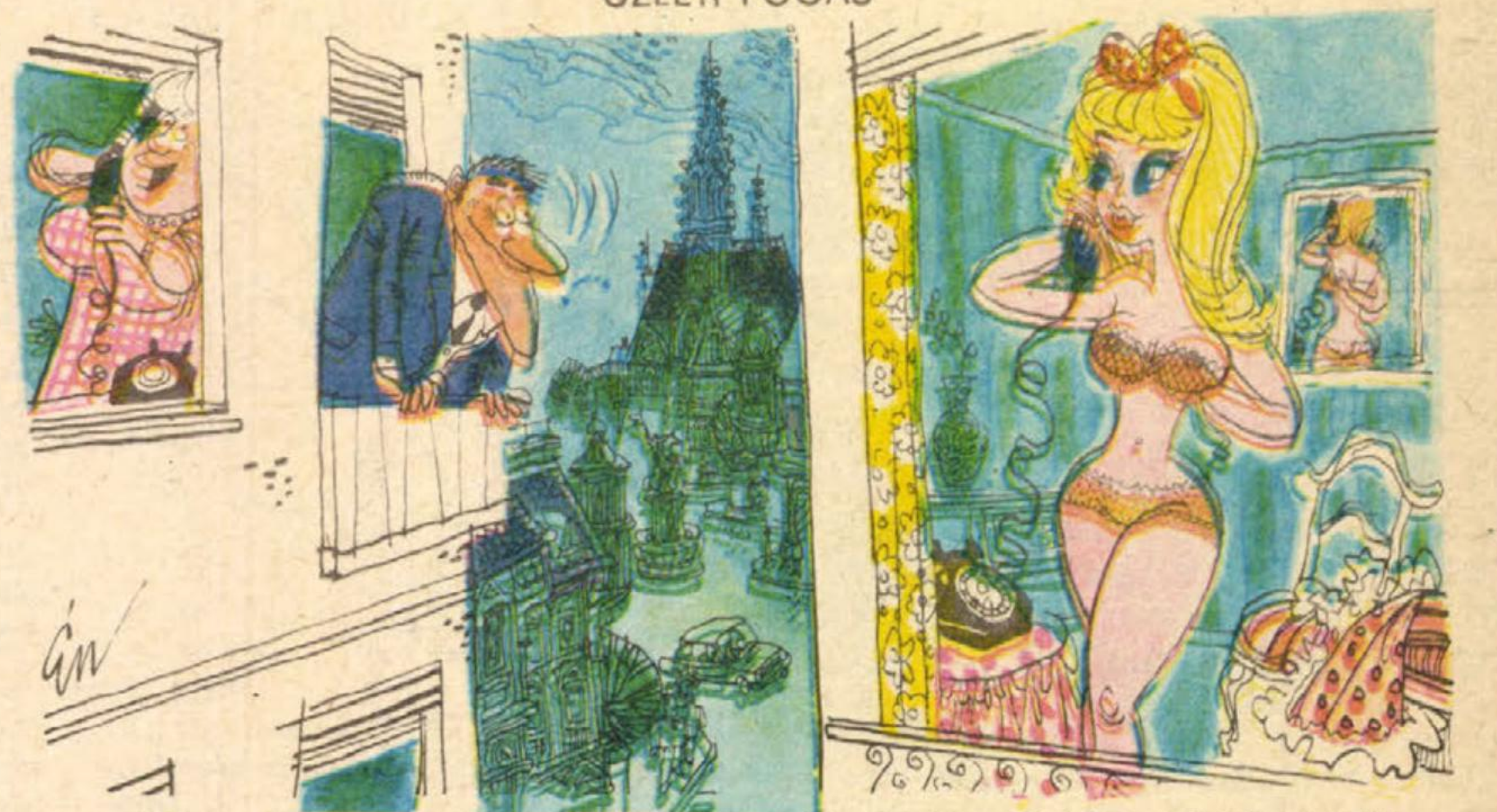

– Köszönöm, Mancikám, felöltözhetsz, kivette az albérletet havi ezerért.

Fülöp György:

ÖREGSÉG

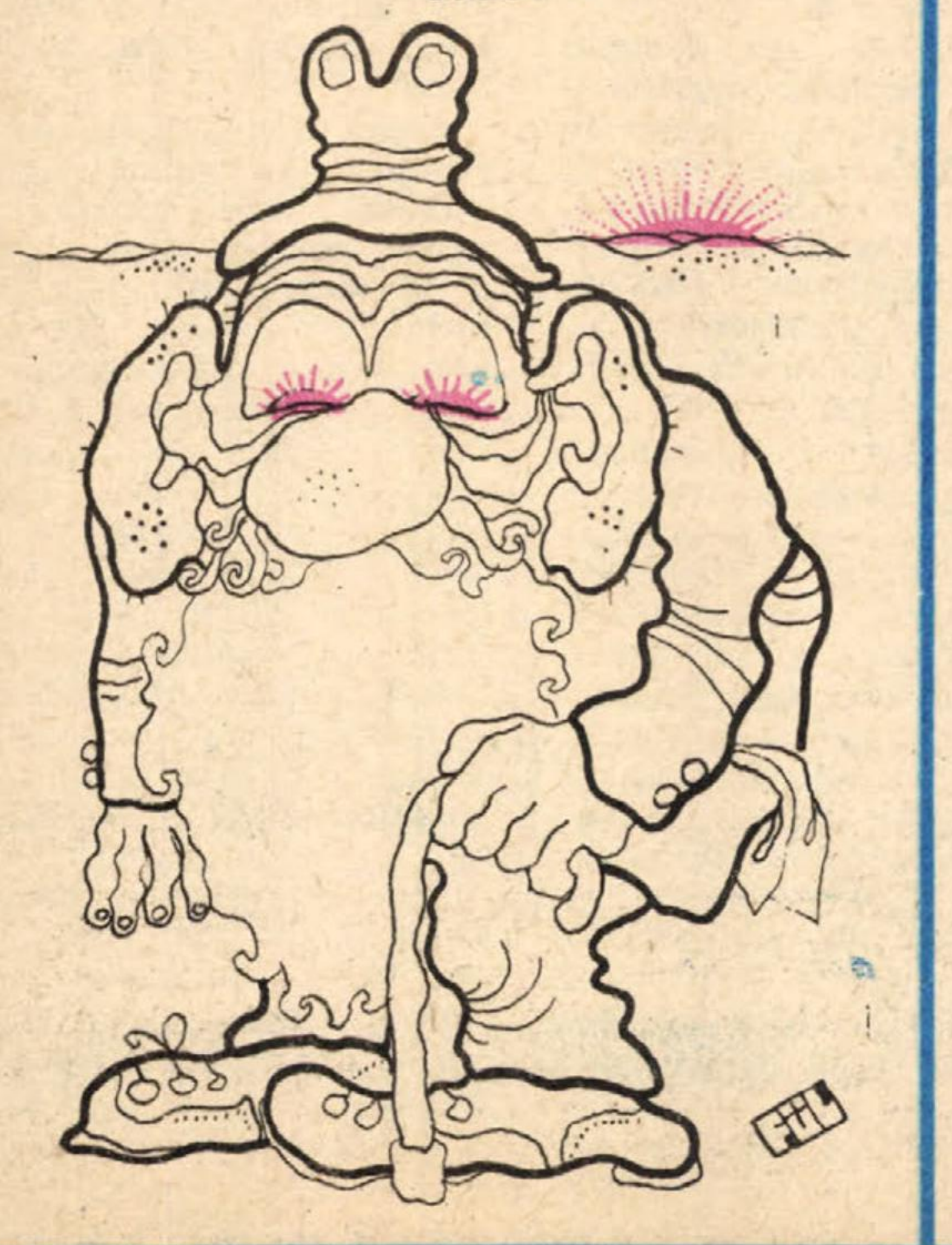

Lehoczki István:

RÓMEÓ ÉS JÚLIA

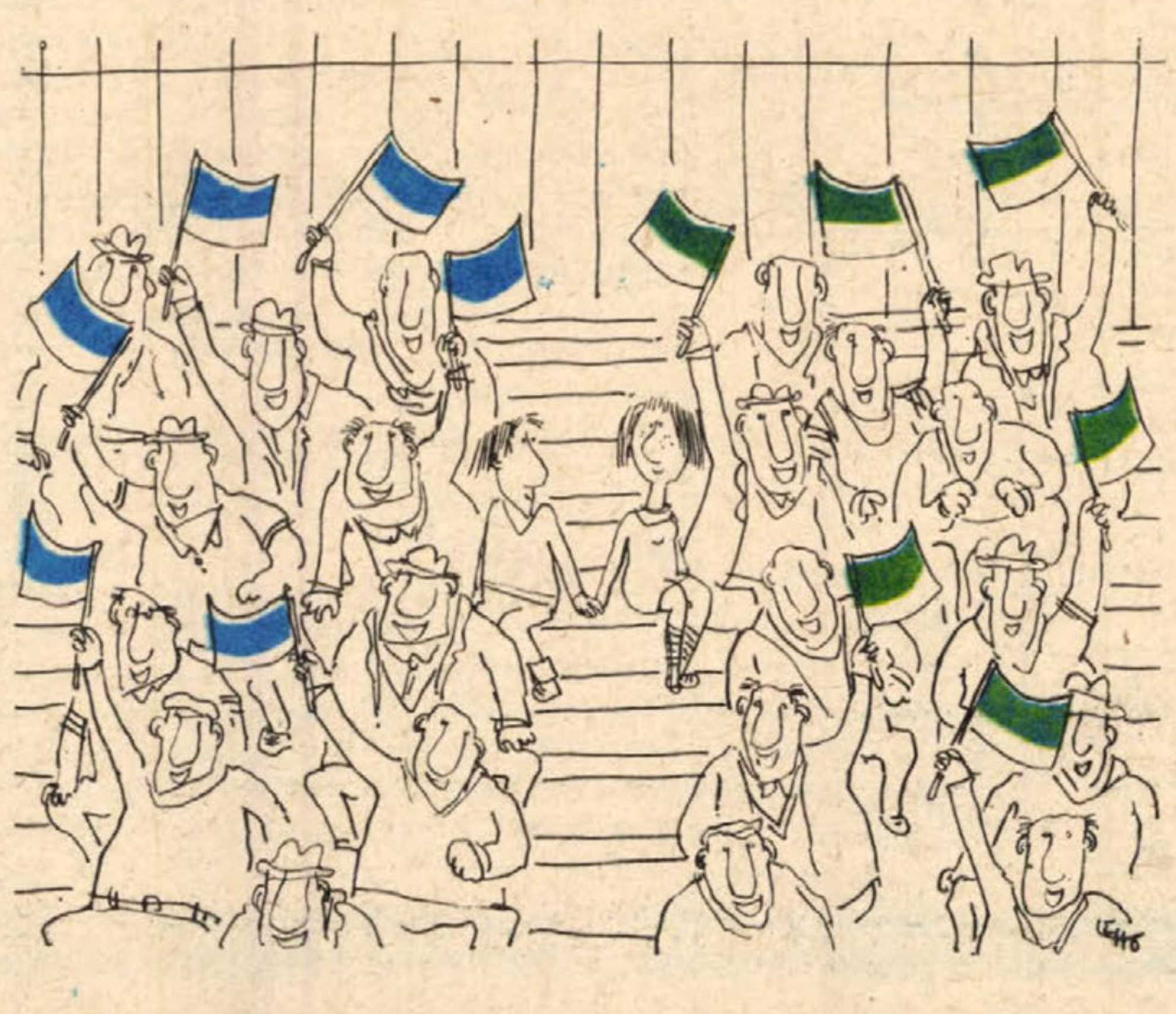

Várnai György:

FÉRFI EGYES DÖNTŐ

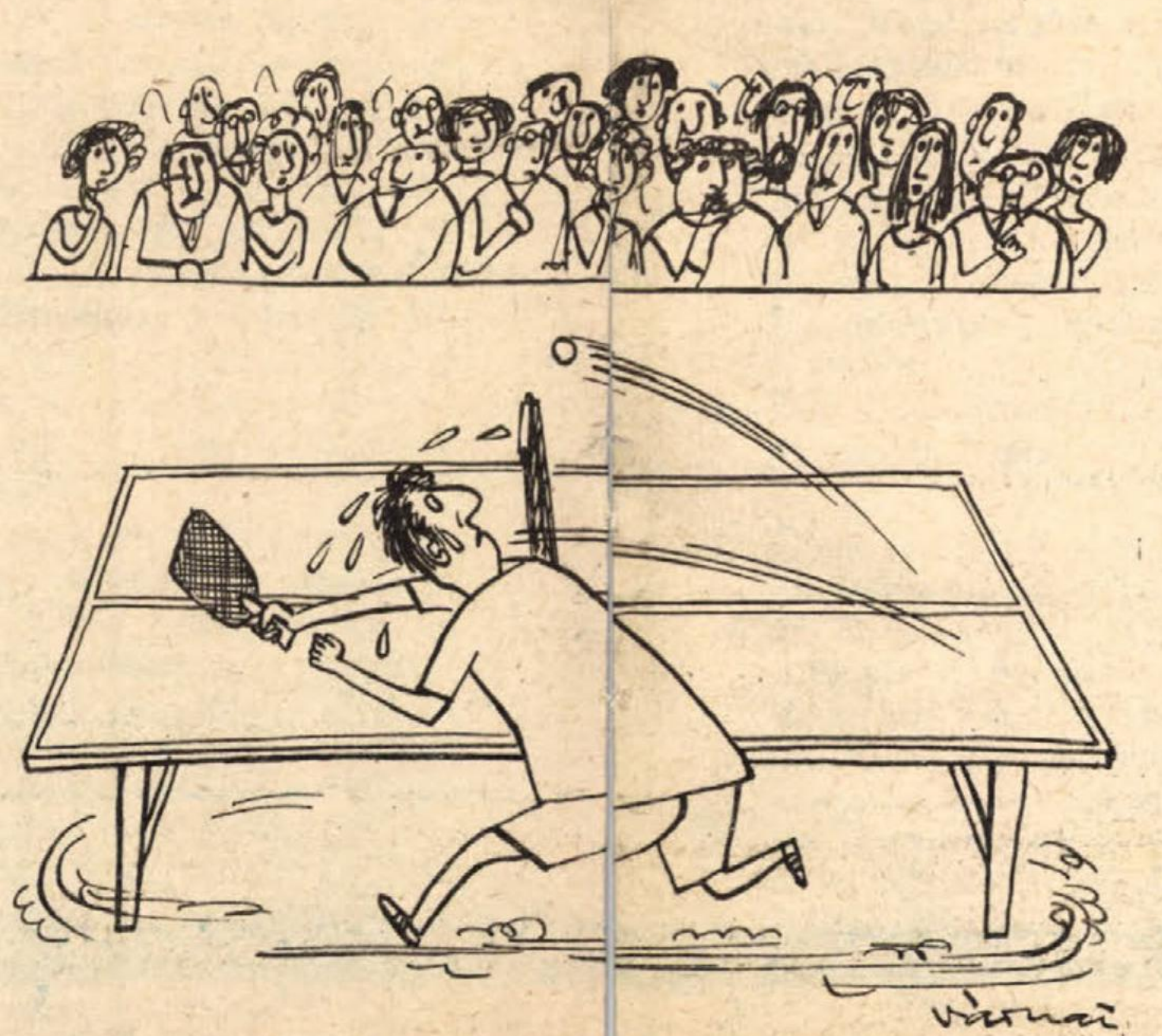

Szür-Szabó József:

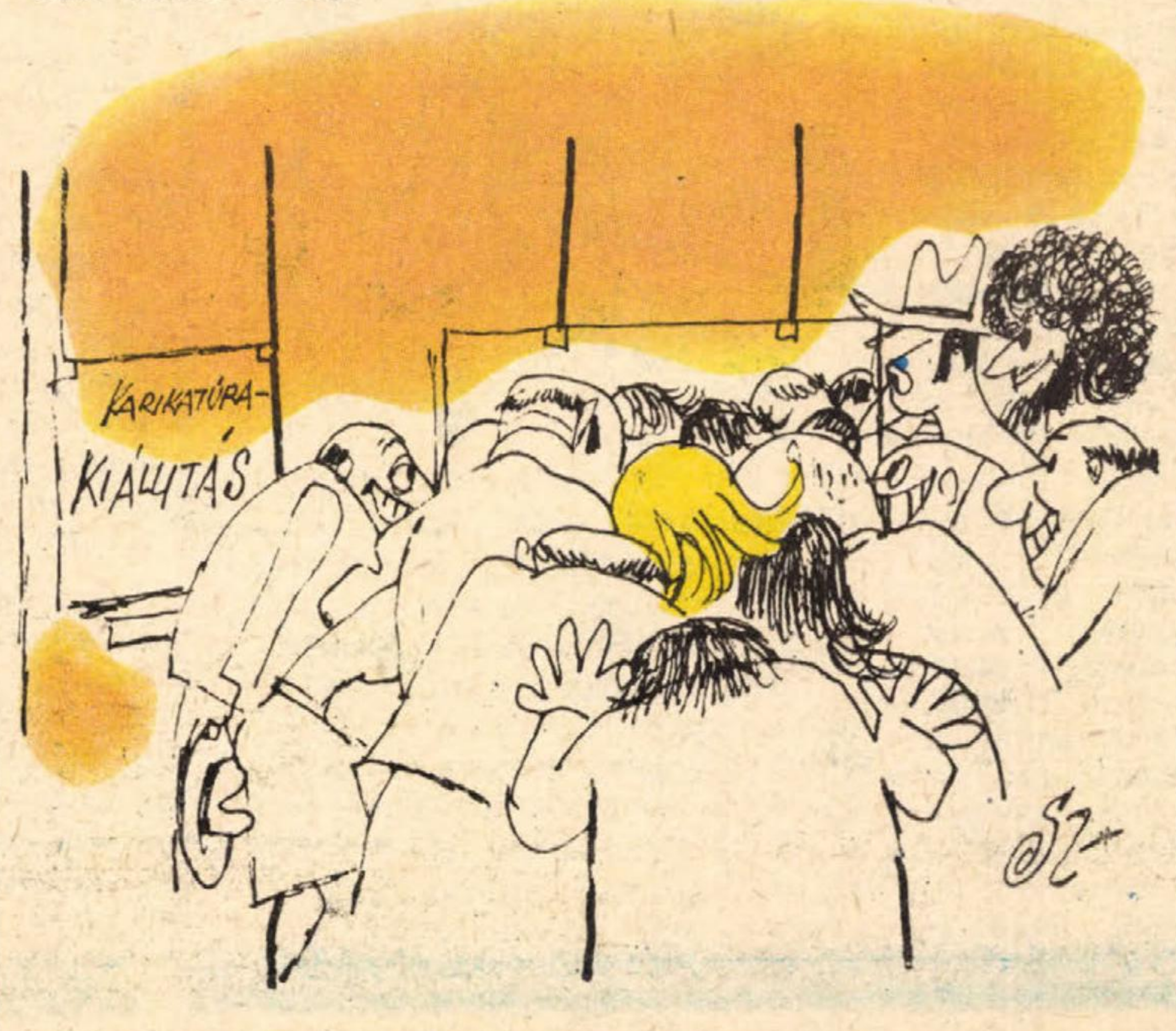
KARIKATÚRA-
KIÁLLÍTÁS

– Ez a kis művem

Szegő Gizi:

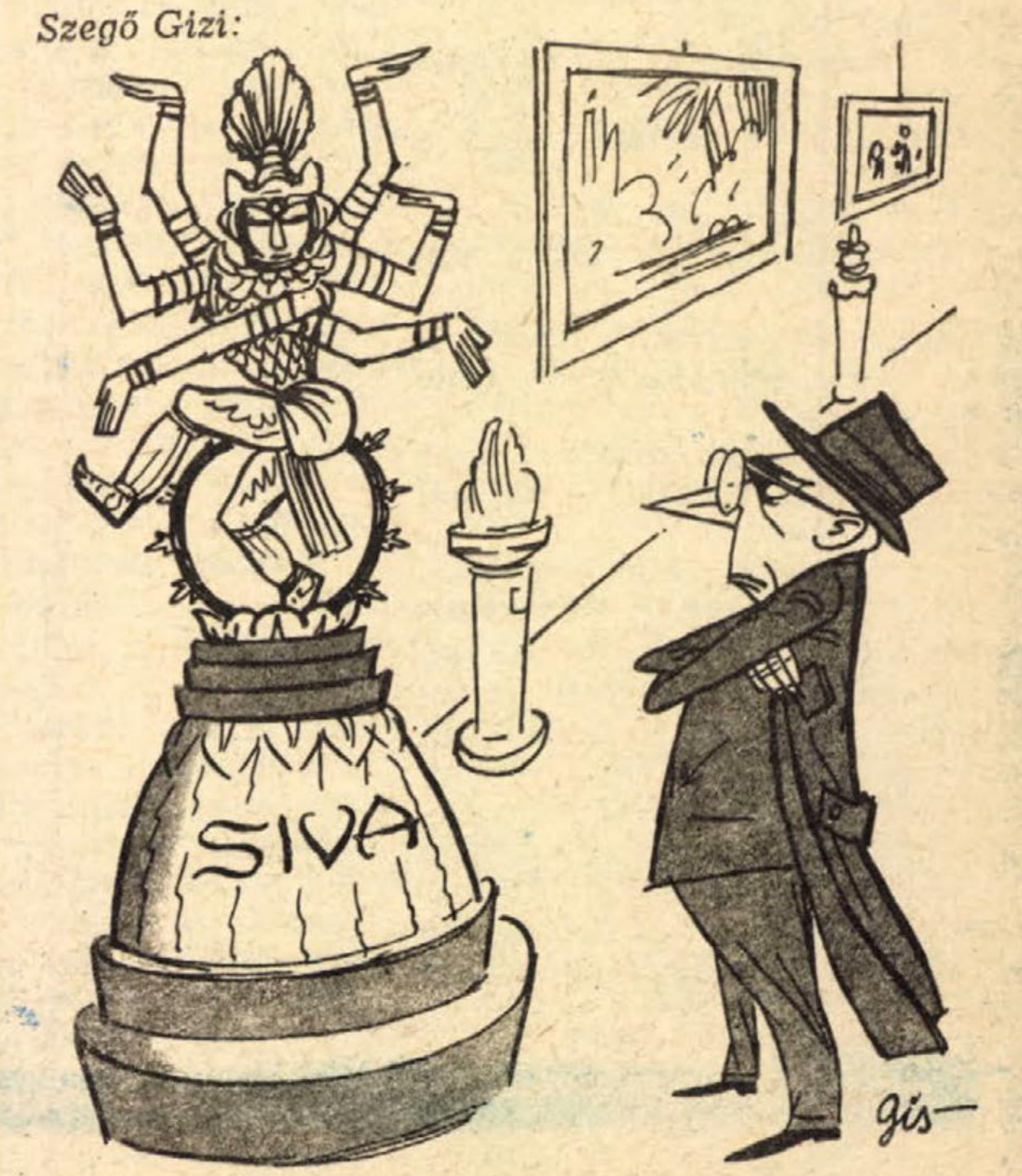

– Ennyi könyökkel nem csoda, hogy isten lett...

HA MÁR A FOCI NEM MEGY…

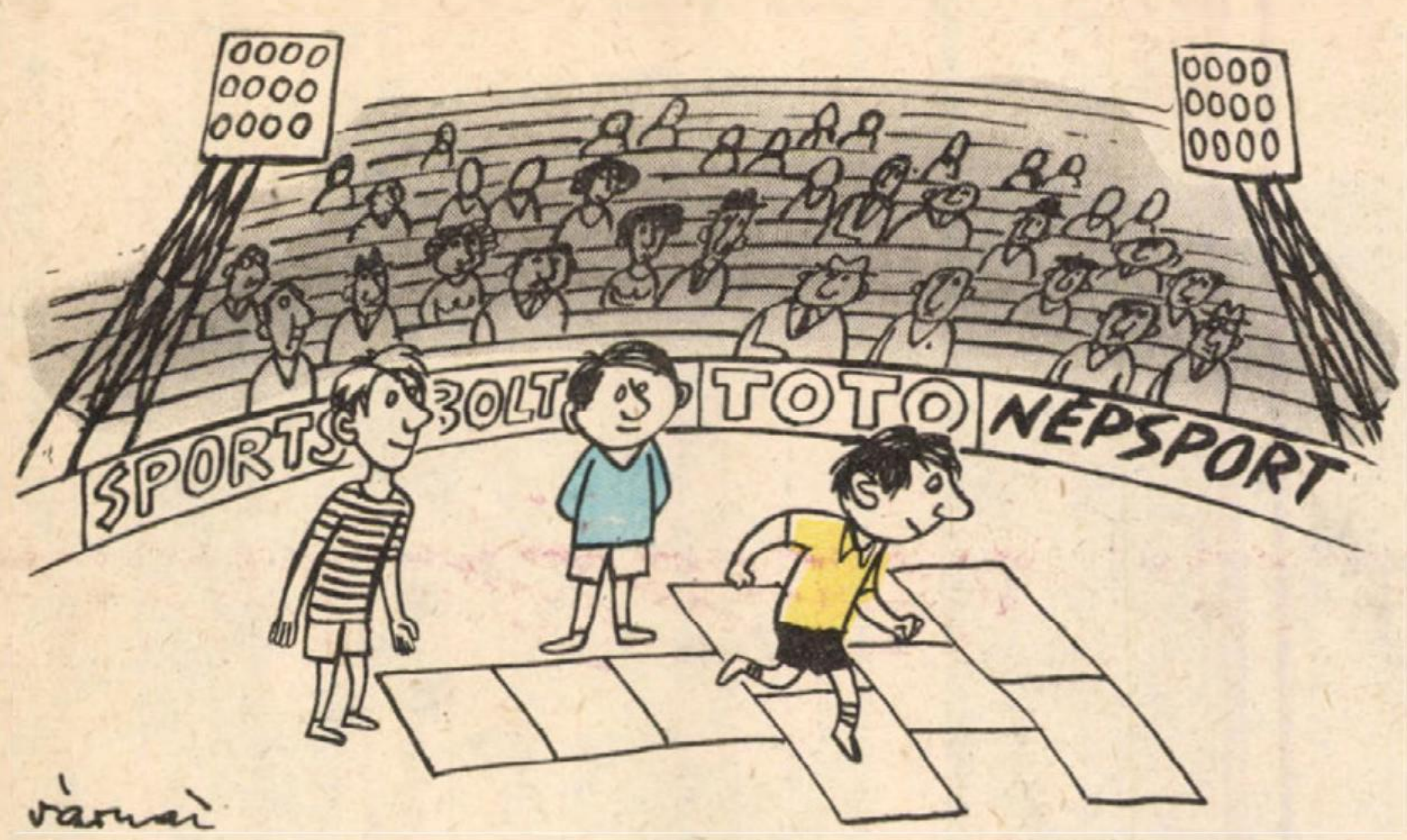

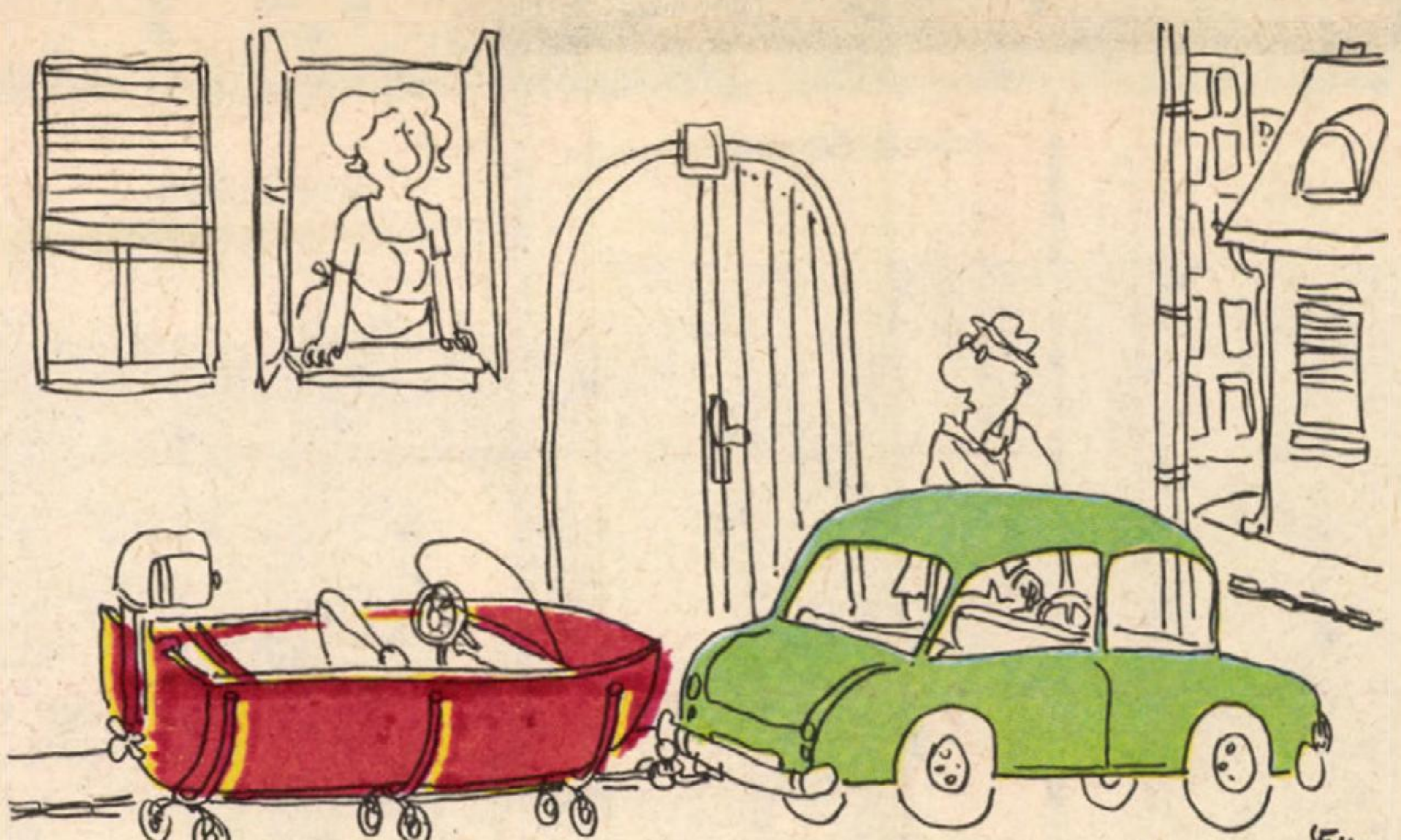

– Most mondta a rádió, hogy csőtörés van a kerületünkben, nekem meg fontos értekezletem lesz!

FEHÉR KLÁRA:

AZ EMBER AKINEK A KÖRME FÁJT

Volt egy ember, akinek a körme fájt. De csak a kezén. A lábujjaival nem volt semmi baja. Úgy fájt a körme, mint a lyukas fog. Mintha elharapta volna a nyelvét. Égett, lüktetett, nem tudott megnyomni egy csengőgombot, nem tudta megfogni a villát, nem tudta felhúzni a karóráját. Mindig fájt a körme, amióta az eszét tudta. De persze nem hitte el neki senki.

Pici gyerek volt, amikor megkezdődött a kálvária. Az anyja hívta:

— Gyere kisfiam, levágom a körmödet.

— Nem! Nem! — visította.

— Hogyhogy nem?

— Nem!

— Ne ordíts, mintha nyúználak. Gyere ide szépen.

— Fáj!

— Hogy beszélhet ilyen butákat egy négyéves nagy fiú. A köröm nem fáj.

— Fáj!

— Így nem mehetsz óvodába, így nem viszlek el fagylaltot enni, így nem vehetjük meg a kisautót. A gyerekek kinevetnek, a rendőrbácsi felír. No, gyere, amíg szépen mondom.

Hiába volt minden. A gyerek elbújt a sarokba, az arca hol sárga, hol liláspiros volt, reszketett, vacogott, óriás könnyek csurogtak a szeméből. A mama nem tudta, sírjon, vagy nevessen.

Este, vacsoránál a papa rájuk förmedt:

— Mekkorák a körmei ennek a gyereknek?

— Nem engedte levágni.

— No, hozd csak ide azt a kisollót.

Vérfagyasztó sikítás. Aztán a gyerek szeme fennakadt, a teste összecsuklott.

— Hát ez már nem normális dolog — mondta az apa. — El kell vinni az orvoshoz.

A gyerekorvos a fejét csóválta. A köröm nem fáj. A körömben nincsenek érző idegek. A köröm elszarusodott felhám. Ezek teljesen normálisan nőtt körmök. Hát persze hosszúak, le kell vágni. Nincs körömágygyulladás, nem fúródott semmi az élőköröm alá, még csak nem is unguis incarnatus. A gyermek túlérzékeny. Felírunk bé vitamint és szevenalettát, az majd használ.

Nem használt.

Az első sebészprofesszor biopsziát végzett és elektronmikroszkóp alatt vizsgálta meg a kimetszett körömdarabot. A lelet negatív volt, a professzor utasította a műtőslegényt, hogy vágja le a kétségbeesetten rúgkapáló kölyök körmeit, a szülőket pedig figyelmeztette, hogy az ilyen elkényeztetett gyerek rendszerint akasztófán végzi.

A második sebészprofesszor rendkívül érdekesnek találta az esetet. Valamikor ifjúkorában megkezdett egy tanulmányt a trigeminusz rendellenes elágazásairól. Az orvosi irodalom eddig mindössze négy esetet jegyzett fel, mind a négy betegnél foghúzáskor a Gasser-dúcba fecskendezett lidocain hatására távoli testrészek váltak érzéketlenné. Egy indiai beteg fülcimpája zsibbadt el, egy perui hentesmester talpa, egy marokkói egyetemi hallgató bal lapockája és egy délfrancia szőlőművelő jobb könyöke. Ha mostmár saját esettel bizonyítani tudná, hogy a trigeminusz érzéstelenítése kihatással lehet a körmök érzékenységére, megpályázhatná vele az akadémiai levelező tagságot, több külföldi felolvasókörutat, a Nobel-díjat… Ennélfogva elrendelte, hogy a körömfájásban szenvedő ifjú nyolc fogát húzzák ki. A kísérlet áldozatául esett egy metszőfog, két szemfog, két kisőrlő és három zápfog. A köröm tovább fájt. A professzort nem érdekelte tovább az ügy.

A kétségbeesett szülők mindenhová elcipelték a gyereket. Meghallgattak tudós professzort és javasasszonyt, szegény gyereket hol arra kényszerítették, hogy Coué-módszerrel mondogassa: „Nekem nem fáj a körmöm, én normális ember vagyok, nekem nem fáj a körmöm, nekem egyáltalán nem fáj a körmöm…”, hol gyógyfüvekből készült kotyvalékot itattak vele, böjtöt és fogadalmakat kívántak tőle, Demalgont tettek a levesébe — hasztalan. Hónapokig járt pszichoanalízisre. Órákon át feküdt a nylonlepedővel letakart díványon és félálomba zuhanva hallgatta a monoton kérdéseket: „Mikor álmodta? Nem szokott álmában sast látni? Hosszú karmokkal, amint elragad egy birkát?… Nem látta az édesanyját meztelenül fürödni? Mit érzett, amikor…?” Nem, nem volt álmában sas, nem lopott színesceruzát, nem nézett be a kulcslyukon, nem, nem, és nem, nincs komplexusa és nincsenek aberrációi, a körme fáj, csak a körme…

Volt ebben valami nevetséges és megalázó. Ha gerincsérve lett volna, vagy kolerája, szőrtüszőgyulladása, vagy csúzos térde, valami, amit be lehet írni egy kérdőívre, amit kezeltetni lehet, ami olyan nyomorúság, ami mindenkivel megesik…

Az analízisből elkergették, egy tudós akupunktúrás kidobta, mert azt hitte, csak szemtelenkedik, amikor azt kérte, hogy a fájó körmét gyógyítsa meg. Az iskolában pokol volt az élete. Pedig nyúlánk, csinos gyerek lett, értelmes, matematikából kitűnő, holott írásbeli leckét nem is tudott végezni, fejben oldott meg kétoldalas levezetéseket. Külön engedéllyel fogalmazásait írásbeli helyett magnószalagra mondta, és ezek a dolgozatok remekek voltak. Történelemből osztályelső volt, földrajzból a legjobb az iskolában, szavalásból első a kerületben, de a körme fájt. A legkisebb érintésre fájt. Az ajtókilincset könyökkel nyitotta, a levest szalmaszálon szívta, a húst a tányérra hajolva harapta, mint egy kiskutya, a zongorát tenyérrel verte. Minden hónapban egyszer helyi érzéstelenítésben levágták a körmeit, de a szerencsétlen körmök így is iszonyatosak voltak, mert naponta egy millimétert nőttek. Ezért vásárolt tíz darab felül lyukas gyűszűt, azt húzta az ujjaira, a gyűszűket vattába bugyolálta, óriási kesztyűt húzott fölé. Kezet fogni nem tudott senkivel, állandóan zsebre dugott kézzel járt. A fiúk kiröhögték, a lányok rá se néztek. A neveletlenül zsebre dugott kéz miatt az osztályfőnöke ötven körmöst mért rá. Ettől kezdve a szerencsétlen még jobban dugdosta a mancsát. A katonaságtól nem mentették fel, mert nem létező betegség alapján senkit sem lehet felmenteni. Az őrmester vállalta, hogy ő majd megfelelő kezeléssel kigyógyítja a körömfájásból, de még neki sem sikerült.

Huszonhárom éves volt és nem talált magának szakmát, munkát, hivatalt, elfoglaltságot. Végre sikerült elhelyezkednie a Malacfarkát Nyújtó Üzemben, hangosbeszélőbemondónak. A tízórai és ebédszünetben, valamint műszakváltáskor neki kellett az üzemi híreket felolvasnia. Az események szövegét egy gépelt papíron elérakták és ő lelkesen közhírré tette. Öt napig remekül ment a dolog. A hatodik napon valaki benyitott a stúdióba, az ablak is nyitva volt, a huzat meglebbentette a papírt, ő vigyázatlanul utánakapott, megütötte a körmét és a „szeretett igazgatónk közmegelégededésére osztotta szét a prémiumot” — mondat felolvasás közben vérfagyasztóan felsikított. Kirúgták.

És a nyári verőfényben elkeseredve őgyelgett szegény a városban. Benyitott egy könyvesboltba, megkérdezte, van-e olyan könyv, ami arról szól, hogy valaha a kínai mandarinok megnövesztették a körmüket és a szépen ápolt, csavart körmöket hosszú üvegtokban tartották. „Nincs ilyen könyvünk.” „De nekem fáj a körmöm.” Az eladó furcsán nézett rá és ajánlotta, hogy vegye meg az esztétikai lexikon most megjelent harmadik kötetét. „De nekem a körmöm fáj, a körmöm fáj” — sírt, ordított a különös vevő. Az üzlet körül csődület támadt. Az eladó telefonált a mentőknek.

A kórházban az ügyeletes orvos intézkedett. Rögeszme, téveszme, mánia, a beteg elhelyezendő a nyolc per bé szobában, a Rendkívüli Fájdalmat Észlelők csoportjában. A kis szobában mindössze két ágy volt, spárgahálóval. Az egyik ágy sarkában összekuporodva sovány férfi guggolt, ránézett a belépőre.

— Hát téged miért hoztak ide?

— Fáj a körmöm. És te?

— Költő vagyok. Nekem fáj a világ.

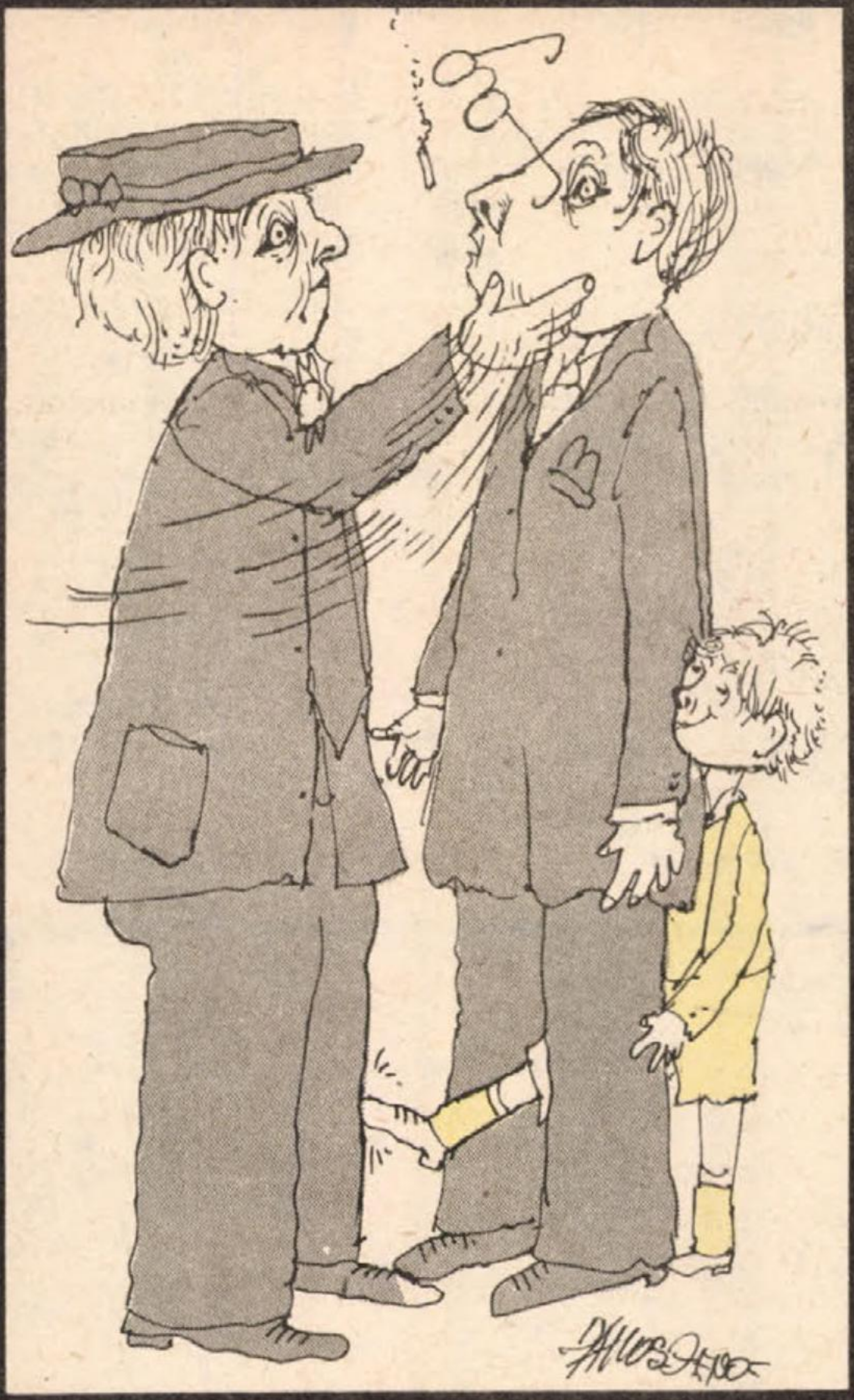

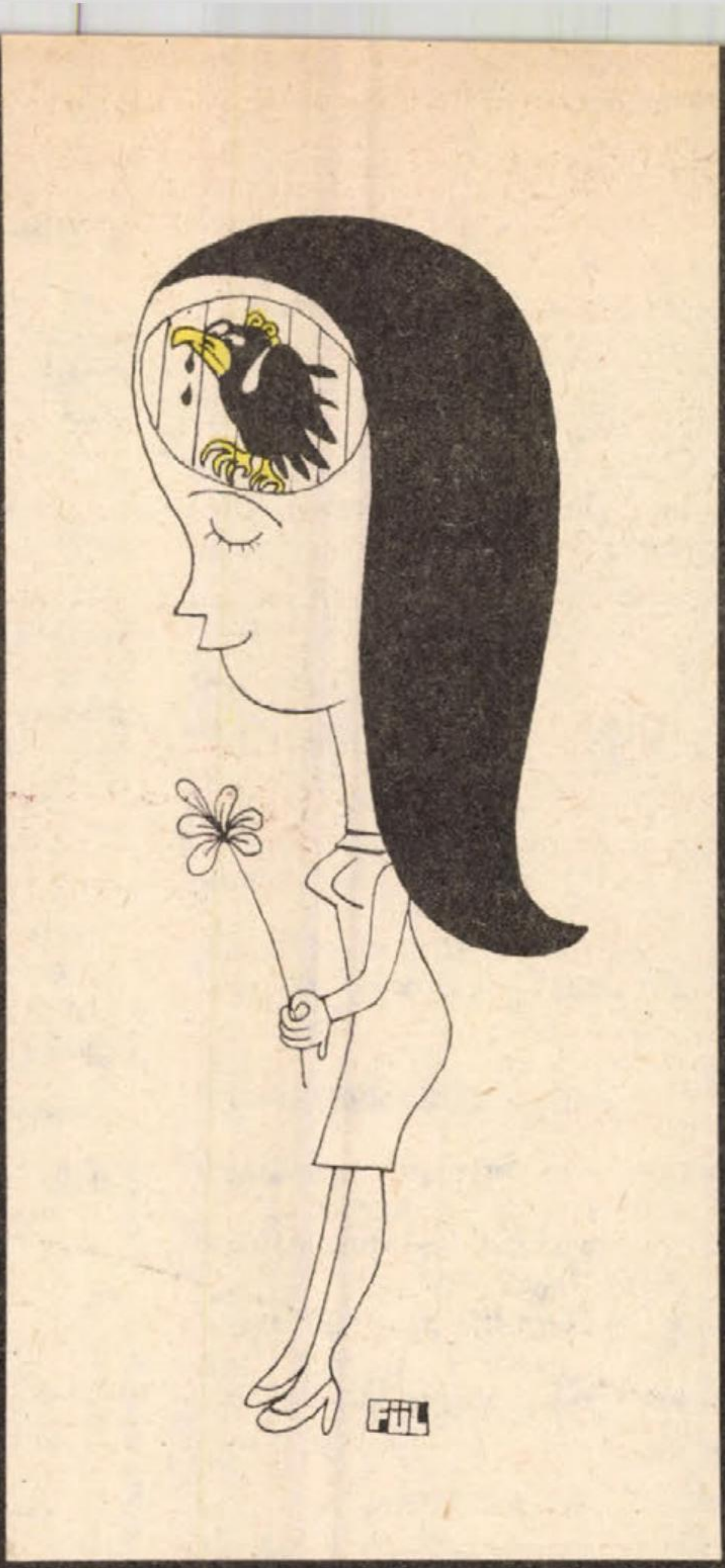

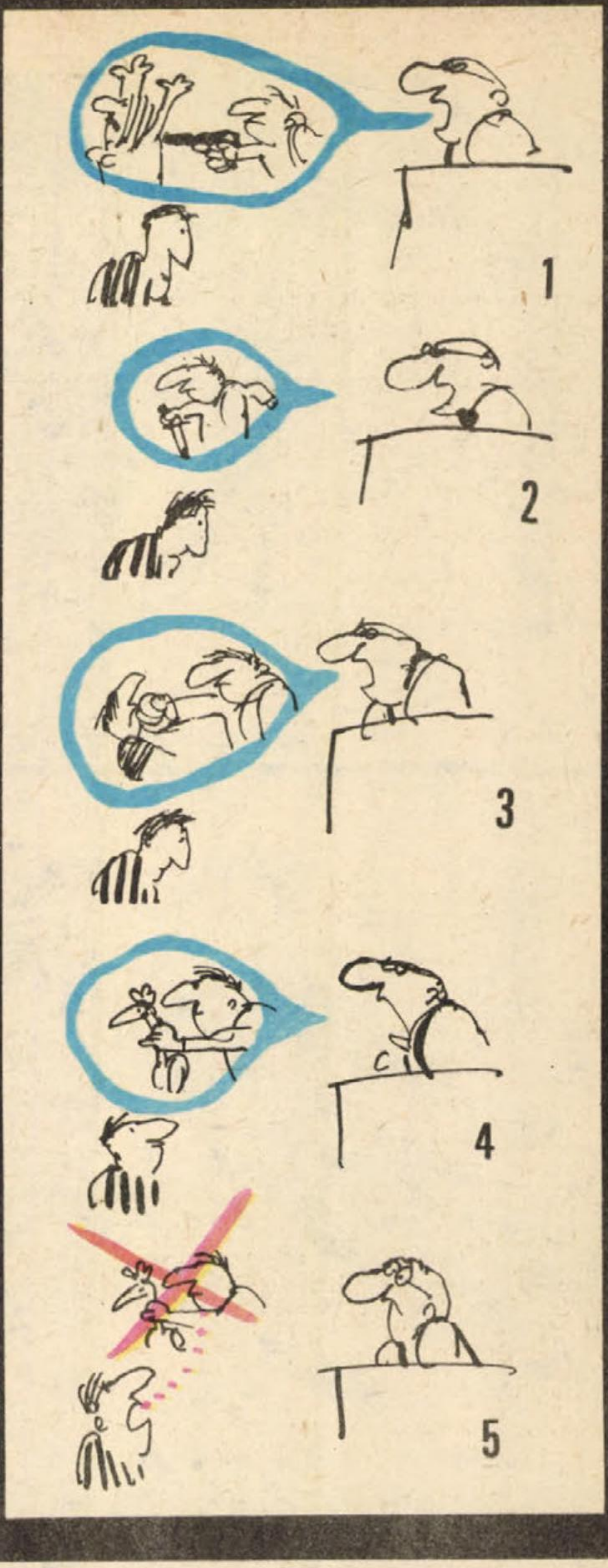

DALLOS,
FÜLÖP,
SAJDIK,
BRENNER,
LEHOCZKI,
BALÁZS-PIRI,
VÁRNAI

ÁRTATLAN

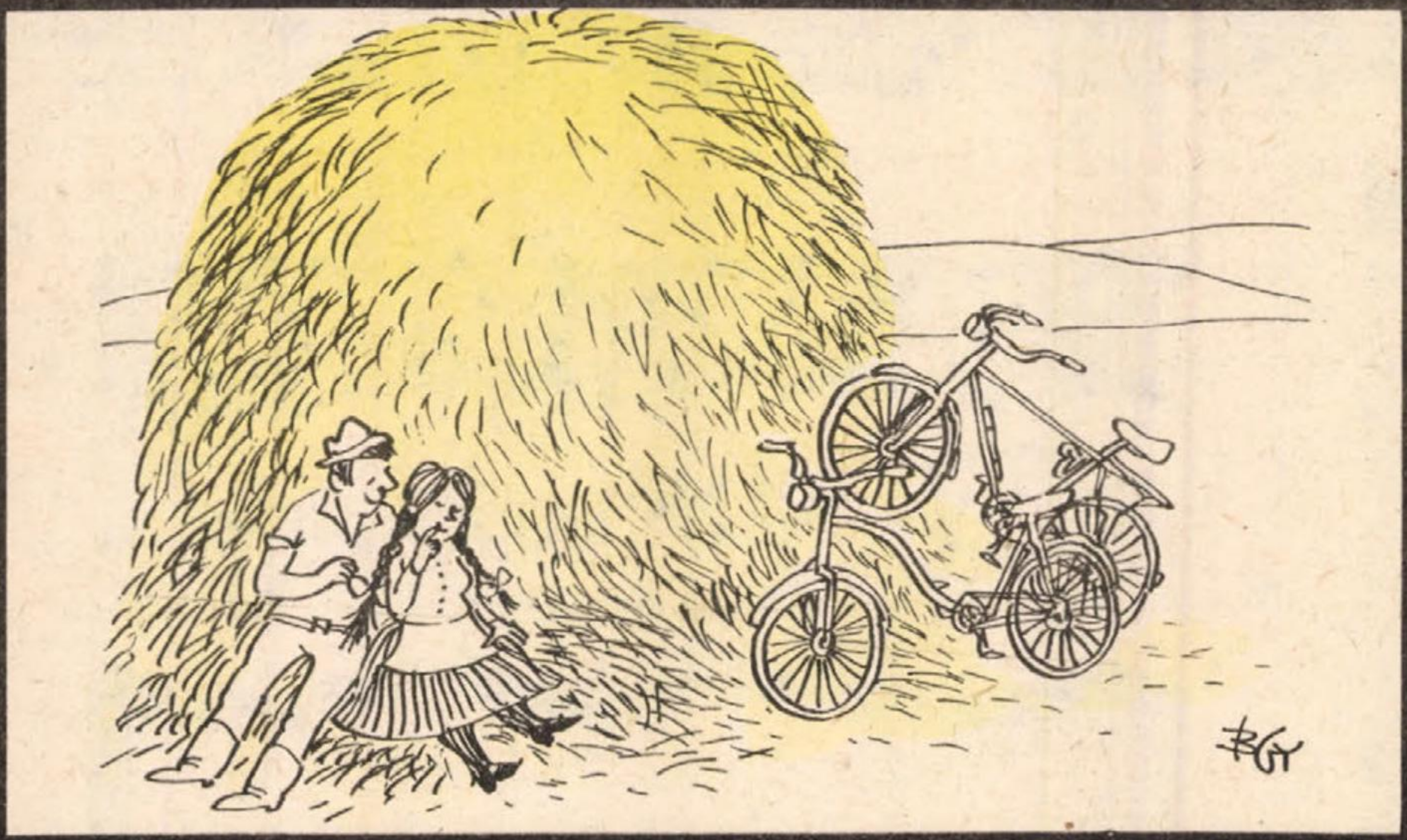

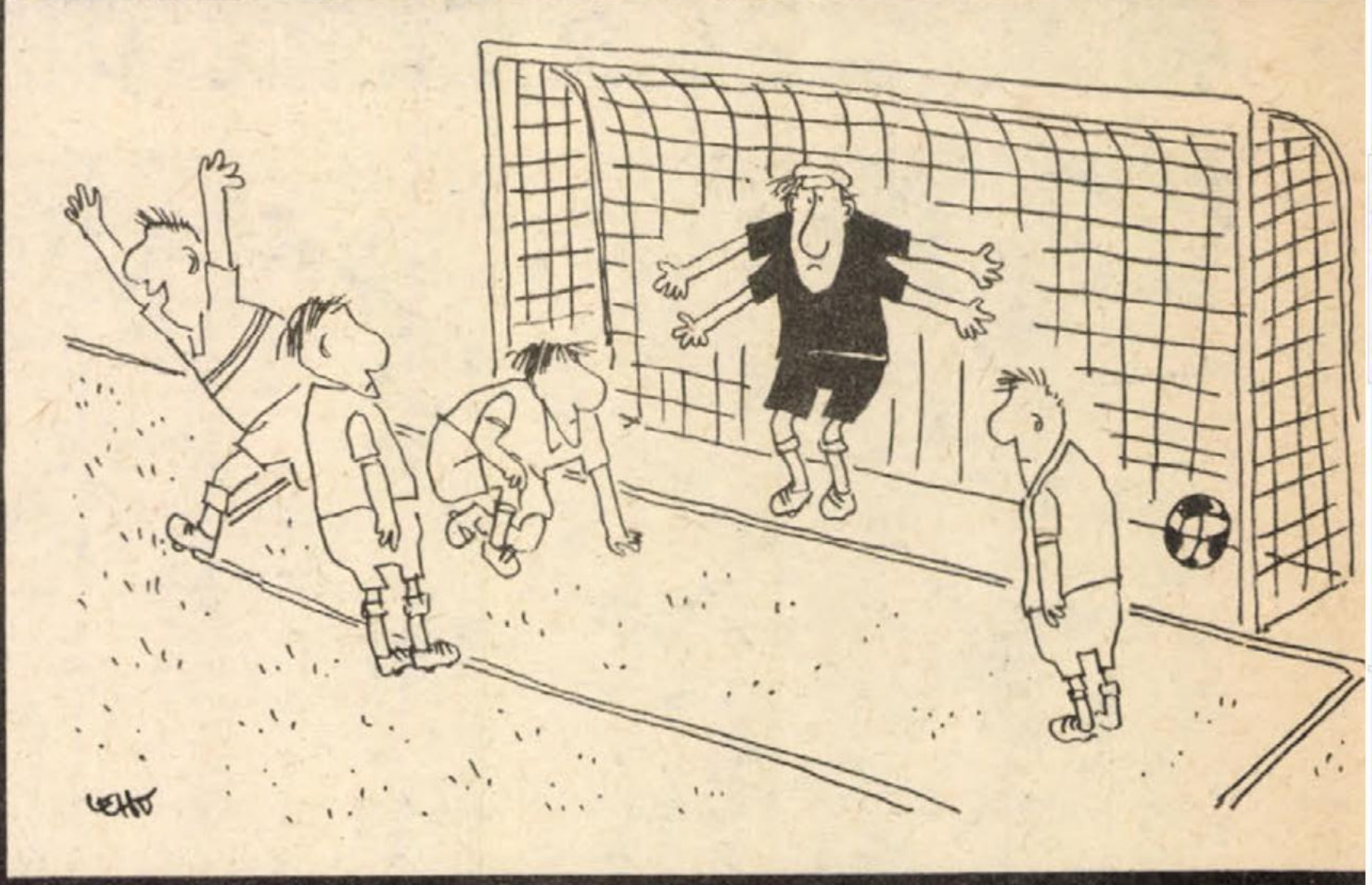

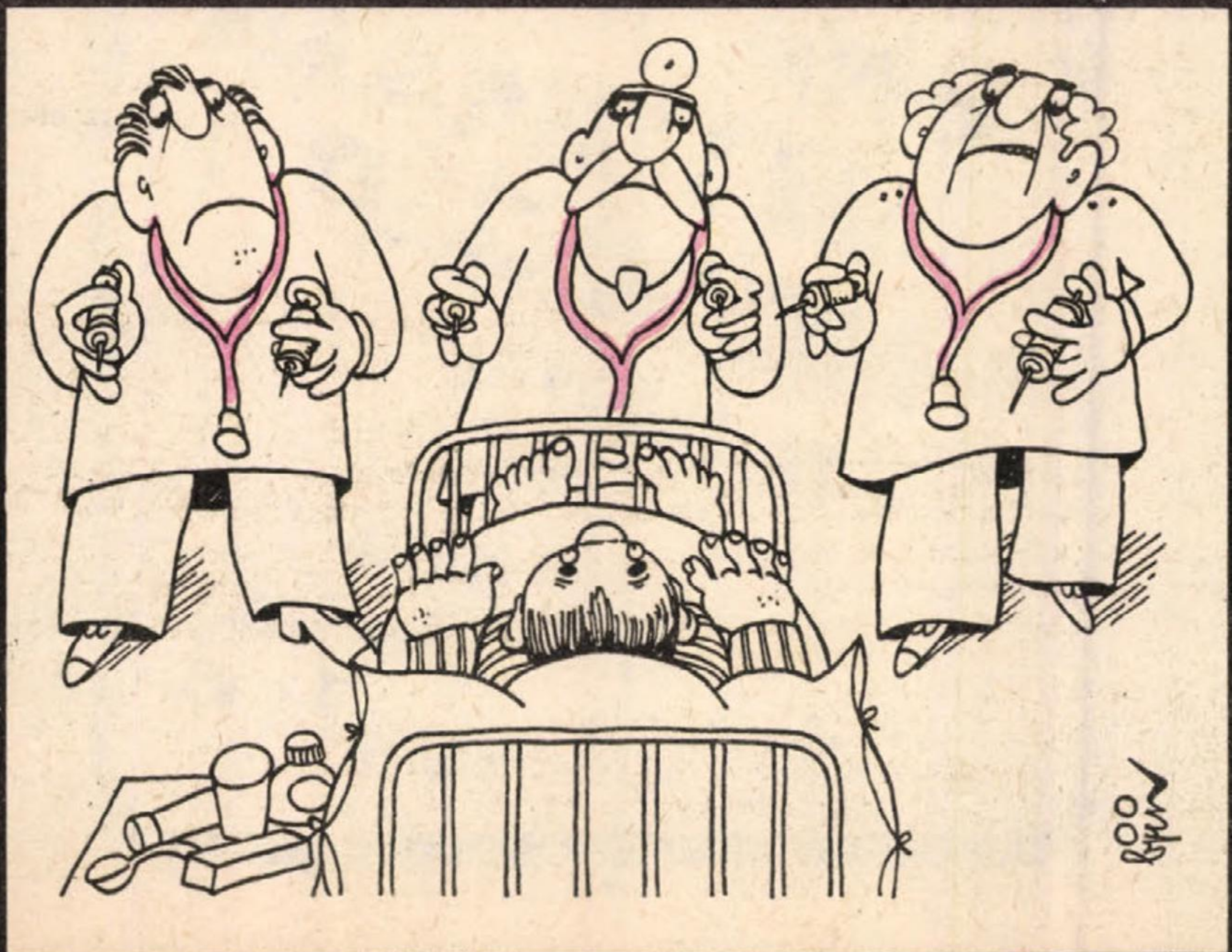

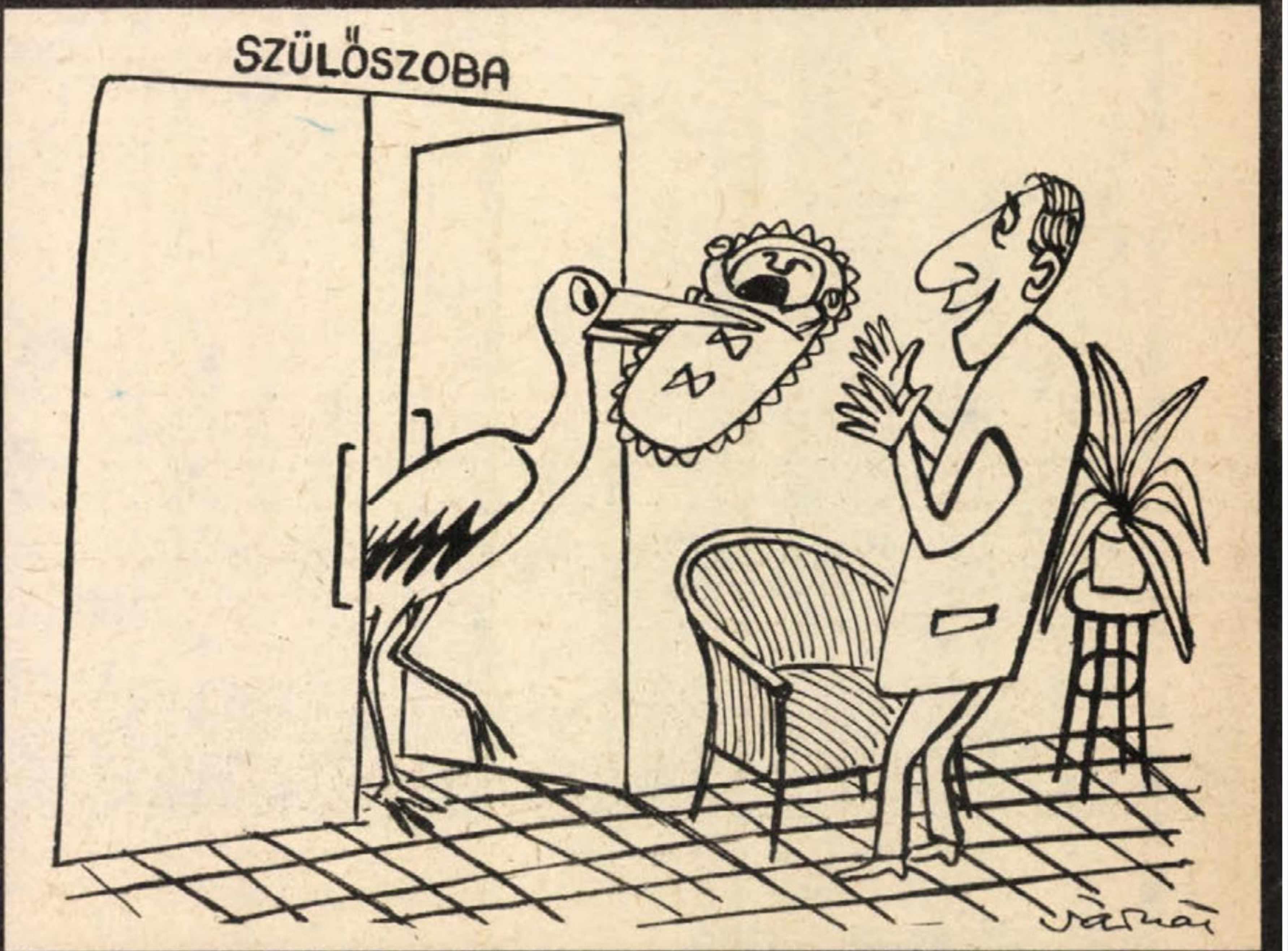
SZÜLŐSZOBA

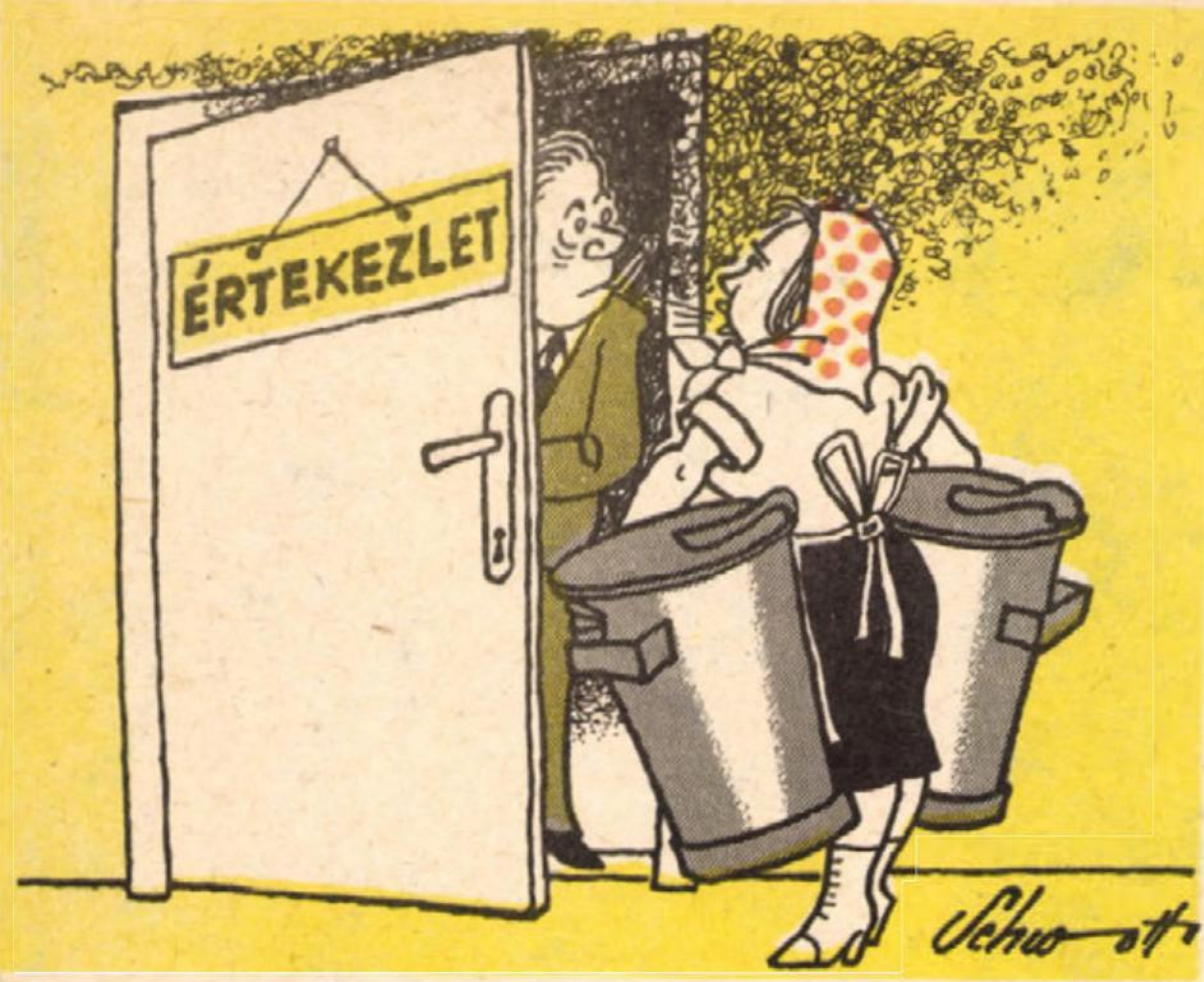

– A cigarettacsikkekért jöttem . . .

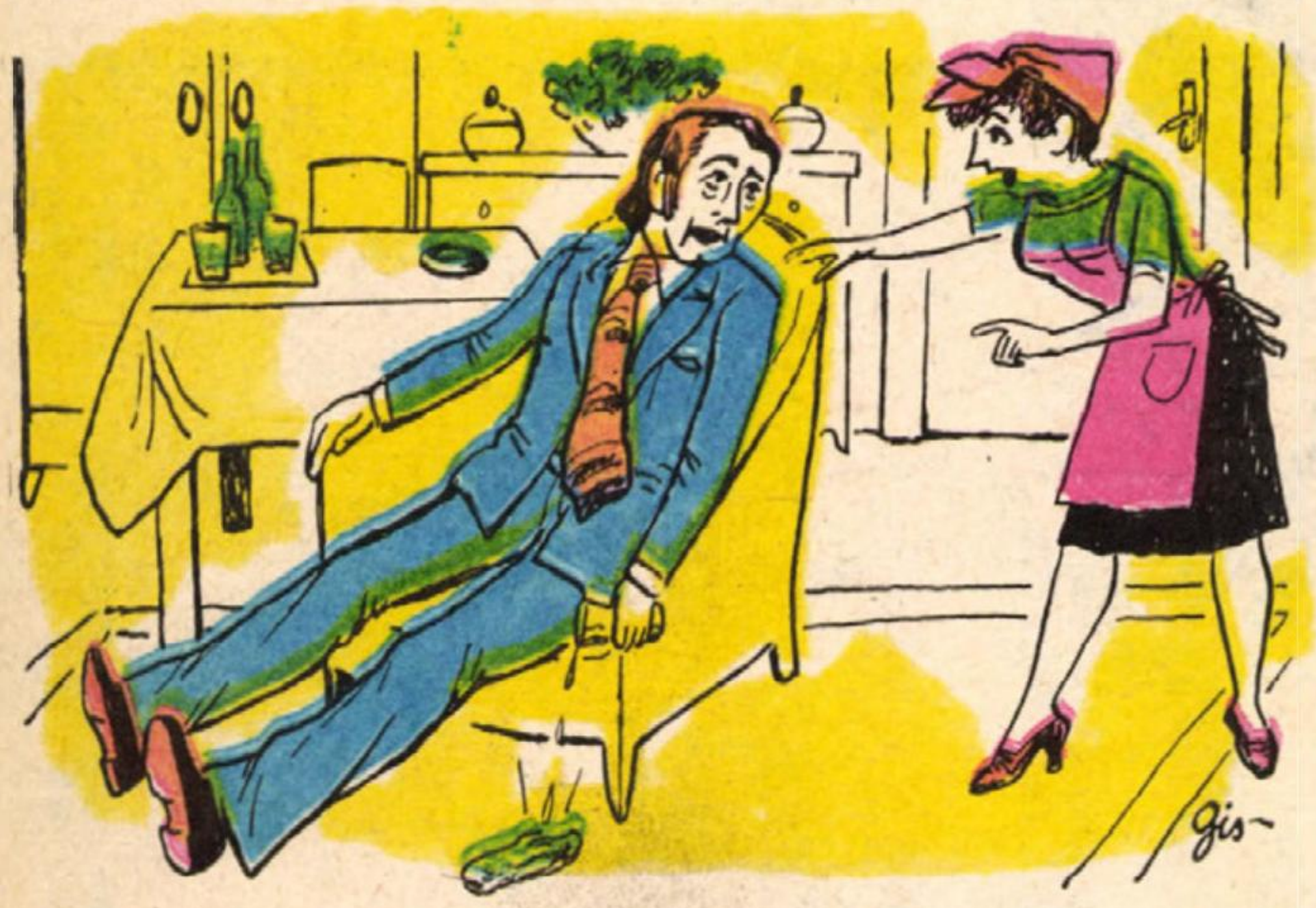

– Harminc éve csak azért élünk együtt, mert képtelen vagy előteremteni azt a vacak válási költséget!

SZILÁNKOK

ÜRÖM

— Kitűnő ez a tévéműsor. Kár, hogy más is nézheti.

MAGÁNY

— 1962-ben vásárolt egy telefonérmét. Azóta nincs senki, akit felhívhatna.

TAVASZI FÁRADTSÁG

X.-nél a tavaszi fáradtság négy évszakon át tart.

FESTÉKÜZLETBEN

— Valami jó minőségű színes festéket kérek.
— Szabad tudom, milyen célra lesz?
— Meguntam, hogy mindig egyszerű szürke kis embernek nézzenek.

FURCSA

Az ember társas lény. Éppen ezért néha oly jó egyedül lenni.

TŰZ

— Ha kell, tűzbe megnék érted — mondta a menyasszonyának a tűzoltó.

GYÓGYSZERMÁNIÁKUS

— Doktor úr, írjon fel nekem négy-ötféle gyógyszert, amit nem szedhetek.

MEGÉRTÉS

— A feleségem nem ért meg engem. Ezért kellett keresnem egy barátnőt, aki szintén nem ért meg engem.

GOND

— A férjem sohasem hozza magával haza a munkahelyi gondjait. Ugyanis nem dolgozik.

ÁLLATMESE

A vadásztársaság szerződést kötött, mely szerint a nyúl kötelezi magát, hogy csak lépésben halad a puskacsövek előtt.

ILYEN IS VAN

— Felépült végre a szép családi házunk. Éppen ideje, hiszen válunk.

RITKA ESET

— Tegnap tetten értem a férjemet, amikor éppen nem csalt meg.

Galambos Szilveszter

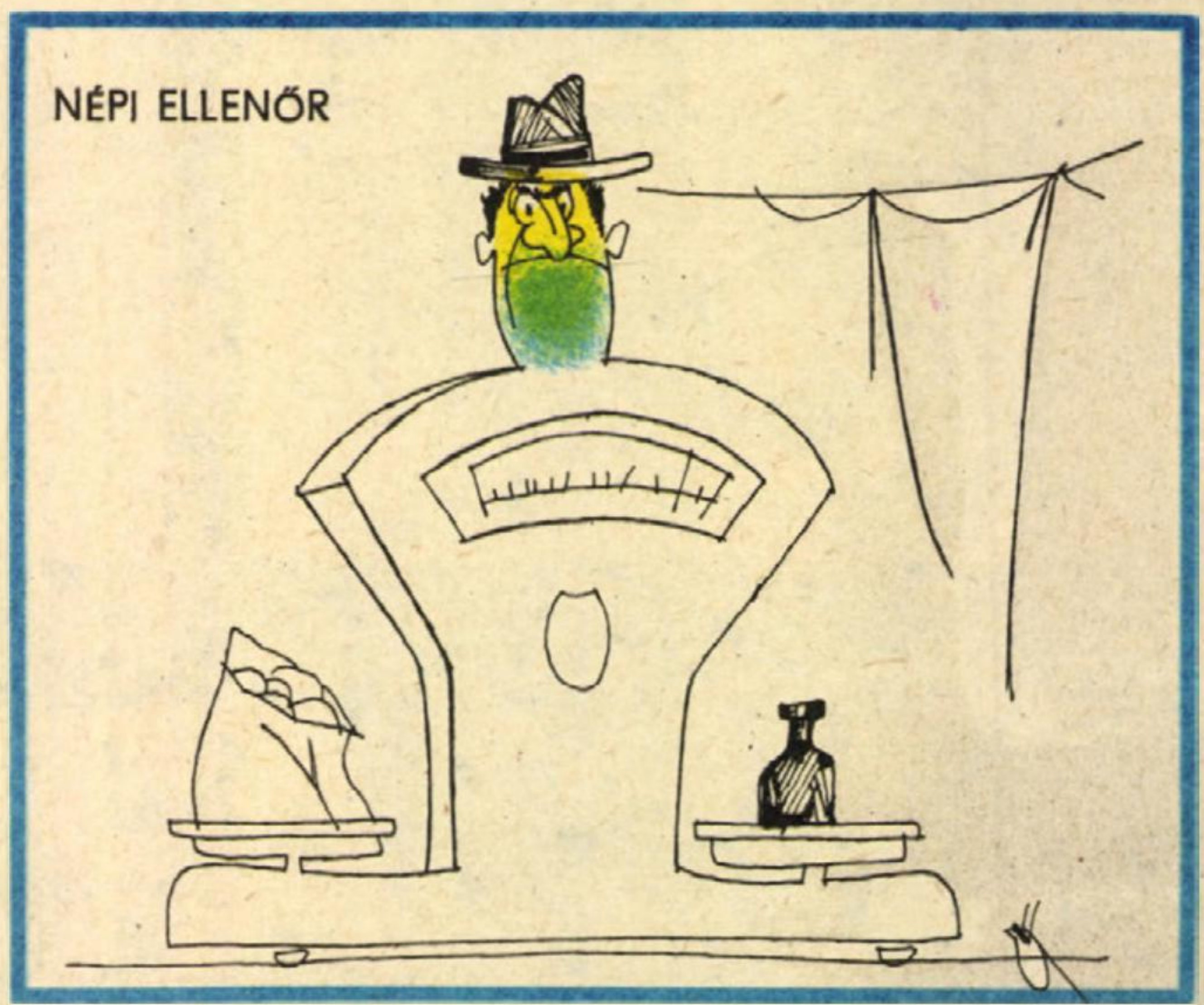

HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK

flórián
centrum Áruház
GYERMEK
emutató

május 24-én 14 órakor.
Egész délelőtt: kis állatok az állatóvodából!

ELECTRICA SPECIAL

KERAVILL NDK MOSÓAUTOMATA
SZAKÜZLET · BP. VI., LENIN krt. 94.

BIO-
AUTOMATA
MOSÓGÉP
Ára: 9960 Ft

díjtalan
házhoz
szállítás

AZ OLVASÓ OLDALA

ÉG A LÁMPA, ÉG

Bizony, ég a lámpa, ég, és nem is egy lámpa ég, hanem egész sor lámpa ég. Szép, nagy higanygőzlámpák égnek itt a Pasaréti út elején, meg a Torockó utcában, meg a kis mellékutcákban. Nem jártam körül az egész környéket, de annyi tény, hogy sok lámpa ég. Igaz, nem mind higanygőz, van köztük régimódi is. Már harmadik napja égnek (május 7-én), éjjel nappal, tartósan. Ilyen tartós égést csak a régi szép időkben tapasztaltam az Egyesült Izzó Tartóségető laboratóriumában, ahol a lámpák élettartalmát vizsgálják, s ahol volt szerencsém dolgozni.

Előfordult már többször, hogy nappal is égnek ezek a lámpák, de mindig csak olyankor, ha előző este nem égtek. Ezt meg tudtam magyarázni magamnak: nyilván pótolják az előző napról elmaradt teljesítményt.

Most azonban nincs mit pótolni, hacsak... Talán arról van szó, hogy, mivel sokan panaszolják a nem égő lámpákat, a sötét utcarészeket, most itt pótolják a lámpaégési mennyiséget. Így majd ki tudják mutatni, hogy az egy főre eső egy óra utcavilágítás megfelel az előírásnak, és a fejlett országokhoz viszonyítva is jó közepes.

Engem azonban megmételyezett Forgó-Morgó, forgok és morgok, aztán megragadom a telefont, és hívom az Elektromos Műveket. A vezérigazgató-helyettes titkárnőjéig jutok. Elrebegem a bánatom, ő először védi a mundér becsületét („Biztos dolgoznak a vonalon." — Feszültség alatt három napig!), majd erős kérésemre megígéri, hogy továbbítja észrevételemet az illetékesnek.

Ég a lámpa, ég... Vajon meddig ég?

Még egy órát.

———

Feladvány: Meddig égtek volna a lámpák, ha nem telefonálok?

Sólyom László

MINDEN KEZDET NEHÉZ

Már tavaly híresztelték, hogy XII. Margaréta utca 19. sz. házunkat tatarozni fogják, sok dátum felröppent, például 1980. január elseje, de mindegyik elmúlt anélkül, hogy történt volna valami. Végre gyűlést hirdetnek, s közlik: április 21-én, hétfőn megkezdődnek a munkálatok. Nálunk és a szomszéd házban. Kérik a lakók segítségét, mert június végére a két ház teljes tatarozása elkészül.

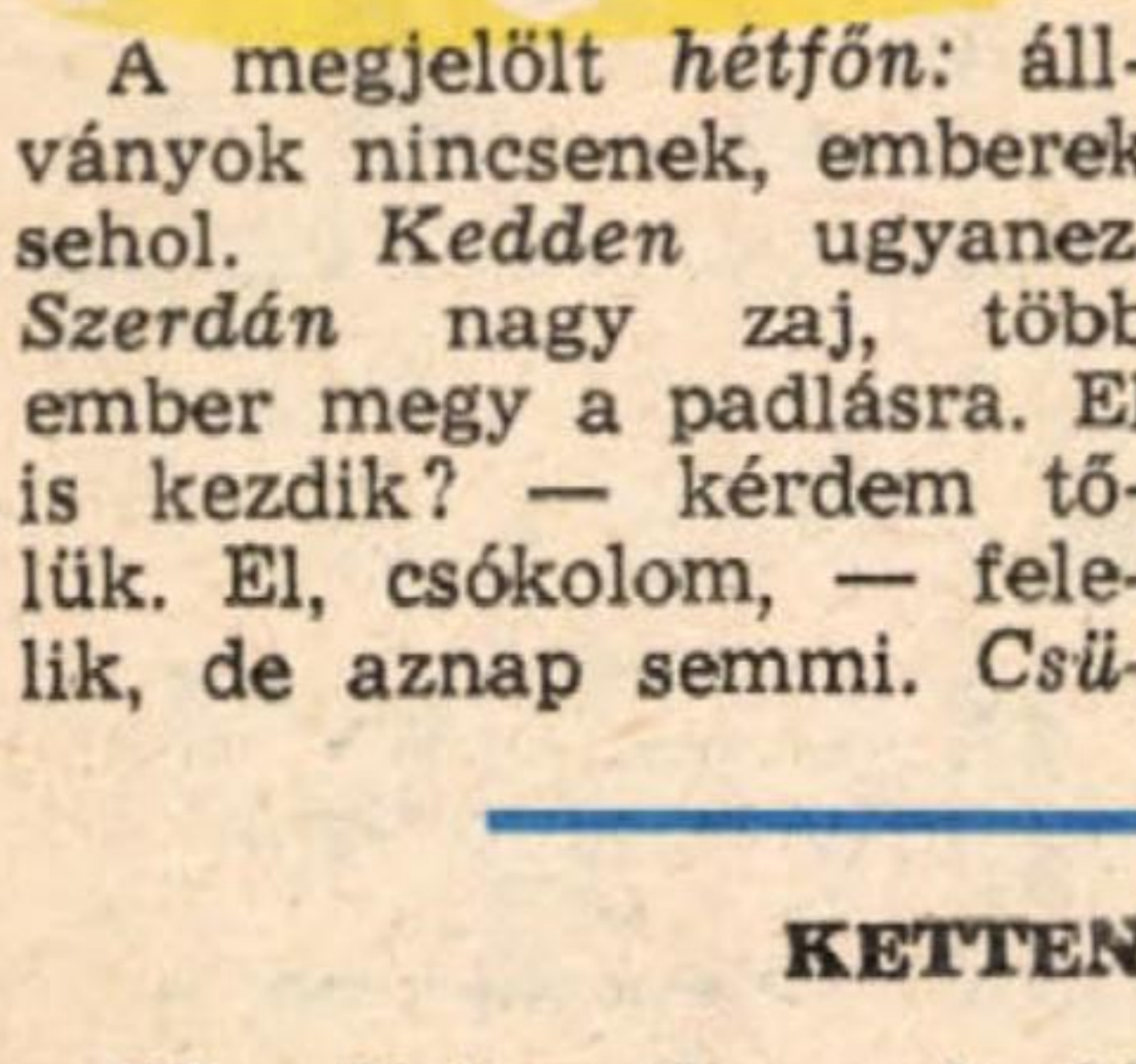

A megjelölt *hétfőn:* állványok nincsenek, emberek sehol. *Kedden* ugyanez. *Szerdán* nagy zaj, több ember megy a padlásra. El is kezdik? — kérdem tőlük. El, csókolom, — felelik, de aznap semmi. *Csütörtökön* a padláson lévő ládákat, szekrényeket, bőröndöket, asztalokat hajigálják le óriási dörejjel, nagy élvezettel. *Pénteken* reggel fél kilenc felé megjelenik az első ember, délben már öten tanakodnak, nem csinálnak semmit, két óra felé pedig el is tűnnek. Így ment el *a tatarozás első hete.* Naplót vezetek róla, feljegyzem az összes további eseményt — meg nem-eseményt — is. Most már kezdem érteni, a saját portám előtt söpörve, miért van olyan irgalmatlanul hosszú ideig állványerdő egy-egy építkezésen, miért tartanak a tatarozások gyakran háromnégyszer annyi ideig, mint amennyi idő alatt annak idején az épületet felépítették. Egy hét után láttam: milyen nehéz minden kezdet. Meglehet — figyelni fogom —, ennél csak a folytatás lesz nehezebb.

Márkó Istvánné
Bp. Margaréta u. 19. 1126

KETTEN KÖSZÖNIK

Ki mit keres? rovatunkban közöltük legutóbb: id. Kovács Gábor olvasónk (Kenyeri) Polcortolone, Drégely Imréné olvasónk (Mélykút) ugyancsak Polcortolone, valamint Delphicor és Lioresal gyógyszerekre vonatkozó kérelmét. Most mindketten lapunkban szeretnék megköszönni a sok jóindulatú embernek — aki felhívásukat elolvasta és a gyógyszereket megküldte nekik — a jelentős segítséget.

MÉG AZ EZREDFORDULÓ ELŐTT?

Állványerők közötti bolyongásainkat ezen a héten Kőhalmy Miklós (Bp, Bem tér 1.) olvasónk tanácsára, a Bem rakpart 51—52. számú házak előtt folytattuk. Faácsolatok, gerendák zavarják a gyalogosok közlekedését. A rossz nyelvek azt suttogják, hogy az építkezés elhúzódásának különös oka van: az említett házak ugyanis az Észak-budai Vendéglátó borozója és az Észak-budai ÁFÉSZ sörözője közé szorultak.

Reméljük, a „szorult" helyzeten a II. kerületi IKV megpróbál majd segíteni. A környék lakói csaknem egy évtizede szenvednek az állványzattól és szeretnék tudni, vajon még az ezredforduló előtt megszabadulnak-e tőle?

(f. i.)

„FÜGGŐ"-ERKÉLY A MOZIBAN

A Május 1. moziban április 27-én délelőtt az utolsó esti előadásra kértem jegyet, az erkély első sorába. Azt hinné az ember — azt hittem magam is eddigi, hosszú mozijáró pályafutásom tapasztalatai alapján —, hogy ennél mi sem egyszerűbb. A pénztárosnő azonban megtagadta kívánságomat, mondván, hogy az erkélyre csak délután adhat jegyet, amikor már nagyjából kialakul, hány néző lesz és megnyitják-e egyáltalán (?!) az erkélyt. Az elképedéstől szólni sem tudtam. Hát a Május 1. moziban „függő"-erkély van? Attól függ, bevonják-e a forgalomba, hogy hányan ülnek a földszinten? Netán attól is, hogy hánykor zár a sarki közért, mikor indul a Mártírok útján az utolsó 12-es busz és hány éves a hajóskapitány?

Sövényi Géza
Bp. Mártírok útja 29/b.
1024

NINCSEN BOJLER ÓRA NÉLKÜL

Sokat takarékoskodtunk, amíg fürdőszobát tudtunk csináltatni. Sajnos, hiába készült el, csak gyönyörködni tudunk benne, fürdeni nem. A bojlerunkhoz ugyanis nem kapunk villanyórát. Azt mondja a DÁV, hogy ő sem kap eleget. Magam meg itt állok öt apró gyermekemmel, s rengeteg pelenkával, és a munkám ugyanolyan nehéz, mint eddig volt.

Kiss Jánosné
Magyarbánhegyes,
Árpád u. 87. 5667

TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

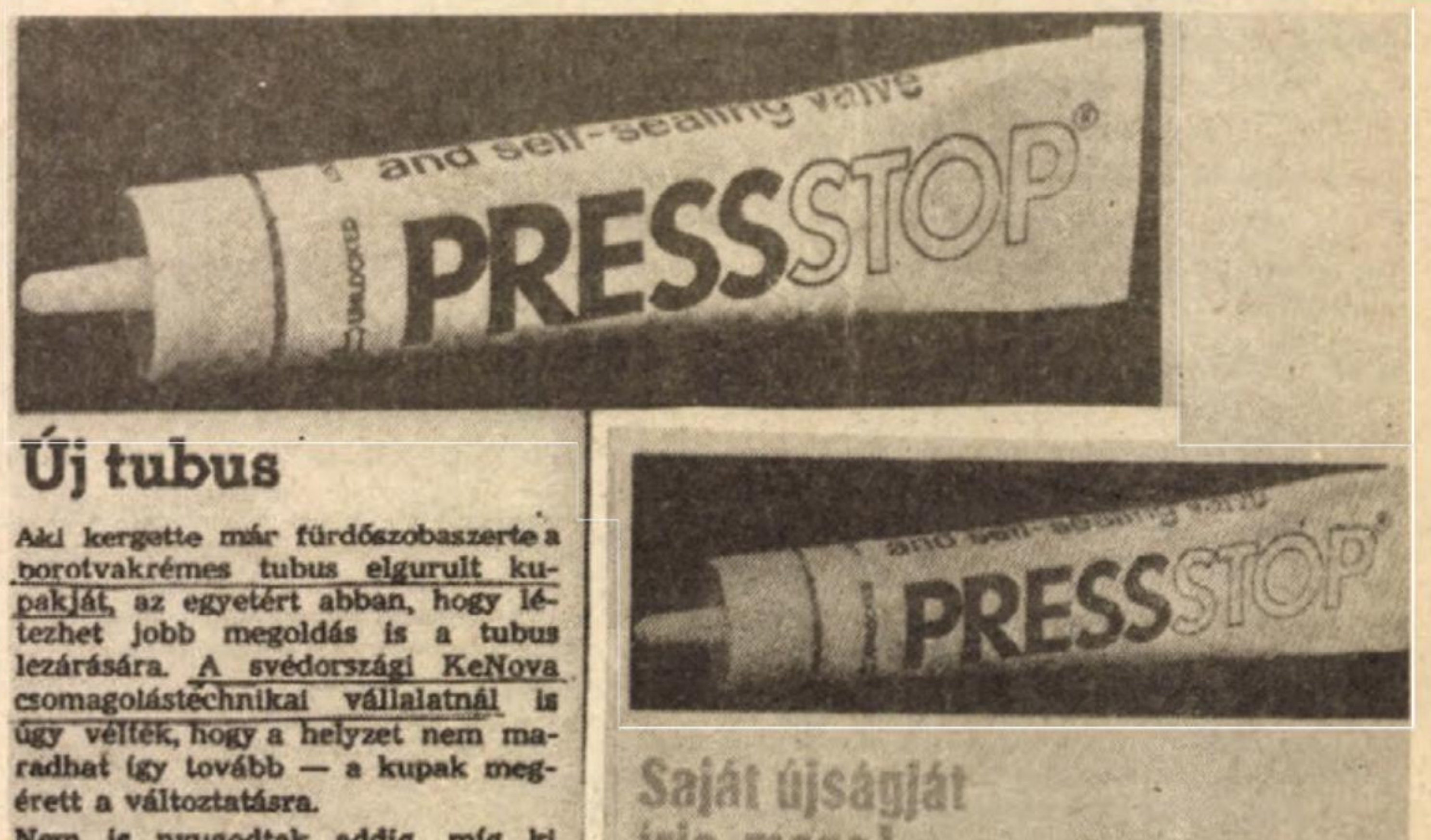
and self-sealing valve
PRESSSTOP

Új tubus

Aki kergette már fürdőszobaszerte a borotvakrémes tubus elgurult kupakját, az egyetért abban, hogy létezhet jobb megoldás is a tubus lezárására. A svédországi KeNova csomagolástechnikai vállalatnál is úgy vélték, hogy a helyzet nem maradhat így tovább — a kupak megérett a változtatásra.

Nem is nyugodtak addig, míg ki nem dolgozták a PressStop rendszert; így hívják az új kupakot, amelyet nem kell lecsavarni, mert a tubus megnyomásakor önműködően megnyitja az utat a krém előtt. Ha a nyomást megszüntetjük, azonnal elzárja a nyílást.

(Sweden Now)

Saját újságját írja maga!

„Ha megelégelte azt, hogy mindig csak újságolvasó, akkor vegye meg a *Press-stop* kenőcsöt. A kenőccsel bekent újságoldalról 15 másodpercen belül eltűnik a nyomdafesték, és miután lesöpörte a »sajtót«, azt ír kedvenc lapjába, ami önnek tetszik" — írja a használati utasítás. Az ötlet egyszerű — csak ki kellett találni!

Még mondják, hogy minden újság ugyanazt írja!
(Az IPM-ből és a Világ Ifjúságából nyírta Pisók Mihályné)

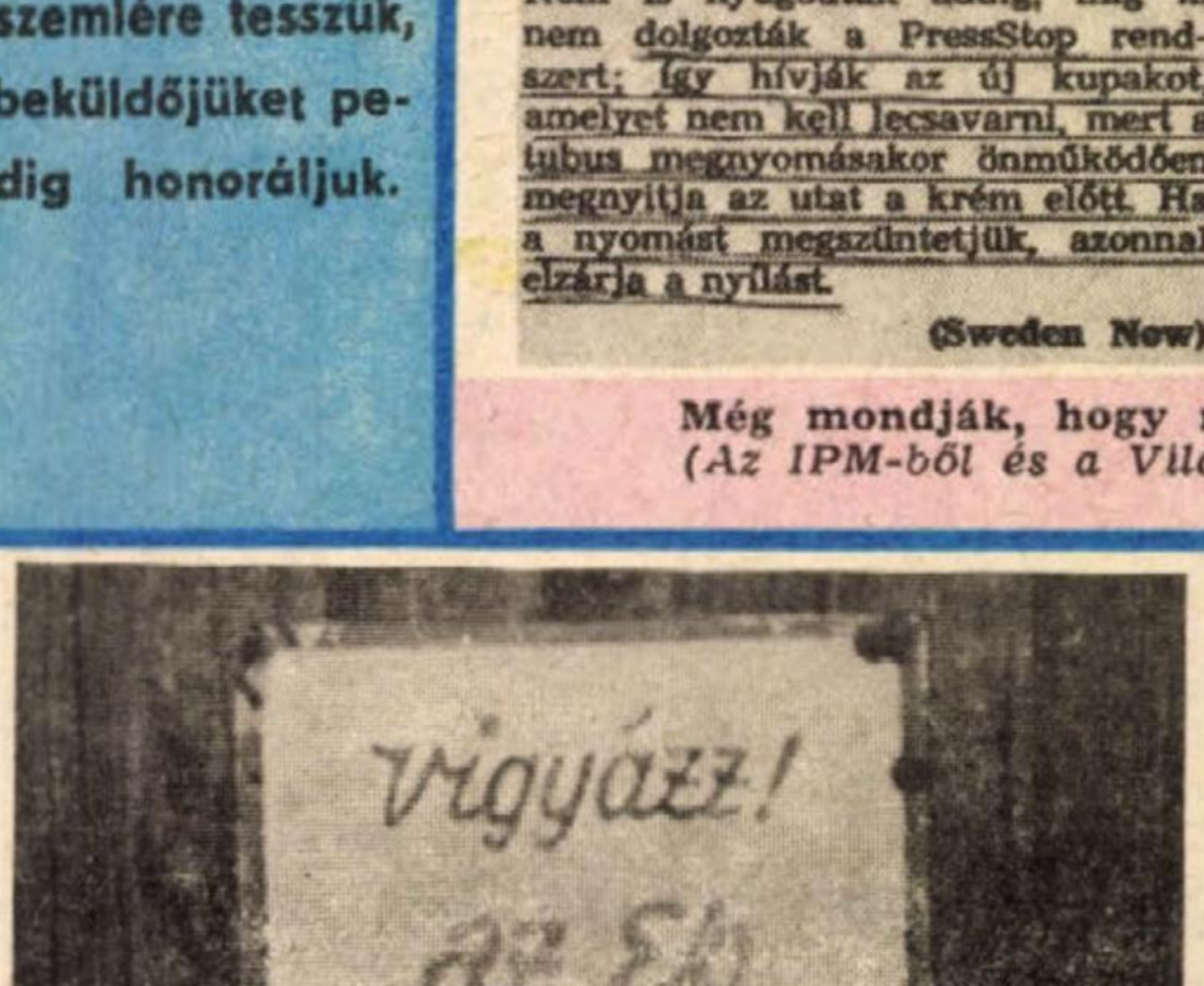

Majd akkor hall tőlünk valami zaftosat!
(Debrecenben fotózta Magyar Zoltán)

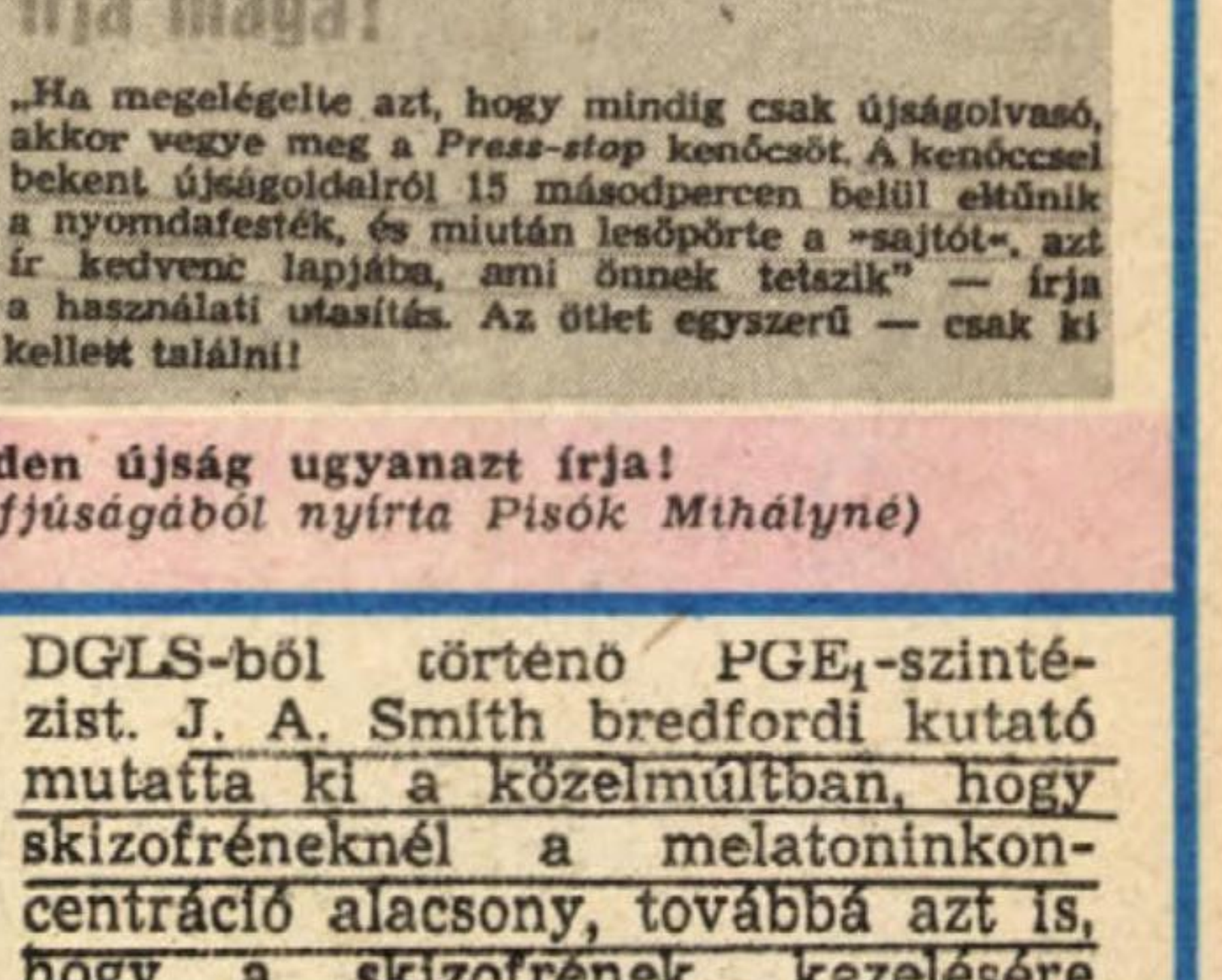

DGLS-ből történő PGE$_1$-szintézist. J. A. Smith bredfordi kutató mutatta ki a közelmúltban, hogy skizofréneknél a melatoninkoncentráció alacsony, továbbá azt is, hogy a skizofrének kezelésére használt klórpromazin növeli a melatoninkoncentrációt. Ő is feltételezi, hogy a skizofrénia ellen ható szerek bénítják a dopaminreceptorokat, és serkentik a prolaktin és melatonin szekrécióját. (Amennyiben a gondolatmenet

Világos, nem?
(A Magyarországból ollózta Balczó Marianna)

„REMÉNY" JELIGÉRE

Jogi tanácsadónk a következő levelet kapta:

„A barkácsolás a hobbim. Mindig szerettem fúrni, faragni, nemrég pedig csináltam egy űrhajót. Először csak a permetezőt akartam megjavítani, de abba épp nem volt fúvóka, csak rakétába való. Megvettem. Tetszik tudni, hogy van az... Ha egyszer ne adj' isten rakétafúvóka kell majd, biztosan nem lehet kapni. Nem sokkal ezután szétment a lépcső a ház előtt. Mi az nekem ezermesternek? De a boltban csak A/423001 jelű lépcső volt. Kérdezem: „Mibe jó ez?" „Rakétába" — mondják a katalógus szerint. Minek részletezzem kérem, összejöttek az alkatrészek. A hajtóművet egy Komár motorból barkácsoltam, az úgyis olyan hangos mint egy rakéta. Az űrhajó működik, kipróbáltam, szeretném megkérdezni, hogyan kaphatna rendszámot?"

P. V. Budapest. Jelige: Remény

Válasz a Remény jeligéjű levélre:

„A kocsit — illetve a rakétát — műszaki vizsgára kell vinnie. Nyújtson be kérvényt ez ügyben a KPM-hez. Figyelmeztetjük, hogy csak megfelelő műszaki állapotú és külsejű jármű megy át a vizsgán. Vegye le a matricákat és tegye fel a hangtompítót. Javasoljuk továbbá, hogy forduljon orvoshoz."

Orvosi tanácsadónkhoz érkezett levél:

„Kedves Doktor úr! Nemrég csináltam egy rakétát de nem adnak rá rendszámot. Szóba sem állnak velem, pedig beállíttattam a fényszórókat, megkentem a csapágyakat és az ellenőrt. Csak sutyiban repülhetek. Kétszer voltam a Holdon és mindig rettegtem, hogy elkap a rendőr. Úgy szeretnék szabadon repülni. Lehet, hogy bennem van a hiba?"

Válasz a Remény jeligéjű levélre:

„Az űrhajósok orvosi alkalmasságának vizsgálata igen érdekes feladat. A jelölteknek széles körű fizikai, szellemi állóképesség mellett teljesen egészségesnek kell lenni Ez nem zavarja meg a menstruációs ciklust. Azt viszont már rengetegszer leírtam, hogy tessék védekezni. Ha izzad, használjon hintőport. Levélben csak ennyit mondhatok, panaszával forduljon fel szakorvoshoz, irány a legközelebbi esztéká, ott ellátja baját."

Levél a lelki klinikának:

„Kérem segítsenek. Gátlásaim vannak. Akárhányszor ki akarok menni az intézetből — meggátolnak. Ha védekezem becsomagolnak egy egy zubbonyba és hideg vízzel locsolnak. Pedig én csak bementem az esztékába és megkérdeztem, a kapunál, hogy hová menjek, ha űrhajóm van."

Válasz Remény jeligére:

„Kedves Péter. Remélem nem sértődik meg ha azt mondom, Ön is hibás. Az együttélés alapja az egészséges alkalmazkodás, ezt Önnek is tudnia kell. De hová jutnánk, ha mindenki rakétákkal röpdösne? Nem véletlen, ha idős édesanyja ellenezte a kedves felesége gyermeknevelés módszereit. Kérdésem: nem volt szerelmes kamasz korában titokban egy többlépcsős nőbe?"

Levél a jogi tanácsadónak:

„Orvos vagyok, ideggyógyász. Az az elvem, hogy betegeim éljék ki magukat alkotó tevékenységben. Ezért támogatom, hogy fúrjanak, faragjanak. Egyikük, élve a lehetőésggel, fabrikált egy kis űrhajót. Szegény ember nagyon örülne, ha engedélyeztetni lehetne, vagy mi a csuda, hogy járhasson vele. Ez nagyban elősegítené a gyógyulását. Mi a teendő?"

Tótisz András

HÁTHA
VALAKI
NEM
ISMERI

— Miért panaszkodik folyton, hogy a lakás nedves? — ráncolja elégedetlenül a homlokát a háztulajdonos. Be tudja ezt bizonyítani?

— Be — sóhajt fel a főbérlő. — Tegnap egy egérlyukban egy csukát fogtam!

HEJREIGAZÍTÁS

„Rehabilitáljuk Galileit" című cikkemben — sajnos — ez jelent meg: „visszafolytott lélegzettel"... A „j" és a „ly" közötti különbség teljes elmosódottsága joggal aggasztja Lőrincze Lajost, s az ember borzadva gondol Herder lyóslatára. Kérem a szedő szaktársakat, hogy a lyővőben vigyázzanak az ijesmire, mert az olvasó lyoggal hiheti, hogy nem ismerem a hejesírást. Igen, igen — vagy ahogyan a Bitlisz-együttes énekelte valaha: lye, lye, lye!

F. L.

HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK

A SZABAD IDŐ KELLEMES ELTÖLTÉSÉHEZ AJÁNLJUK

... pld.	Julio Cortázar: Három kisregény	48,— Ft
.. pld.	Joyce Cary: A ZARÁNDOK. Regény	40,— Ft
... pld.	Italo Calvino: ELEINK A NYERTESEK. Regény	50,— Ft
... pld.	Angela Davis: ÉLETEM. Önéletrajz	35,— Ft
... pld.	E. L. Doctorow: RAGTIME. Regény	31,— Ft
... pld.	ÉGTÁJAK 1978—79. Öt világrész elbeszélései	44,— Ft
... pld.	Theodor Fontane: POROSZ ESKÜVŐ Két kisregény	30,— Ft
... pld.	Robert Graves: ISTEN HOZZÁD, ANGLIA! Önéletrajz	55,— Ft
... pld.	Heinar Kipphardt: ALEXANDER	27,50 Ft
... pld.	Renate Krüger: AZ IFJÚSÁG KÚTJA Regény	56,— Ft
... pld.	Roger Martin du Gard: A THIBAULT CSALÁD. 1—3. kötet. Regény	157,— Ft
... pld.	Pablo Neruda: BEVALLOM, ÉLTEM Emlékiratok	38,— Ft
... pld.	Jurij Ritheu: MERT EZ A FÖLD NEM KELL SENKI MÁSNAK. Regény	27,— Ft
... pld.	Walter Scott: PURITÁNOK UTÓDAI Történelmi regény	66,— Ft
... pld.	Jules Verne: AZ ÖRÖK ÁDÁM	21,— Ft

A felsorolt kötetek egyenként is megrendelhetők a kitöltött, kivágott és címünkre borítékban beküldött hirdetés alapján. Postán, utánvéttel szállítunk, magánszemélyeknek 200 Ft felett portómentesen. 400 Ft felett négyhavi, 600 Ft felett hathavi részletfizetési kedvezményt adunk, a 3 százalékos kezelési költséget és a portóköltséget felszámítjuk. Tekintettel a korlátozott példányszámokra, a rendeléseket beérkezési sorrendben teljesítjük.

Címünk:

ÁLLAMI KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT
JÓZSEF ATTILA KÖNYVESBOLTJA

Budapest, Dési Huber u. 7. 1098

Telefon: 477-138.

A megrendelő olvasható aláírása: ....

....

Pontos címe: ....

....

Részletfizetésnél:

Anyja neve: ....

Születési helye, ideje: ....

....

Személyi ig. száma: ....

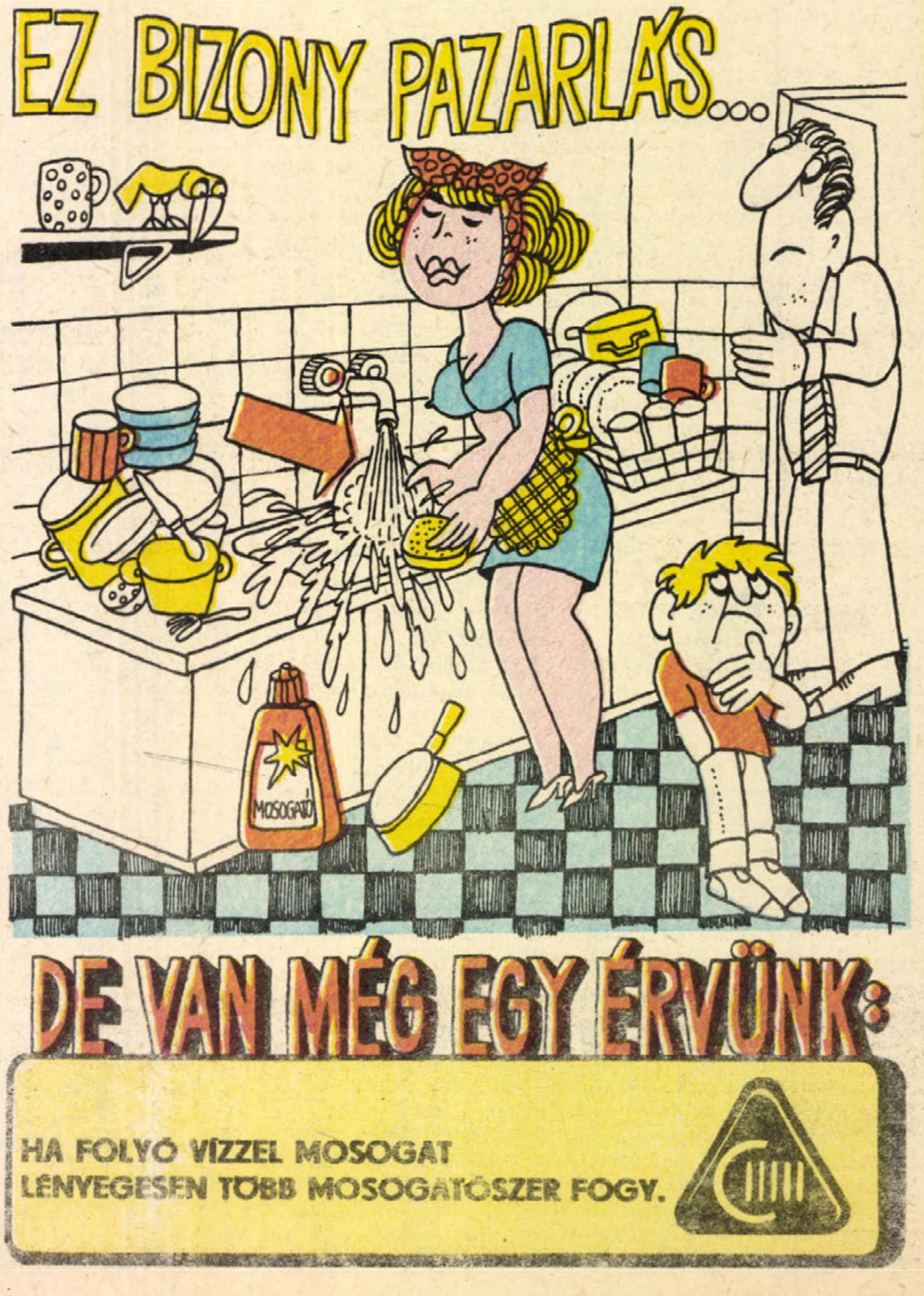

IMPORT HUMOR

TOMÁS RODRIGUEZ (TOMY)

kubai rajzoló karikatúrái

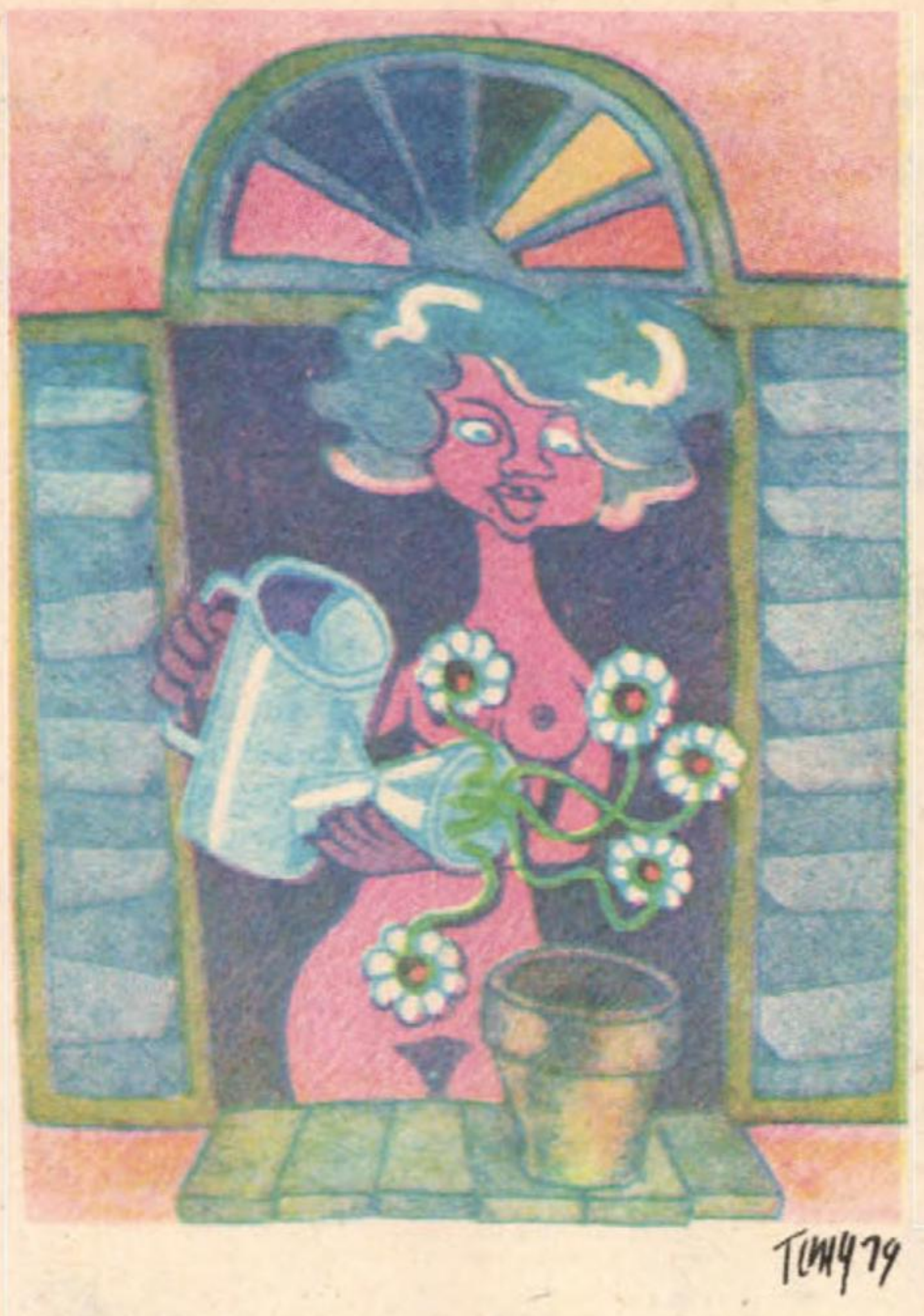

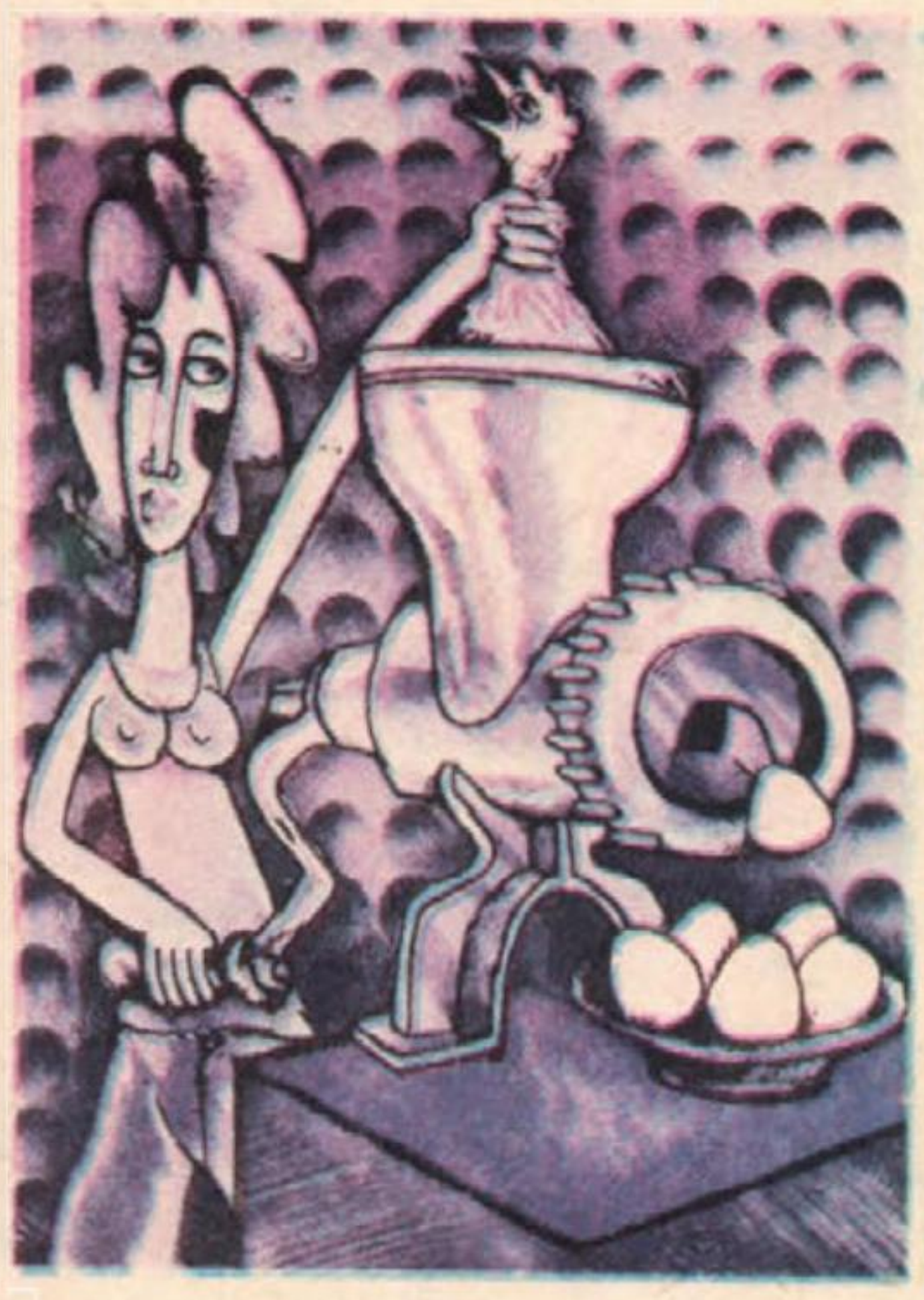

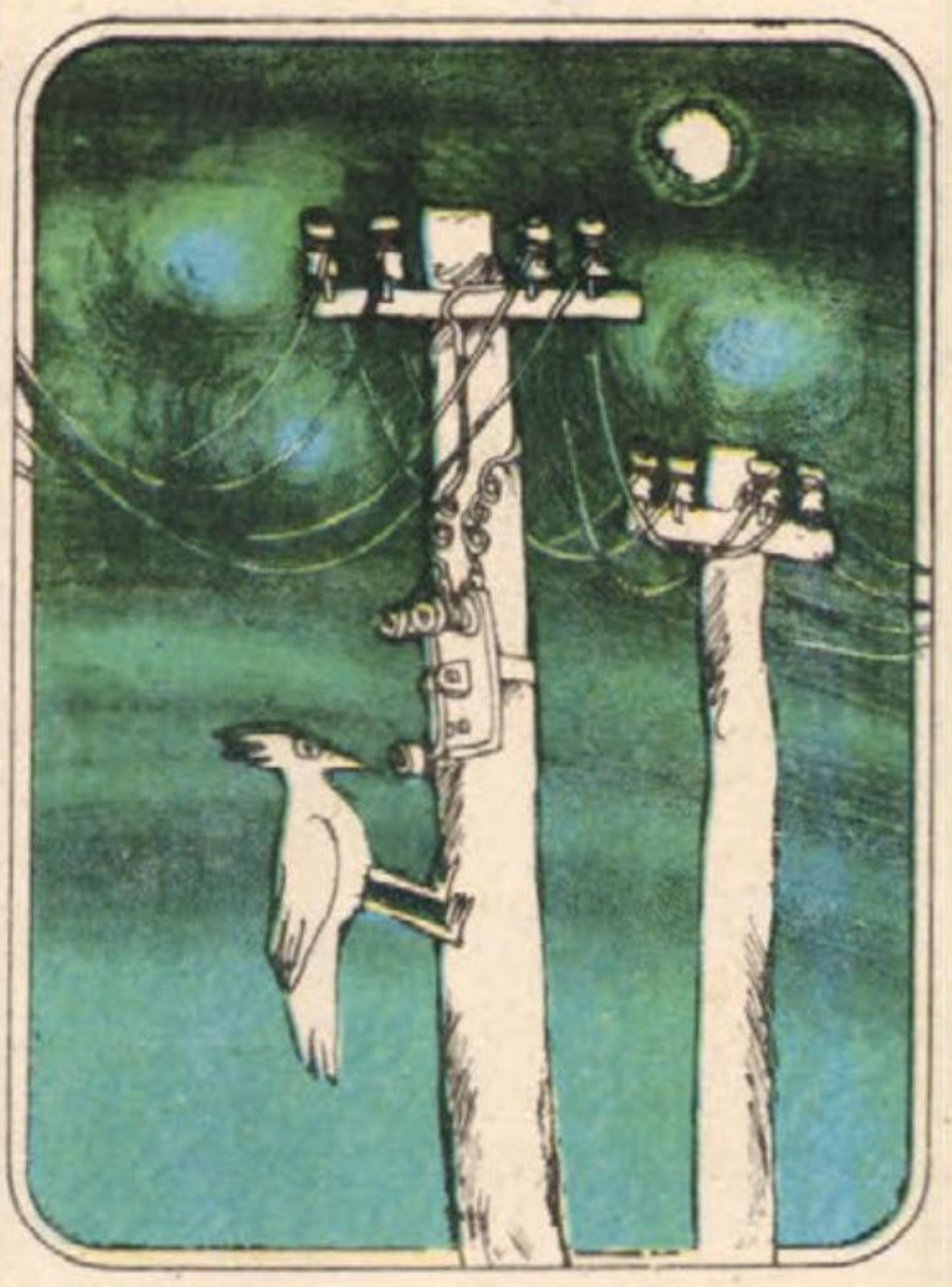

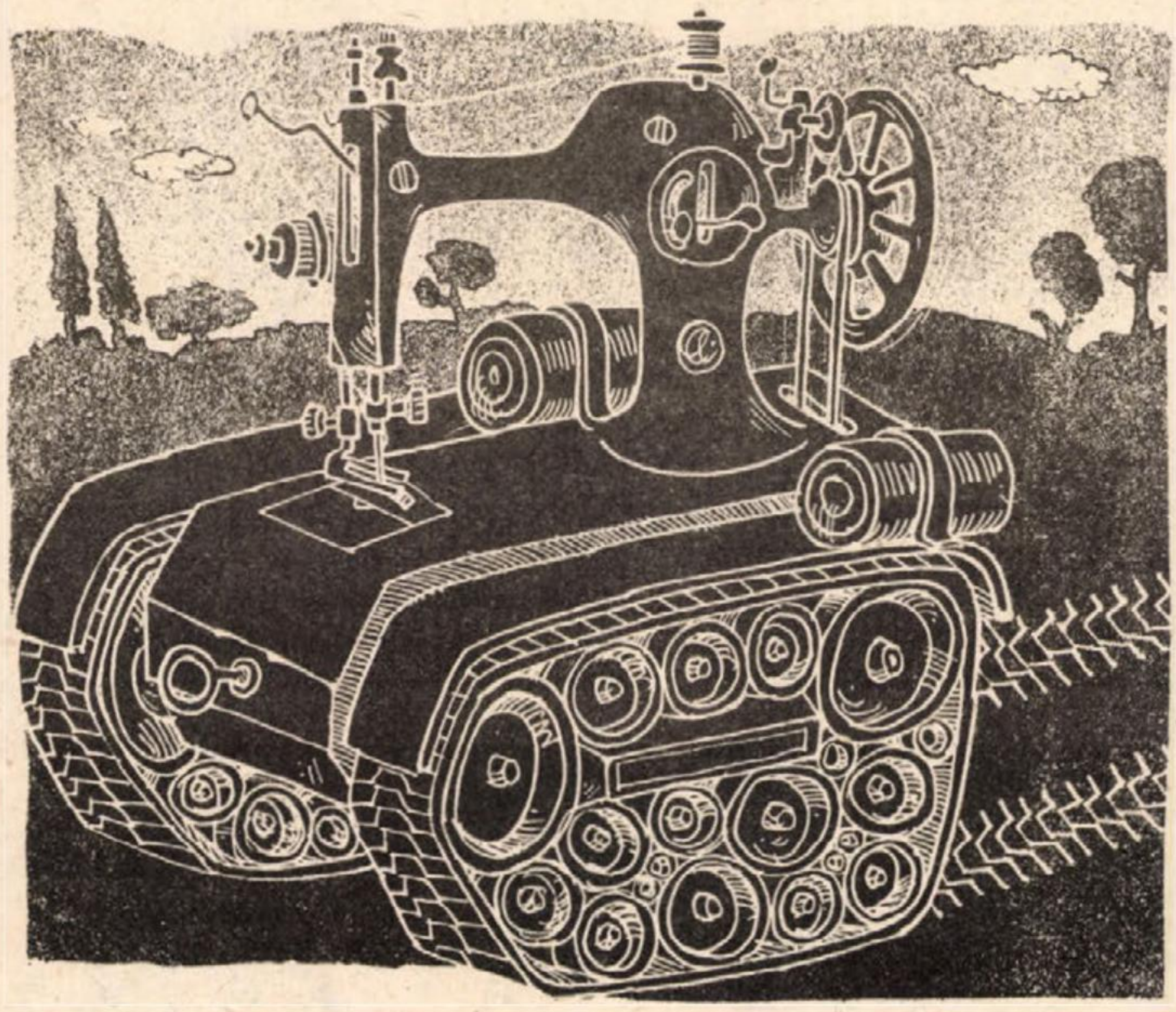

EGYETLEN SZEMPONT

Kapornai nyaralót akar építtetni s ebben az ügyben egy tervező mérnökhöz fordul. — Milyen jellegű épületre gondol? — kérdi a mérnök. — Vízszintes 1 — függőleges 4 — hangzik a felelet. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb május 26-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

12. Vendéglátóipari üzemegység
13. Elektromos részecske
14. E. G.
15. Hideg, száraz szél
16. Több pápa neve
19. Becses értékű alkotás
22. Daganat a bőrön
23. Azonos betűk
25. Régi hosszmérték
26. Betegség tünete
28. Olasz férfinév
29. Orvos-specialista
32. Arab állam
33. Rossz tanulónak jár
34. Lengyel város
36. A Zagyva mellékfolyója
38. Édességboltban kapható
40. A tehén, amelyiknek borja lesz
42. U. R. Ö.
43. Egy tenger neve
44. Európaiak megszólítása Indiában
45. Vörössesbarna
46. . . . illik
48. P-vel: régi török rang
49. A fogyasztható gyümölcs
50. Az 55 vízsz. kezdete
52. Határállomás Magyarországon
54. Z. A.
55. Festőművész eszköze
57. „Ilyen" vásár az Ecserin van
58. A viszály mitológiai istennője
61. Ez a becézett leánynév maivitásra utal
63. Igekötő
64. Te — latinul

FÜGGŐLEGES

1. Zenei hang
2. És a többi
3. Elemi részecske
5. A termés betakarítása
6. Félig zene
7. Vissza: európai főváros
8. Soha — németül
9. Angol város (hasonló van Amerikában is)
10. Nem akadályozza
11. Híres szépasszony a görög mitológiában
16. Fekete öltözék
17. Hibát ejt az írásban
18. Hosszanti, egyenes irányban kettévág
20. Káin testvére
21. Személyekből álló egyenes sor
24. Világhírű francia dalénekes és zeneszerző
27. Azonos betűk
30. Valaminek egyes darabjait más rendben helyezi el
31. Magyarul: ökölvívó viadal
35. Egysejtű állat
37. Indulatszó
39. Ritka férfinév (az aradi vértanúk egyike is viselte)
41. Mássalhangzó fonet.
43. Bírósági döntés
45. Tápláló étel
47. I. T.
51. A pintyek családjába tartozó madár
52. Érzékszervünk
53. Olaj — angolul
56. Igekötő
59. A ruténium vegyjele
60. Z. O.
62. Knock out

1 C	2 S	3 A	4 K	5 A	6 Z	7 A	L	É	8 N	9 Y	10 E	G	11 H	O
12 É	T	T	E	R	E	M	■	■	13 I	O	N	■	14 E	G
■	15 B	O	R	A	■	O	■	16 G	E	R	G	17 E	L	Y
18 H	■	19 M	Ű	T	20 Á	R	21 G	Y	■	22 K	E	L	É	S
23 A	24 A	■	25 L	Á	B	■	26 L	27 Á	Z	■	28 D	I	N	O
29 S	Z	30 Á	J	S	E	31 B	É	S	Z	■	32 I	R	A	K
33 I	N	T	Ö	■	34 L	O	D	Z	■	35 A	■	■	■	K
36 T	A	R	N	37 A	■	38 K	A	R	39 A	M	E	L	L	A
■	40 V	E	M	H	41 E	S	■	42 U	R	Ö	■	■	■	L
43 I	O	N	I	■	44 S	Z	A	H	I	B	■	45 R	Ő	T
46 T	U	D	N	47 I	■	M	■	48 A	S	A	■	I	■	Ö
49 É	R	E	T	T	■	50 E	51 C	■	Z	■	52 S	Z	53 O	B
L	■	54 Z	A	■	55 E	C	S	56 E	T	■	57 Z	S	I	B
58 E	59 R	I	S	60 Z	■	61 C	I	L	I	62 K	E	■	63 L	E
64 T	U	■	Z	O	M	S	Z	É	D	O	M	É	■	■

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 142-220
SZATIRIKUS HETILAP **Felelős kiadó: TILL IMRE**

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest, V., József nádor tér 1. 1900.) személyesen, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 12 Ft. negyedévre 36 Ft. egy évre 144 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
80.2308/2-21 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: BOLGÁR IMRE
Index: 25 504
ISSN 0134—0611

VAN VALAMI BENNE . . .

című rejtvényünk megfejtése:

Nem a világ lett rosszabb, hanem a hírszolgáltatás lett jobb.

200—200 forintot nyert:

Kicska Andrásné, Jánkmajtis, Táncsics u. 32. 4741

Krämer Dezső, Bp., Fürst S. u. 46. 1136

Toma Erzsébet,. Tata II., Deák F. u.. 18. 2890

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

A Ludas Matyi EMLÉKKÖNYVÉBE

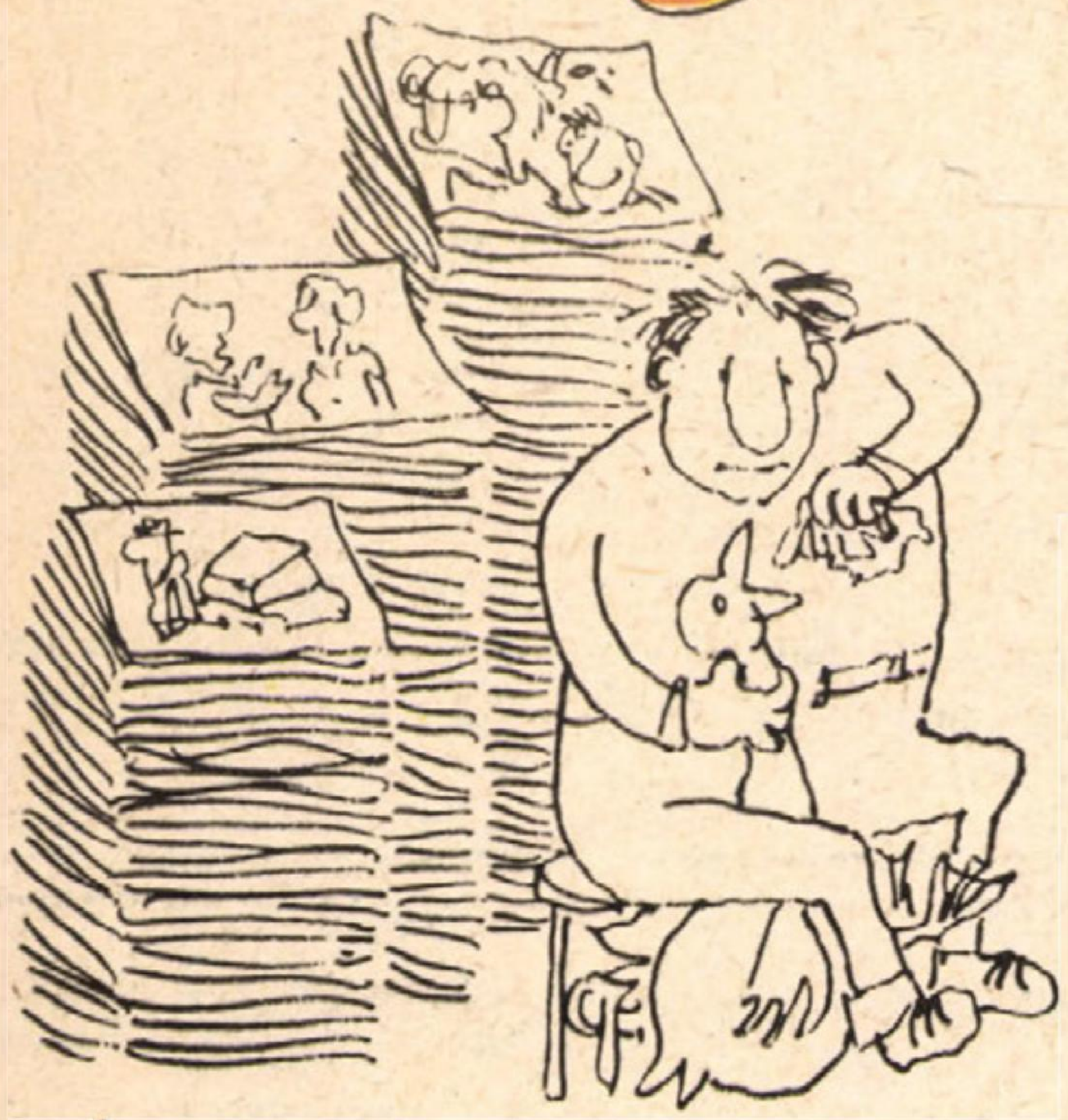

Évek óta tömlek,
hogy rosszmájú legyél!
Lehoczki István

Ha megkérdem Tőled, Matyi,
tán nem túl nagy hiba:
illik harmincöt évedhez
egy fiatal liba?
Szilágyi György

"Nehéz szatírát
nem írni"!
Ezt még ki lehetne
bírni.
Arra kéne
odahatni:
Könnyebb legyen
kinyomatni!
Somogyi Pál

A humor az elme
mindennapos tisztálkodása

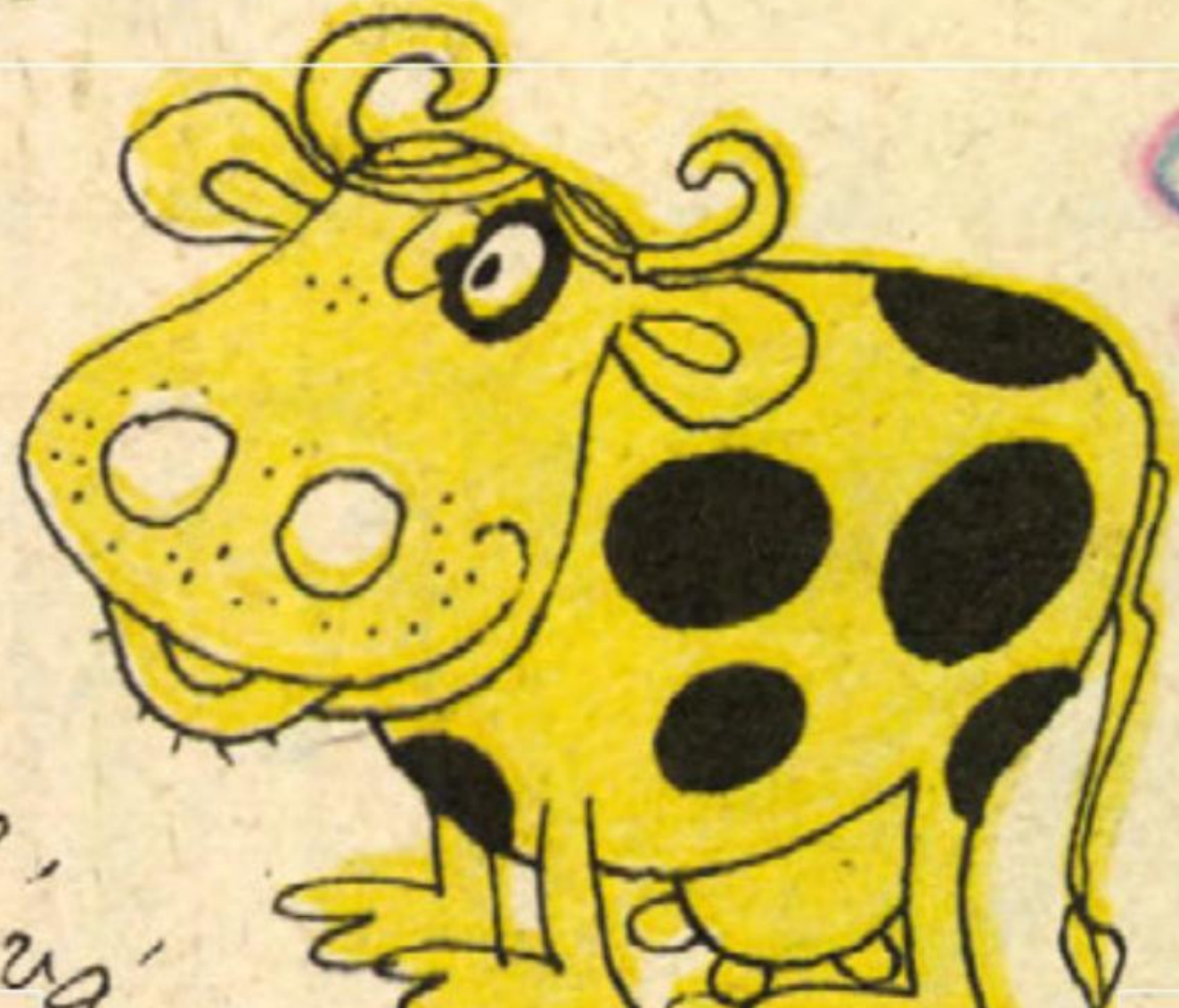

Kívánom, hogy humor terén
Úgy szuperálj, mint e tehén.
Ontsa a jó poént fejed,
Mint duzzadó tőgy a tejet!
Fülöp György

Vén ludad, én, imhol gágogva köszöntelek!
Látod, a toll még ír - ám csuda pettyes a máj.
PETERDI PÁL

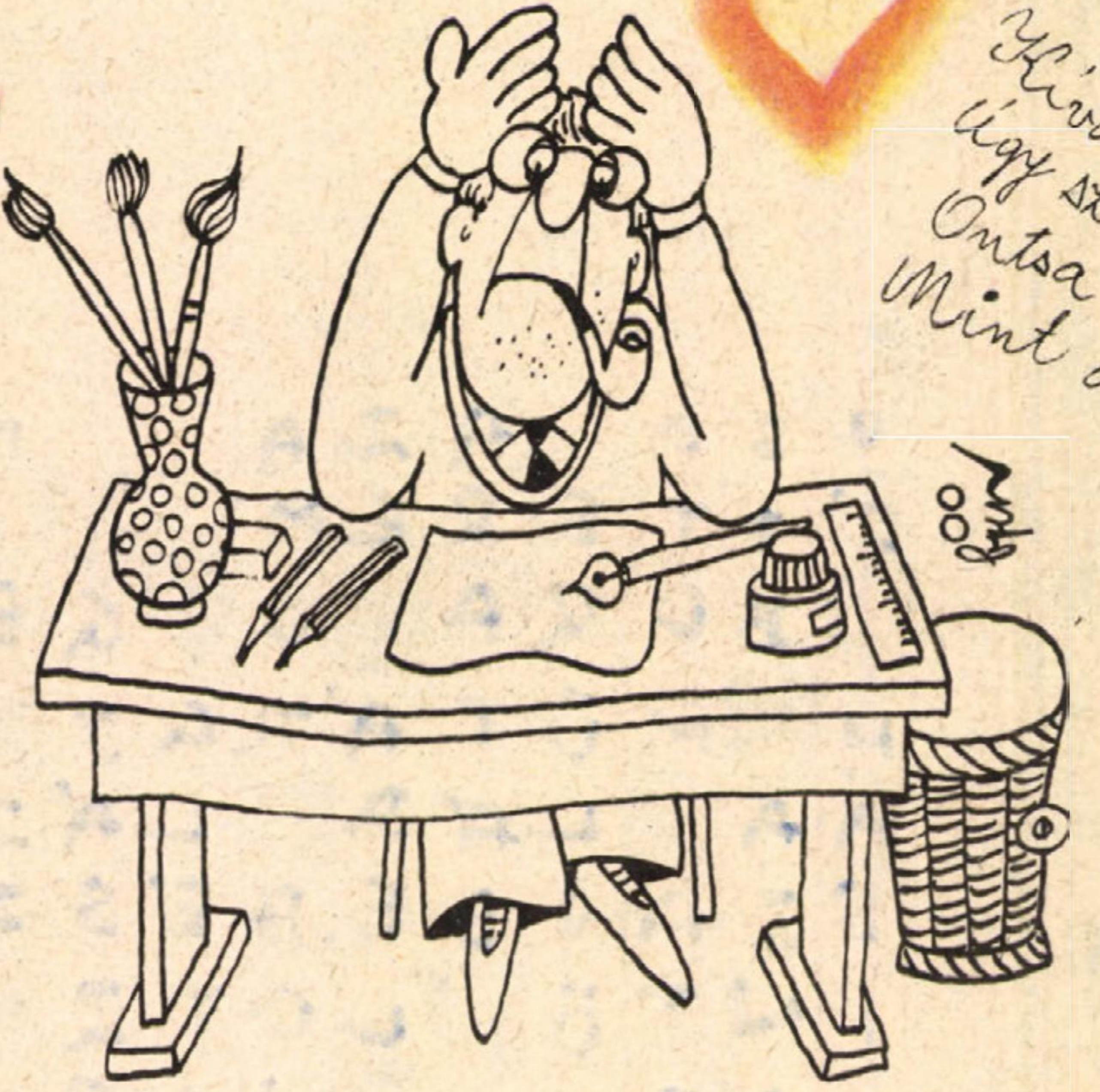

Ötletekből kifogytam rég,
Emlékkönyvbe ez is elég...
Balázs-Piri Balázs

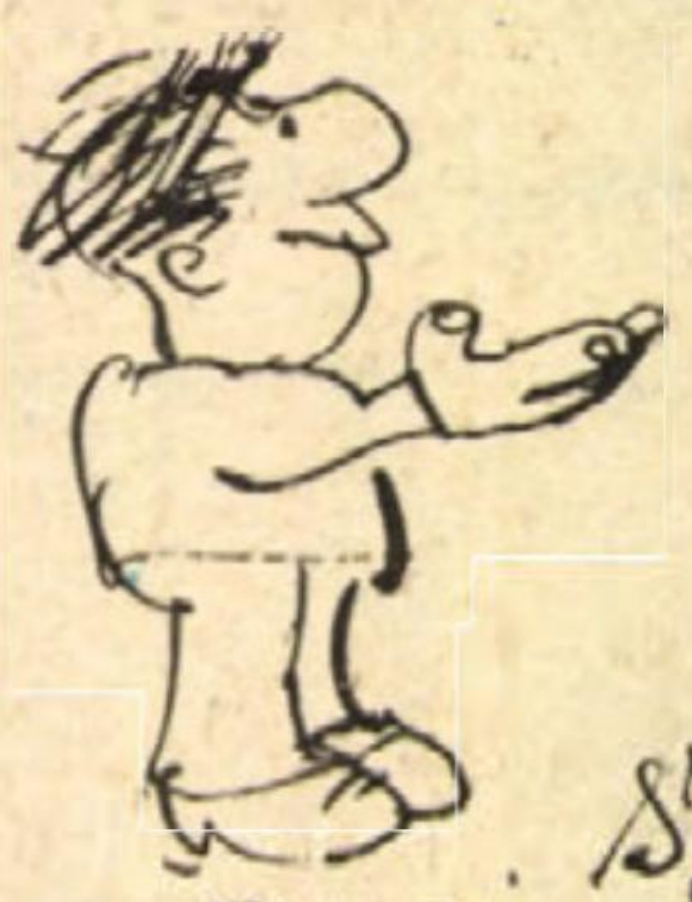

Pici szívem
pici szám
nagyobb
fizetést
kíván!
SAJDIK FERENC

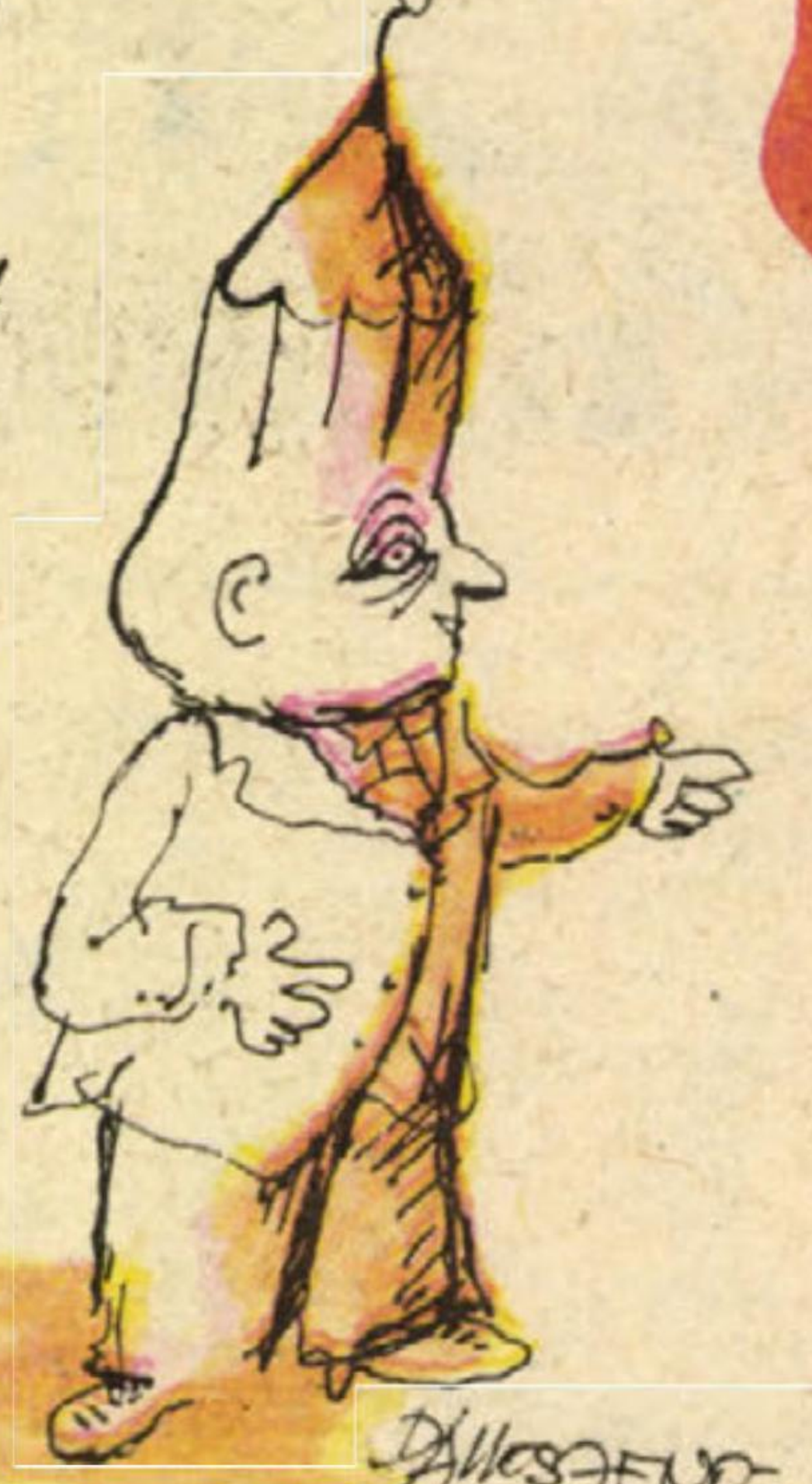

DÁLLOS JENŐ

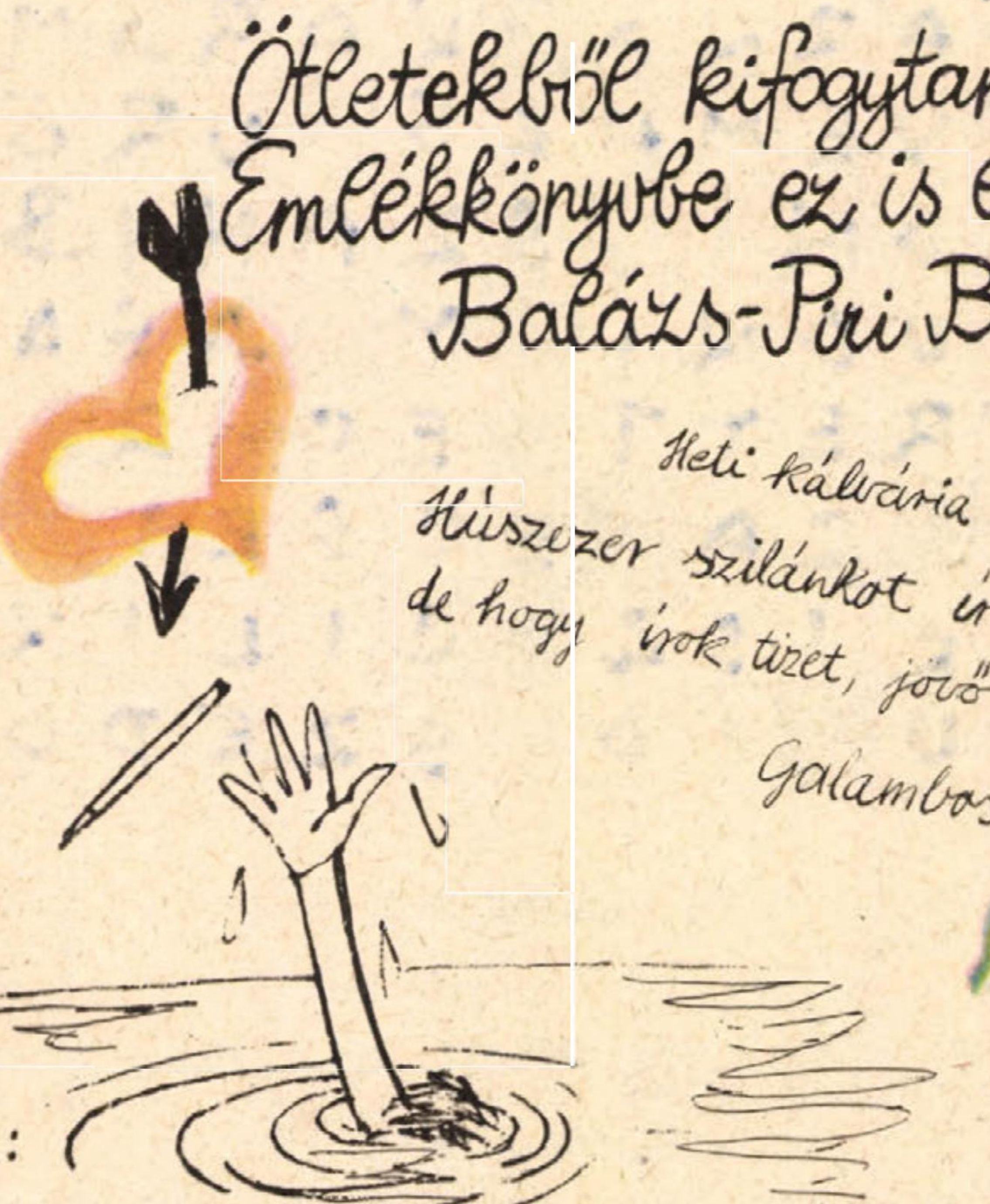

Heti kálvária
Húszezer szilánkot írtam eddig,
de hogy írok tízet, jövő keddig?!
Galambos Szilveszter

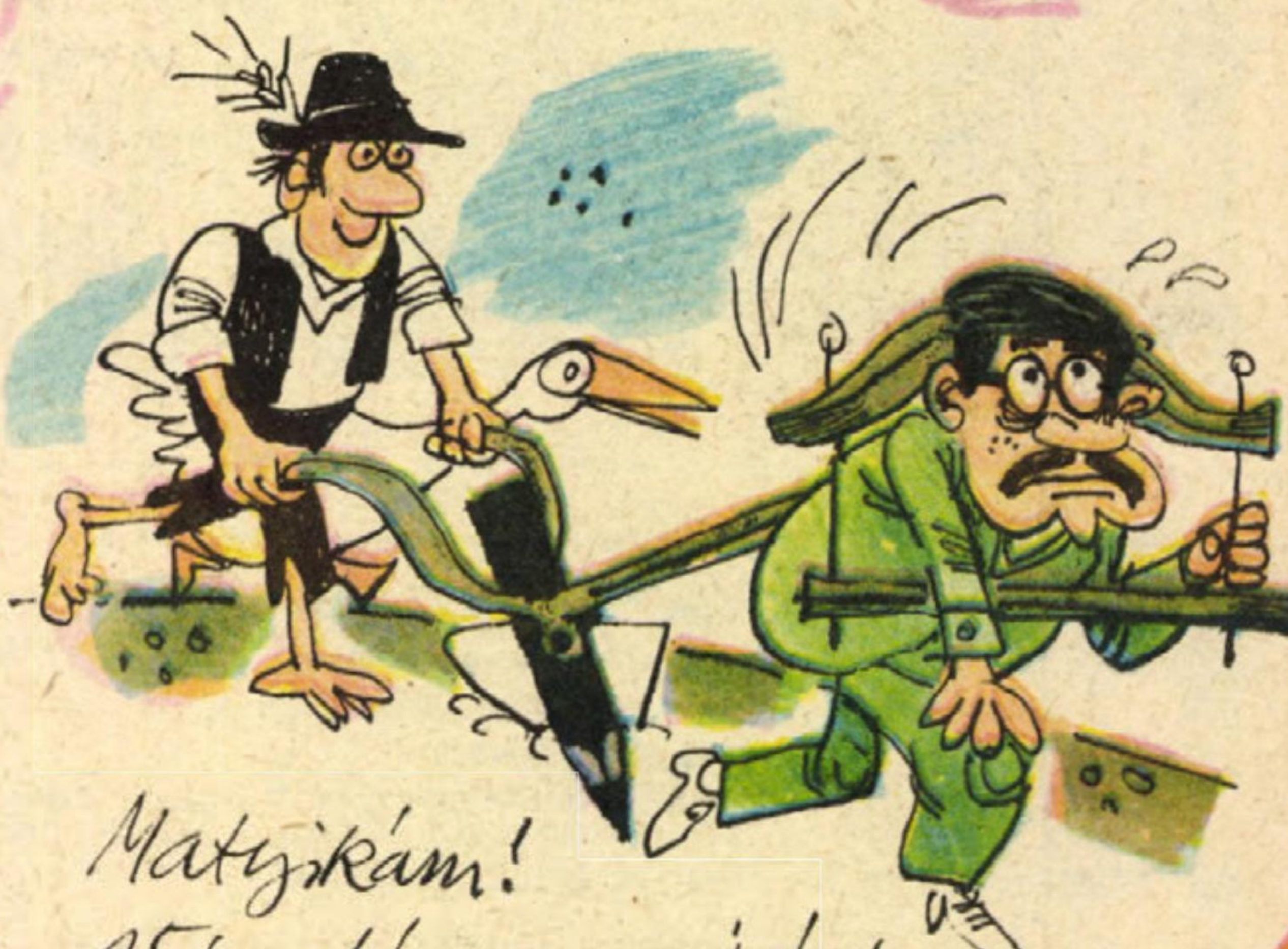

Matyikám!
15éve húzom az igád
Sok szeretettel üdvözöl
Endrődi István

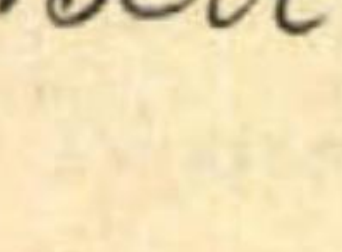Madách:
"A Kor folyam, mely visz vagy elmerít,
Úszója, nem vezére az egyén"
Várnai Győző